

KAKIS. LIETOŠANAS INSTRUKCIJA

Jolanta Auziņa

SERIJA: "DŽĪVNIEKU DRAUGS"

Jolanta Auziņa
Kaķis. Lietošanas instrukcija
Серия «Dzīvnieku draugs», книга 1

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=70522648

SelfPub; 2024

Аннотация

Cilvēki un kaķi gadsimtiem ilgi ir dzīvojuši līdzās. Diemžēl cilvēki ne vienmēr saprot savus mīļulus, tāpēc "attiecībās" rodas problēmas. "Sliktā" mājdzīvnieka uzvedība ir tikai mēģinājums kaut ko jums paziņot, un, ja kaķis izmanto savas izsmalcinātākās metodes, tas vienkārši nezina, kā citādi pievērst jūsu uzmanību problēmai. Grāmata stāsta par mājas plēsēja patieso dabu un vajadzībām un palīdz nodibināt komunikāciju starp kaķi un viņa cilvēku.

Содержание

Pirmā sadaļa – Kaķēns	4
Otra sadaļa Dzīvnieku izcelsmes produkti	18
Trešā sadaļa Kopšana un higiēna	44
Ceturtais sadaļa – Uztura un ūdens patēriņa standarti	59
Piektā sadaļa Zoopsiholoģija	99
Sestā sadaļa – Veselība	126

Jolanta Auziņa

Kaķis. Lietošanas instrukcija

Pirmā sadaļa – Kaķēns

Kā izvēlēties kaķēnu

Iespējams, jūs jau tagad esat nolēmis, ka vairs nevarat dzīvot bez kaķa. Jums steidzami nepieciešams pūkains bandīts, kas jūsu dzīvē ienestu prieku un jaunu atbildības līmeni. Kaķis ir pašpietiekams dzīvnieks, taču tam patīk, ja par to rūpējas; tas nepalaidīs garām iespēju apsēsties cilvēkam uz kakla un pakārties. Tāpēc ir vērts sagatavoties četrkājainā laupītāja parādīšanai. Vismaz iegādājieties barību, bļodu, pildījumu, pakaišu kastīti un skrāpēšanas posteni. Varētu šķist, kāpēc trīssimt gramu smagam kaķēnam vajag tik daudz mantas? Fakts ir tāds, ka dzīvnieks netiks galā ar nepieciešamību čurāt tualetē un sēdēt pie galda, prasot instrumentus, lai sagrieztu kotleti. Kaķis, lai arī ir mazs, bet viņam ir jābūt personīgām mantām, lai dzīvotu pienācīgu dzīvi mājā. Turklāt šiem dzīvniekiem patīk, ja kaut kas pieder tikai viņiem vieniem pašiem. Zināmā mērā kaķi ir egocentriski saimnieki, kuriem nepatīk, ja viņu mantas izmanto kāds cits.

Kad lēmums ir pieņemts un esat sev teicis «drīzumā manā dzīvē būs kaķis», ir vērts padomāt par šķirnes izvēli. Kaķi ir ļoti dažādi pēc sava temperamenta: ir mazāk aktīvi, ir vairāk. Daži nevar pastāvēt vieni noslēgtā telpā, un kādam, gluži pretēji, nepatīk kompānija. Izvēloties kaķēnu, paļaujieties uz savu temperamentu un ģimenes dzīvesveidu. Ja esat aktīvs un jums ir bērni, jums, visticamāk, derēs tādas pašas temperamentīgās šķirnes kaķēni: siemieši, abesīnieši, bengāļi. Tie ir īsti motori bez bremsēm, kas un miruši pacelsies, ja nepieciešams. Ja jūsu ģimene ir mierīga un klusa vai varbūt jūs dzīvojat viens un jūsu mīļākais hobijs ir gulēšana uz dīvāna, tad iepriekš minētās šķirnes, visticamāk, nebūs piemērotas, jo to hiperaktivitāte jūs nogurdinās. Viņiem ir nepieciešama liela uzmanība, tāpēc sēdēšana krēslā, izstiepusi kājas savās iecienītākajās čībās, jums nederēs. Pie šāda dzīvesveida mēs ieteiktu klusākas šķirnes, kuru aktivitāte nav tik izteikta: britus, eksotus un persus. Šie kaķi nebakstīsies pa griestiem un neslēpos pa sienām, taču tas nenozīmē, ka viņi visu dienu guļ uz spilveniem un nekustina ķepas. Kaķa saimnieka uzdevums ir izveidot harmonisku struktūru, kurā visi iesaistītie ir apmierināti.

Parunāsim par to, kam jāpievērš uzmanība, iegādājoties kaķēnu. Ļoti iesakām apmeklēt māju, kurā dzīvo jūsu nākamais mājdzīvnieks, lai noskaidrotu tās lietas, kas vēlāk palīdzēs jums izdarīt pareizo izvēli. Vispirms pievērsiet uzmanību videi, kurā kaķēns tiek turēts. Tīrība ir veselības atslēga, jūsu nākamajam mājdzīvniekam jādzīvo labos apstākļos. Ieejot telpā, kurā tiek

turēti kaķēni, nedrīkstētu dzirdēt skābu smaku, kuras avots visbiežāk ir caureja. Ja dzīvnieki tiek turēti grupās, infekcija izplatās diezgan ātri. Ja sajūtat šādu smaku vai redzat, ka viss ganāmpulks šķauda un burtiski uz ķepām apviļā smārdus, esiet modri. Paņemot kaķēnu no šādas vietas, jums jebkurā gadījumā būs jārūpējas par tā ārstēšanu.

Ja iespējams, būtu labi apskatīt kaķēna vecākus. Ieraugot viņus, jūs varēsiet saprast, kā kaķēns izaugs: tā uzvedību, aptuveno izmēru un šķirnes īpašības.

Ļoti svarīgi ir novērtēt apstākļus, kādos dzīvnieki tiek turēti. Jums vajadzētu satraukties, ja redzat, ka kaķēni sēž būrī un sazinās tikai ar brāļiem, māsām un mammu. Būtībā šādos apstākļos viņi ir atstāti paši sev. Ir ļoti svarīgi, lai mazuļi jau no dzimšanas tiktu socializēti ar cilvēkiem, kas par tiem rūpējas, jo tieši šajā periodā, no četru līdz astoņu nedēļu vecumam, tiek likti pamati kaķa nākotnes attiecībām ar cilvēkiem. Nepietiek tikai iztīrīt pakaišu kastīti un piepildīt bļodas ar barību, ar kaķēnu ir jāspēlē, jāgludina un jāpaslavē, jārīkojas ar viņu kā ar mazu bērnu. Tikai tādā gadījumā no mīļa kaķēna izaugīs mājas manipulators, kuram patīk sēdēt uz rokām. Ja cilvēks mazuļiem pievērsīs maz uzmanības, tas novedīs pie tā, ka dzīvnieciņš nākotnē slikti pārdzīvos saskarsmi ar cilvēkiem un, visticamāk, pārvērtīsies par nedraudzīgu introvertu, kurš ir pieķēries savai personai, nemīl cilvēku sabiedrību, un jebkurš glāstīšana viņam radīs neaprauktāmas šausmas uz agresijas robežas. Tāpēc pievērsiet uzmanību tam, cik cieši jūsu topošais

mājdzīvnieks komunicē ar cilvēku, kurā viņš dzīvo.

Pievērsiet uzmanību arī tam, ar ko viņi baro dzīvniekus. Kaķēna veselība ir noteikta un pateicoties uzturam. Ja pārdevējs jums stāsta: «Mēs viņus barojam ar „Wiskas“ un viņi ēd», jums vajadzētu šaubīties, jo ar šādu uzturu negaidiet, ka dzīvnieks izaugs vesels un spēcīgs.

Pieņemsim, ka jūs esat apmierināts ar telpu, kurā tiek turēti kaķēni: nav spēcīgu smaku, dzīvnieki ir mierīgi un laimīgi, viņi ēd labu barību un ir aktīvi. Jums jāapskata metiens un jāatrod kaķēns, kas atbildīs šādiem kritērijiem: mazulim jābūt aktīvam, sabiedriskajam, jāspēlē ar brāļiem un māsām, nebaidās no svešiem cilvēkiem; viņa kažociņam jābūt spīdīgam, un vēderiņš nekādā gadījumā nedrīkst izskatīties uzpūsts; acīm jābūt tīrām, bez izdalījumiem. Paskatieties zem astes, kaķēna pakaļgalam jābūt tīram, bez caurejas pazīmēm. No visiem vēlams izvēlēties visaktīvāko un pozitīvāko draugu, ar kuru kopā nodzīvosiet visu viņa mūžu, un tas parasti ir 17—20 gadi. Jebkurā gadījumā, izvēloties kaķēnu, ieklausieties savā sirdī. Bieži gadās, ka, satiekot viens otru ar skatienu, jau no pirmajām minūtēm saprotat, ka tieši viņš ir tas, kurš ar jums manipulēs visu mūžu.

Pirmā diena mājā

Jā! Izvēles mokas ir beigušās, un drīzumā jums būs skaists četrkājains puika, kurš ieņems vietu jūsu sirdī un kļūs par

galveno mājā. Parasti kaķēna adaptācija jaunā vietā aizņem trīs dienas, tas ir aizraujošs laiks visiem. Dzīvniekam – tāpēc, ka pārceļas uz nepazīstamu teritoriju, un cilvēkam – tāpēc, ka viņam ir jūra papildu pienākumu. Kaķēna uzvedība mājoklī veidosies, galvenokārt balstoties uz viņa instinktiem, un prasmes un ārišķības parādīsies pakāpeniski.

Kad pārnēsātājs ar kaķēnu tiek ienests mājā, pirmais, kas ir jādara, ir jānovieto to izolētā vietā. Neizvelciet dzīvnieku ar varu, parādiet viņam savas istabas un pastāstiet, kur ir tualete, kur virtuve un kur var skatīties ziņas «Pirmajā kanālā». Jūsu uzdevums ir nodrošināt mājdzīvniekam klusumu un mieru, lai viņš pēc iespējas ātrāk pielāgotos jaunajiem dzīves apstākļiem. Lai to izdarītu, ierādiet viņam nelielu istabu vai klusu vietu. Ja jums ir studio tipa dzīvoklis, novietojiet transportieri, piemēram, virtuvē un atveriet durvis. Kad kaķēns jutīsies drošībā, viņš pats iznāks ārā, lai izpētītu teritoriju. Dažiem kaķēniem tas prasīs nedaudz laika, un viņi gandrīz uzreiz pametīs pārvadāšanas kastīti, lai izpētītu savu jauno mājvietu, šņaucot apkārt un lepni paceltu asti. Citi kaķēni var būt kautrīgāki un tiem būs nepieciešams ilgāks laiks, lai pielāgotos. Šādi kaķēni no pārnēsātāja uzreiz neiziet, viņi dod priekšroku sēdēt iekšā un pārliecināties, ka ir drošībā.

Blakus pārnēsātājam novietojiet bļodas ar barību un ūdeni, bet citā stūrī – paplāti ar pildījumu. Visam kaķēna dzīvības nodrošinājumam jāatrodas vienā perimetrā. Un pats svarīgākais: novietojiet bļodas netālu no pakaišu kastes!

Ja dzīvnieks ilgstoši sēž transportlīdzeklī, paņemiet rotaļu stieni un viciniet to kaķēna tuvumā. Šādā veidā jūs pārslēgsiet mažu uzmanību uz spēli. Pakāpeniski dzīvnieks aizmirsīs par stresu, kas saistīts ar jaunu vietu, smaržām un svešiem cilvēkiem. Tiklīdz kaķēns iedziļinās spēlē, aiznesiet makšķeri tālāk, lai viņš pamestu savu slēptuvi. Tā viņš sāks iepazīties ar jauno telpu. Ja viņš joprojām sēž iekšā un nereaģē, atstājiet viņu kādu laiku vienu. Dažiem kaķēniem ir nepieciešams klusums, lai pielāgotos.

Var gadīties, ka kaķēns visu dienu sēž pārnēsātājā un tikai tad, kad satumst, sāk uzmanīgi iziet ārā un izpētīt teritoriju. Var gadīties, ka mazulis iznāk ārā, pastaigājas pa istabu un pēc tam paslēpjas kādā nomaļā vietā. Tā ir sava veida dzīvnieka mītne, kur tas jūtas droši. Ļaujiet mazulim izveidot savu slēptuvi – zem dīvāna, krēsla vai skapī.

Ir gadījumi, kad kaķēns ir tik kautrīgs, ka to nevar izvilināt ārā ar makšķeri, burkāna peli vai kārumiem. Tad ir vērts mēģināt mazulīti izvilināt no slēptuves pašam. Neuztraucieties, jūs neesat noķēris glēvu, vienkārši viņa pašsaglabāšanās instinkti ir tik spēcīgi, ka viņš nespēj domāt par neko citu, kā tikai aizsargāt sevi. Šajā situācijā ir svarīgi palīdzēt, nevis biedēt. Kad kaķēnu izdabūsiet ārā, pārceļiet to uz kādu stūri. Jums nav nepieciešams nemitīgi glāstīt mazuli un teikt: «Tev nedraud briesmas.» Tas nav jādara, lai jūs varētu to glāstīt. Ticiet man, tas nepalīdzēs. Centieties kaķēnu iesaistīt spēlē, lai medību instinkts pārvarētu pašsaglabāšanās instinktus.

Parasti pirmo dienu jaunā vietā dzīvnieks neēd, nedzer un

neiet uz tualeti. Šādas uzvedības iemesls ir stress. Vispirms kaķis domā par drošību un tikai pēc tam par visu pārējo. Tāpēc uz pāris dienām atstājiet paliktņi telpā, kur atrodas viņa bļodas un pārnēsātājs. Kad kaķēns būs apguvis visu dzīvokli, varat droši pārvietot viņa tualeti uz jums ērtu vietu, piemēram, vannas istabā.

Palīdziet kaķēnam, parādiet viņam viņa jauno mantu: gaiteni, guļamistabu, virtuvi, bet tikai pakāpeniski, nevis visu uzreiz. Ticiet man, ka laikā, kamēr jūs dzīvosiet kopā, jūsu kaķis labāk par jums zinās par visām slēptajām dzīvokļa vietām. Jūs to sapratīsiet, kad pārmeklēsiet visas istabas un plauktus, bet tā arī neatradīsiet, kur šim pūkainajam bandītam patīk būt vienam pašam ar sevi. Un nav svarīgi, vai tu skraidīsi apkārt kopā ar Korvalolu, sveroties par sirdi un kliezot: «Mans Barsiks ir pazudis!» Vienkārši Barsiks ir nolēmis padomāt par Visuma uzbūvi pilnīgā vientulībā.

Tikšanās ar bērniem

Pirms mazuļa piedzimšanas lielākā daļa mājas kaķu uzskata, ka pasaule griežas ap viņiem. Taču līdz ar mazuļa piedzimšanu prioritātes mainās un gandrīz visa uzmanība tiek pievērsta jaundzimušajam. Šajā laikā nevajadzētu aizmirst par mājdzīvnieku, jo ģimenes locekļu skaita izmaiņas radīs stresu

ne tikai jums, bet arī kaķim. Centieties veltīt laiku pūkainim, sakiet, ka viņš ir labs, mīlīgs un gudrs, pat ja tam ir ļoti viduvējas attiecības ar patiesību. Dzīvniekam ir nepieciešama uzmanība un mīlestība, lai gan tas ne vienmēr to izrāda. Bieži vien topošie vecāki uztraucas, ka kaķi var izrādīt agresiju pret bērnu vai kaut kādā veidā viņam kaitēt. Parasti pirmajā iepazīšanās reizē kaķis nelien ar apskāvieniem pie bērna. Drīzāk viņš būs nobijies, īpaši, ja bērns kliedz un raud. Tikai pēc kāda laika pūkains atnāks pie sevis un sāks pētīt un pētīt jauno objektu, kas parādījies, kā viņš uzskata, viņa teritorijā. Šajā brīdī uzmanīgi pietuvini jaundzimušo dzīvniekam, lai tas to apņirgst, un aplūko tā reakciju. Ja mājdzīvnieks paliek mierīgs un neizrāda nekādu interesi, jums nav nepieciešams veikt nekādus turpmākus īpašus pasākumus.

Ja dzīvnieks nobīstas, ieraugot bērnu, un cenšas paslēpties – tas nav slikti, bet, ja tas sūkstās un izliek muguru, tad jāsāk iepazīšanās ar smaržām. Vispirms ļaujiet dzīvniekam sajust bērna lietas. Viņam tās nesagādā nekādas briesmas un iepazīstina viņu ar jauno ģimenes locekli neklātienē.

Jūs varat mēģināt apmainīties ar smaržām. Piemēram, viens no vecākiem tur dzīvnieku, bet otrs vecāks tur bērnu. Tad pieaugušie apmainās priekšmetiem, un kaķim ir iespēja iepazīties ar jaunām smaržām uz sava «vecā» cilvēka.

Nereti topošās māmiņas uztraucas, ka kaķis ieņems bērnam paredzēto vietu, piemēram, gultiņu vai ratiņus. Viņas visvairāk baidās, ka mājdzīvnieks gulēs uz mazuļa, kamēr viņš gul, un

burtiski viņu nožņaudzīs.

Nav grūti atradināt nerātņu kaķi no gulēšanas uz bērnu lietām. Izmantojiet kādu no šiem padomiem.

– Paņemiet tukšas 0,5 vai 1 litra plastmasas pudeles, sasieniet tās kopā pie kakliņa, ievietojiet iekšā monētas vai krelles un šādu noformējumu novietojiet uz bērna guļvietas. Kad jūsu kaķis ielēks bērna gultiņā vai ratiņos, viņš piezemēsies uz šīm pudelēm. Pirmkārt, viņam nepatiks skaņa, ko tās izdod pērlišu un pārmaiņu dēļ, un, otrkārt, kaķis vienkārši nespēs uz tām ērti iekārtoties. Vislabāk šādas pudeles novietot gultiņā un ratiņos mazulim vēl pirms viņa ierašanās ģimenē, lai kaķis šīs vietas neaizņemt, jo vēlāk jums būs grūti izskaidrot, kāpēc uz tām pretendē kāds cits, ļoti kļiedzošs un čīkstošs.

– Paņemiet tāda paša izmēra segu kā gultiņa un aplīmējiet to ar abpusēji līmlenti. Tad ielieciet to iekšā ar lipīgo pusi uz āru. Kad kaķis nolems iešūpoties mazuļa gultiņā un ielēks tajā, viņš būs ļoti pārsteigts, ka viņa ķepas atrodas uz lipīgās virsmas. Ja dzīvnieks ir labi audzināts, tas atstās teritoriju. Ja tas nav tik labi audzināts, tas sāks cīnīties un tad atstās teritoriju. Šāda uzvedība ir saistīta ar to, ka 99,9% kaķu nespēj izturēt lipīgas virsmas. Protams, neatlaidīgi indivīdi mēģinās uzlēkt vēlreiz, neticot šādam trikam, bet parasti trešajā reizē kaķi sapratīs, ka lipīgums nav pazudis, un teiks sev: «Es tiešām negribēju», pagriezīsies un aizies, pārtraucot turpmākos mēģinājumus.

Neatkarīgi no tā, vai esat to pamanījuši vai nē, lielākā daļa kaķu baidās no maziem bērniem. Zinātnieki ir nonākuši pie

secinājuma, ka bērna raudāšanai ir augsts diapazons, kas kairina dzīvniekus un rada nelīdzsvarotību viņu mērotajā dzīvē. Tāpēc kaķiem īsti nepatīk pavadīt laiku pie kliezsošiem bērniem un viņi cenšas pēc iespējas ātrāk pamest istabu, atstājot cilvēkus vienus pašus ar savām problēmām.

Iepazīšanās ar suņiem

Pastāv stereotips, ka kaķis un suns ir nesamierināmi ienaidnieki. Līdz ar to pastāv neizpratne par to, kā iepazīstināt divus pretēju nometņu pārstāvjus un pārvērst viņu kopdzīvi par «dolce vita». Mēs vēlamies apliecināt, ka tajā nav nekā sarežģīta. Jums nepieciešams nedaudz laika, pacietības un, pats galvenais, – pareiza pieeja.

Ja kaķa dzīvē ir parādījies suns, jums būs jāstrādā kā tulkotājam, jo šie dzīvnieki runā pilnīgi dažādās valodās. Iedomājieties, ka esat apprecējies ar ārzemnieku un lielākā daļa viņa ieradumu un tradīciju jums ir sveši un ne visai saprotami. Kaut ko līdzīgu piedzīvos arī jūsu mājdzīvnieki, dzīvojot kopā.

Patiesībā šie dzīvnieki var būt brīnišķīgi kompanjoni. Internetā ir jūra video, kā kaķis un suns kopā šturme ledusskapi, meklējot ēdienu, kamēr viņu cilvēks ir aizņemts ar darāmajiem darbiem. Un bieži vien kaķis ir tas, kurš vada šo kompāniju, bet suns ir tikai pazemīgs izpildītājs. Un, ja pēkšņi šie laupītāji

tiek pieķerti nozieguma vietā, kaķim meistarīgi izdodas radīt vienaldzīgu sejas izteiksmi, kamēr suņa acīs lasāma sirsnīga atzišanās un tūkstoš atvainošanās.

Nesaprašanās starp šiem dzīvniekiem rodas sliktas komunikācijas dēļ. Pēc dabas viņiem ir atšķirīgi «pamatnosacījumi». Tas, ka suņa psiholoģija ir saasināta pēc formulas «vajātājs – upuris», visu, kas skrien sunim priekšā, viņš uzskata par objektu, kas obligāti jānoķer. Ja suns uz ielas ierauga skrienošu kaķi, viņš sāk to vajāt. Un kaķis, ieraugot suni, uzreiz jūtas kā upuris, parasti lieluma atšķirības dēļ. Pirmais, ko viņai saka instinkts, ir «raustīt nagus». Tā ir nepatīkšana, jo kaķis ar šādu uzvedību provocē suni. Ja vēlaties sadraudzēties starp abām «karojošajām» nometnēm, jums jāpanāk, lai kaķis nejustos kā upuris un suns neuzskatītu kaķa uzvedību par aicinājumu medīt.

To, cik atšķirīgas ir šīs divas dzīvnieku sugas, var saprast jau iepazīšanās posmā ar radniekiem. Pastaigās suņi tuvojas, vicina astes, šņauc viens otru visās pieklājīgās un ne tik pieklājīgās vietās, un šeit viņi jau ir labākie draugi.

Ja kaķis ierauga savu radnieku uz ielas, tad par jebkādu draudzību nevar būt ne runas. Viņa izpratnē tas ir kaitīgs kaimiņš, ar kuru nav vērts komunicēt. Labākajā gadījumā viņi viens otru apčūpos un šķirsies, sliktākajā gadījumā – sāks kliegt un cīnīties, pierādot, kuram teritorijā ir zaļāka zāle, bet pagrabā peles treknākas.

Suņi šajā ziņā ir atvērtāki pasaulei, pēc dabas viņi ir īsti ekstraverti. Savukārt kaķi ir introverti no astes līdz ausīm.

Kaķu un suņu pieradināšana vienam pie otra nav tik sarežģīts process, kā tas var šķist pirmajā brīdī. Lai viņu iepazīšanās pārāugtu spēcīgā draudzībā, jāievēro vairāki ieteikumi.

– Apmaiņa ar smaržām. Šajā posmā dzīvnieki iepazīstas bez vizuāla kontakta. Paņemiet divas lupatiņas, ar vienu berzējiet kaķi, ar otru – suni. Pēc tam dodiet katram no tiem iešņaukt pretinieka lupatiņu. Suns var ņaudēt, kaķis ņaudēt, vai arī viņi var to ignorēt un turpināt nodarboties ar savām lietām. Dariet to vairākas reizes, līdz dzīvnieki pierod pie otras personas smaržas. Vislabāk ir atstāt šīs lupatiņas vietās, kur mājdzīvnieki labprātāk atpūšas, lai katrs saņemtu sava «partnera» kabalakatiņu. Līdz šim katrs no tiem dzīvo pilnīgā pārliecībā, ka viņš ir vienīgais mājdzīvnieks.

– Vizuāla iepazīšanās. Ja pēc pāris dienām redzēsiet, ka dzīvnieki uz lupatiņām ar svešu smaržu reaģē mierīgi vai vispār neizrāda par tām interesi, varat mēģināt iepazīstināt mājdzīvniekus vizuāli, aicinot tos uz vienu istabu. Svarīgi, lai suns šajā brīdī būtu uz pavadas, bet kaķis – brīvā dabā. Palūdziet kādam palīdzēt, jo dzīvnieki būs jāatdala dažādos stūros. Kādam būs jāsež kopā ar suni, pārliecinoties, ka viņš ir uz pavadas un ka viņam ir līdzī kārumi. Otra persona šajā laikā mēģina kontrolēt kaķi. Kad kaķis sāks pārvietoties pa telpu, uzmanīgi vērojiet suni: ja viņš mierīgi reaģē uz jaunā objekta kustību, viss principā notiek labi. Ja suns uzvedas agresīvi un kļūst pārlieku nervozs, jums vajadzētu viņu pavilkt par apkakli, iedot garšīgu kārumu un parādīt, ka jūs esat vadītājs, kas kontrolē

procesu. Pie šādās reakcijas varat izmēģināt arī vienu no citām apmācības metodēm, ko sauc par «snapināšanu». Jūs laužat pirkstus brīdī, kad suns atbilstoši reaģē uz kaķi, un uzreiz pēc tam dodat viņam kaut ko garšīgu, lai pastiprinātu šo reakciju. Šādas darbības jāatkārto vairākas reizes. Kādā brīdī suns sapratīs, ka viņa pareiza uzvedība un klikšķināšana tiek apbalvota, un pārstās uztvert kaķi kā medību objektu.

– Veidojiet jaunus nervu savienojumus. Katru reizi, kad nesamierināmie ienaidnieki satiekas, attālums starp tiem jāsamazina. Pēc šādām sesijām ieteicams ļaut katram dzīvniekam izšņaukt vietu, kur pirms tam sēdēja viņa ienaidnieks. Šādā veidā tie spēs salīdzināt tās virsmas smaržu, uz kuras nesen bija novietota kaimiņa pakaļa, ar lupatas smaržu, un viņu smadzenes sāks veidot jaunus nervu savienojumus.

– Kaķa personīgā telpa. Ir ļoti svarīgi, lai kaķim vienmēr būtu vieta, kur paslēpties no suņa uzmanības un, ko tur runāt, arī no cilvēka. Ja suns tikšanās laikā pēkšņi iegriež kaķi stūrī, kaķim jābūt iespējai izklūt un paslēpties nezināmā virzienā, vēlams, kaut kur augstāk, lai suns nevarētu viņu sasniegt.

Ļaujiet dzīvniekiem regulāri tikties, un ar laiku viņi pieradīs viens pie otra.

Ir gadījumi, kad suns nespēj samierināties ar kaķa klātbūtni savā dzīvē un sāk tīšām iebāzt viņam kociņu riteņos. Piemēram, viņš sēž blakus pakaišu kastītei, bloķējot kaķim piekļuvi tualetei. Šajā gadījumā cilvēkam vajadzētu iejaukties šajās sarežģītajās attiecībās, pretējā gadījumā kaķis atradīs klusu vietu, kur tikt

galā ar savām dabiskajām vajadzībām, un ticiet man – kaķa izvēle jums nepatiks. Ja jūsu suns patiešām iesaistās šādā tualetes terora aktā, norobežojiet pakaišu podiņu ar mini žogu, kuru kaķis var viegli pārlēkt pāri, vai pārvietojiet to uz nomaļāku vietu, kur suns vienkārši nevar iekļūt.

Kūtsmīte nav vienīgais līdzeklis, kas var kaitināt kaķi. Suņi ir ļoti atjautīgi. Suns var sākt gaidīt kaķi pie ēdiena bļodas. Šādā gadījumā risinājums ir vienkāršs: novietojiet kaķa ēdiena bļodas augstākā līmenī, piemēram, uz galda virsmas vai uz palodzes. Kaķim nav tik svarīgi, kur atrodas barība, galvenais, lai barība tiktu ņemta klusā vidē. Otrs līmenis barošanai, rotaļām un pakaišu kastītei ir īsts ieguvums, lai kaķis justos droši.

Diemžēl suņa infrastruktūru uz otro līmeni pārvietot nevar. Tāpēc, ja kaķis sāks atklāti iebiedēt suni, pēdējam nāksies ar to samierināties.

Mūsu svarīgākais padoms – izrādiet mazliet vairāk rūpju un uzmanības abiem dzīvniekiem, un viņi izaugs par īstiem draugiem, kuri var dalīt vienu bļodu diviem, uztraukties viens par otru, draudzēties pret cilvēkiem un gulēt aukstos vakaros uz rokām.

Otra sadaļa Dzīvnieku izcelsmes produkti

Ievads

Pēdējos gados lolojumdzīvnieku produktu tirgus ir ievērojami pieaudzis. Plaukti ir pārpildīti ar rotaļlietām, bļodiņām, skrāpējumiem un pakaišiem. No vienas puses, piedāvājuma pieaugums ir lielisks, jo ir liela izvēle un var iegādāties lietas, par kurām iepriekš neiedomājāties. Taču, no otras puses, pastāv divas problēmas. Pirmā ir tā, ka daudzveidība nenozīmē kvalitāti. Otra problēma ir tā, ka vairums produktu jūsu kaķēniem ir pilnīgi neinteresanti, bet jūs to saprotat pēc tam, kad nauda jau iztērēta vēl vienai rotaļlietai vai skrāpētājam. Dīvaini, vai ne?

Fakts ir tāds, ka ražotāji vairumā gadījumu nepretendē uz kaķiem, kuri neiet iepirkties un netērē naudu, bet gan uz cilvēkiem, kuri pērk mājdzīvnieku preces. Un to, kas jums šķiet pievilcīgs, jūsu mājdzīvnieks var vienkārši ignorēt. Rezultātā budžetā ir caurums, kaķis nav apmierināts ar rotaļlietu, jūs esat sarūgtināts un jautājat zoopsihologam, kas ir noticis, jo «makšķere» kaķim ir tik spilgta un gandrīz nemaz nešķiet, ka smaržo pēc ražošanas cehiem Ҡīnā.

Rotāļlietas

Rotāļnodarbības ir būtiska kaķa dzīves sastāvdaļa. Lielākajai daļai mājdzīvnieku ir tik daudz rotāļlietu, ka viņi ir pilnīgi spējīgi izveidot

atvērt savu veikaliņu un gūt peļņu. Taču, neraugoties uz šo daudzveidību, daudzi dzīvnieki nespēlē ar to, ko viņiem nopērkāt. Kāpēc tā notiek? Lielākā daļa cilvēku vienkārši nezina, kā izvēlēties rotāļlietas kaķim. Uzzināsim, ko iegādāties, lai jūsu mīlulis čīkstētu no prieka kā pele, kas atrada īsāko ceļu uz noliktavu ar graudiem.

Vispirms jāatceras, ka kaķi ir plēsēji un medības tiem ir ne mazāk svarīgas kā, piemēram, miegs. Tāpēc veikalā iegādātajām rotāļlietām jāklūst par sava veida laupījumu, kas tam jāatrod, jānoķer, jānoķer, jāsaplēš un jāaiznes.

Visus kaķus var iedalīt trīs grupās atkarībā no tā, kā un ko tie labprātāk medī dabiskajā vidē. Pamatojoties uz šīm grupām, mēs sadalīsim rotāļlietas, kas būs piemērotas tieši jūsu pūkainajam kaķim.

Pirmā grupa ir tarantula kaķi. Tiem patīk kāpt augstāk, lēkt augstu un labprātāk medīt to, kas lido debesīs: tauriņus, kukaiņus un putnus. Padomājiet par dainu. Ar kādu lepnu skatienu kaķis jums atnesa noslīcinātu putnu! Tūlīt radās doma, ka ģimene badā nemirs.

Šai kaķu grupai ir ideāli piemērotas rotāļlietas, kas atdarina putnus un kukaiņus. Piemēram, makšķere ar spalvām galā. Tā

lieliski atkārtoto putnu kustības. 99% gadījumu makšķere ar spalvām aizrauj visus kaķēnus putnu ķērājus.

Mušīņa ir viena no šīs grupas kaķu iecienītākajām izklaidēm. Tā ir tā pati makšķere, kas beidzas ar makšķerēšanas auklu, un tās galā ir piesieta neliela «mānekle» cilvēka naga lielumā. Tā imitē dabā lidojošo odžu vai kukaiņu kustības.

Vēl viena rotaļlieta, kas patiks tarantuliem, ir makšķere ar smiltēni. Princips ir tāds pats kā mušas, bet galā ir šūpojoši spārniņi, kas imitē smadzenes. Šīs rotaļlietas triks ir tāds, ka tā atkārtoti liela kukaiņa kustības un izdod lidojošo spārnu skaņas.

Otrā grupa ir peļu kaķi. Tie nav īpaši lēkājāji, bet ir skrejoši. Tām patīk gaidīt, tām peles, žurkas un kurmji – vislabākais medījums.

Šīs grupas pārstāvji dod priekšroku rotaļlietām, kas pārvietojas pa zemi. Piemēram, mīkstas, 10—15 cm garš tārps, kas pieskrūvēts uz makšķerauklas. Šāda rotaļlieta imitē rāpuļu kustības.

Peles dievina gandrīz visi kaķi. Taču zooveikalā ir grūti atrast labu grauzēju. Svarīgi, lai rotaļlieta pēc izmēra un materiāla pēc iespējas vairāk līdzinātos dzīvai pelei. Vislabāk, ja tā ir maza un izgatavota no dabīgas kažokādas, piemēram, truša kažoka. Un, ja peles iekšpusē ir paslēptas rūcošas bumbiņas, kaķis nekad neatvadīsies no šāda laupījuma.

No labām rotaļlietām varam ieteikt arī mīkstās žurkas. Ražotājam patīk ielikt iekšā nedaudz kaķumētras, ko vairums kaķu vienkārši mīl.

Trešā grupa – jaukta tipa kaķi. Viņiem patīk medīt gan peles, gan putnus. Tām derēs visas iepriekš aprakstītās rotaļlietas.

Var gadīties, ka esat iegādājies savam mīlulim rotaļlietas, pamatojoties uz tā tipu un vēlmēm, bet viņš ar tām kādu laiku spēlējas, bet pēc tam pārstāj. Fakts ir tāds, ka viņam tās apnīk. Neuztraucieties, jums nekas nav jāizmet, jums nav jāskrien uz veikalu pēc jaunām rotaļlietām. Panāciet, lai kaķis uz kādu laiku pārtrauc apnīkt ar kaitinošajām rotaļlietām. Atrodiet kasti, uzraksti to «tikai kaķim» un ielieciet tajā visas peles, tārpus un makšķeres, par kurām kaķis ir zaudējis interesi. Pēc aptuveni divām vai trim nedēļām atkal izņemiet tās ārā, parādiet kaķim, un viņš būs pārliecināts, ka viņa priekšā redz kaut ko jaunu. Interese atkal pamodīsies.

Vēlamies vērst uzmanību uz to, ka rotaļlietas, kas vienkārši guļ kastē, kaķim nav interesantas, jo visu, kas nekustas, dzīvnieks uzskata par noķertā upura līķi, kas nav viņa uzmanības vērts. Kāpēc ķert kaut ko tādu, kas neizrāda dzīvības pazīmes? Tam nav jēgas. Lai ieinteresētu dzīvnieku, nedaudz piepūlējies un atdzīvināt tā «tārpus».

Daži vārdi par lāzera rādītājiem kaķiem. Šeit ir divas nianšes. No vienas puses, tā ir brīnišķīga rotaļlieta, jo cilvēkam nav jāpieliek papildu pūles. Guļot uz dīvāna, ieslēdziet lāzeru, kaķis dzen staru, un jūs šajā laikā ieņemat horizontālu stāvokli. Bet, no otras puses, kad kaķis noķer upuri, viņa smadzenes saņem signālu, ka medībām jānovied līdz loģiskam noslēgumam, proti, ķepas saspiež nelaimīgo upuri. Spēlējot ar lāzeru, mēs saprotam,

ka kaķis neko nesaņems. Jā, stars kustas, dzīvnieks mēģina to noķert, bet medības galarezultāts ir nulle, kaķis fiziski nespēj saspīest sarkano punktu ķepās. Kad tas to ir satvēris, jūs vai nu novirzāt lāzeru, vai izslēdzat to. Spēlējoties ar lāzera rādītāju, kaķis ir izkustējies un iztērējis savu enerģiju, kas, protams, ir labi. Taču mēs psiholoģiski traumējam dzīvnieku ar šādām neauglīgām medībām. Mājdzīvnieks nerasniedz mērķi – objekts netiek noķerts un noslīcināts. Rezultātā kaķim no šī procesa nav nekādu pozitīvu emociju un viņš ir tikai nervozs.

Kā ieinteresēt mājdzīvnieku jaunā rotaļlietā? Visbiežāk mēs spēlējamies ar kaķi nepareizi: stumdām objektu, kas ir liela kļūda. Jūsu draiskulītim vai žurkai vajadzētu atdarināt medījuma uzvedību savvaļā. Grāvis mēdz bēgt prom no kaķa, nevis uzbrukt tam tieši degunā. Piemēram, jūs esat paņēmis putna rotaļlietu. Izveidojiet iespaidu, it kā tas paceltos un nosēstos. Ja jūsu mīluli piesaista tārps uz makšķeres, jums nav nepieciešams to vicināt viņam sejā, tārpi rāpo, nevis lido. Mājdzīvnieks vienkārši pagriezīsies prom no rotaļlietas ar izteiksmi: «Kad tas beigsies? Kāds jau aizdusīniet šo tārpu, lai tas man nelien man priekšā.»

Piemērs, kā pareizi ievilināt kaķi spēlē: izvietojiet vairākas kastes pa istabu un pārvietojiet tārpu pa tām tā, it kā tas rāptos pa zemi ar šķēršļiem. Ticiet man, šāda spēles stratēģija ieinteresēs jūsu mīluli.

Spēlējot ar kaķi, nedrīkst veikt straujas kustības. Ja jūsu rokās ir makšķere, pārvietojiet to vienmērīgi no vienas puses uz otru. Jūs taču nesat nonācis pie makšķerēšanas, kur jums ar visiem

līdzekļiem ir jāuzķer karpa.

Spēles laikā daudzi cilvēki liek kaķim lēkāt uz augšu un uz leju. Protams, tā uzbūve paredz, ka dzīvnieks var ieņemt augstumu, vairākas reizes pārsniedzot savu augumu, taču neaizmirstiet, ka kaķis nav ķengurs.

Un vēl viens svarīgs punkts: spēlējoties ar kaķi, jādod viņam iespēja nokert upuri pāris vai trīs reizes. Fakts ir tāds, ka savvaļā dzīvnieks veic vidēji 14—18 mēģinājumus iegūt barību, bet tikai 3—4 ir patiešām efektīvi. Centieties, lai mājās jūsu kaķis neatpaliek no vidējiem statistikas rādītājiem.

Daži vārdi par mājdzīvnieka veselību. Bieži vien mājas kaķiem ir liekais svars, un pārmērīga aktivitāte rotaļās kaitē viņu veselībai. Ja pamanāt, ka spēles laikā kaķis atvēris muti un izstiepis mēli, tas nozīmē, ka dzīvnieks sācis izjust pārmērīgu slodzi. Šajā brīdī spēli labāk pārtraukt. Kaķis ir sprinteris, kas lieliski startē īsās distancēs, taču šādu tempu tas nevar noturēt ilgstoši. Pietiek ar 15 minūšu ilgu aktīvu lēkāšanu un makšķerēšanu.

Mērīšana ir svarīga it visā, un spēlēs jo īpaši. Neaizmirstiet, ka mājas kaķis ir slinkāks, ātrāk nogurst un kopumā ir mazāk pielāgojams nekā ielas kaķis, jo visu savā dzīvē ir saņēmis no cilvēka.

Skrāpējamie stabīņi

Kaķiem ir viens grēks. Dažiem no viņiem ļoti patīk plēst

mēbeles. Pirms dažiem gadiem mums nebija ne jausmas, ko ar to darīt. Labākajā gadījumā viņi atnesa kažim balķi vai koka gabalu, taču triks ne vienmēr izdevās. Mūsdienu kaķu pasaule ir pilna ar dažādiem skrāpējamiem stabiņiem, lai pasargātu jūsu māju no asiem nagiem. Ja šis priekšmets tiks izvēlēts pareizi, ģimenē sāksies idille, kā multfilmā «Prostokvašino», kad pastniekam Pečkinam iedeva velosipēdu un visi varoņi izelpoja. Atcerieties, ka viņš teica: «Kāpēc es biju kaitīgs? Jo man nebija velosipēda.» Tas pats stāsts ir ar kažiem. Viņi sabojās īpašumu, līdz viņiem būs īstā skrāpējamā stabiņa. Izdomāsim, kāpēc dzīvniekiem ir vajadzīgs šis priekšmets?

- Tīri fizioloģiski skrāpējamais stabs palīdz kažim atbrīvoties no atmirušajām nagu kārtām, kuras, iespējams, ne reizi vien esat atradis uz grīdas. Turklāt viņa noslīpē naga garumā. Bet tas nenozīmē, ka pūkainajiem kažiem vispār nav jāgriez nagi.

- Kad kažis asina nagus, tas nodod informāciju savam kaimiņam, kurš, viņaprāt, guļ un redz, kā sagrabt teritoriju. Asinājumi ļauj otram kažim saprast, kurš ir priekšnieks un kurš sargā teritoriju.

- Relaksācija. Vai esat ievērojuši, ka kažis, iebāžot nagus, uzreiz izstiepjās? Šī ir sava veida kaķu joga, kas ļauj mājdzīvniekam pareizi izstiept mugurkaulu un citas ekstremitātes, lai mazinātu spriedzi un atslābinātu.

- Emociju nodošana. Kad jūs atgriežaties mājās un kažis skrien jums pretī, viņš vispirms berzē gar jums, un pēc tam uzreiz var doties asināt nagus. Tas nenozīmē, ka pūkains tev saka:

«Tu šodien kavēji, cilvēk, tu pavisam aizmirsi, ka man ir pienācis laiks vakariņot, es tevi saplēšīšu līdz Lielbritānijas karogam, tu egoiste.» Tas nozīmē, ka viņš ir patiesi priecīgs jūs redzēt un nodod pozitīvas emocijas, skrāpējot skrāpējamo stabiņu. Šis ir sava veida sveiciens no kaķa.

- Bet, ja dzīvnieks, pieradis pie skrāpējamā staba, pēkšņi jūsu acu priekšā bez sirdsapziņas pārmetumiem sāk sabojāt mēbeles, tas liecina, ka kaut kur esat viņam kaut ko nodarījis nepareizi. Piemēram, viņi lamāja kaķi. Jā, dzīvnieks to dara speciāli, tādējādi izšļakstīdams no ķermeņa negatīvismu.

Skrāpējamās stabus var iedalīt divos veidos: horizontāli un vertikāli.

Kopumā kaķi dod priekšroku vertikālajiem, jo ir ērtāk izstiepties un parādīt dažus trikus, kā arī atstāt par sevi vairāk informācijas.

Dažiem cilvēkiem patīk horizontāli, un dažiem patīk abi.

Ja jums ir ierobežotas finanses, labāk ir iegādāties vertikālu variantu savam dzīvniekam.

Kā izvēlēties skrāpējamo stabiņu? Pirmkārt, kaķim nav svarīgi, kādā krāsā ir objekts vai kas uz tā attēlots, pat izcilu līderu saukļi. Viņai ir svarīgi apmierināt dabiskās vajadzības.

Skrāpējamie stabi var būt izgatavoti no kartona vai stabiņu veidā, kas ietīti virvē. Ja nolemjat iegādāties otro iespēju, atcerieties, ka kolonnai jābūt stabilai un pietiekami augstai, vismaz 0,7–1 metram. Bieži veikalos pārdod ļoti īsus, apmēram pusmetru garus. Šāds augums nav piemērots pieaugušam kaķim,

jo viņa nevarēs labi izstiepties uz tā. Zemie stabi ir piemēroti tikai kaķēniem.

Ir svarīgi, lai virves, kas apņem vertikālo skrāpējamo stabiņu, būtu cieši piestiprinātas pie līmes, nevis metāla skavām. Spīlēm ir labi jāpieguļ, bet nedrīkst iestrēgt. Ideāls materiāls virvei ir kaņepes vai džuta, jo tās ir patīkami drupināt.

Ja jums patīk gatavot lietas ar savām rokām, mēģiniet izveidot savu skrāpējamo stabiņu. Paņemiet koka stumbru, piemēram, bērzu, un pieskrūvējiet to pie saplākšņa vai skaidu plātnes. Konstrūcijai jābūt stabilai, lai kaķis to nevarētu notriekt, lai kā viņš censtos.

Tagad ir daudz kartona skrāpējamo stabu. Nepērciet pārāk mazu, pretējā gadījumā jūsu mājdzīvnieks tam nepievērsīs uzmanību. Pērciet kaut ko, kas ir piemērots dzīvniekam. Ja izvēlējāties horizontālo variantu, atcerieties, tam jābūt stabilam, pretējā gadījumā kaķis taisīs kūleni, nobīsies un vairs netuvosies. Ir svarīgi, lai dzīvnieks varētu uz to balstīties ar savām pakaļējām ķepām un izmantot priekšējās ķepas, lai skrāpētu, cik vien tas ir iespējams.

Kā izvēlēties pareizo kartona skrāpējamo stabiņu? Šī ierīce tirgū parādījās ne tik sen, lai gan Eiropā un Amerikā gandrīz visi kaķu īpašnieki pārgāja uz kartona analogiem un ir ļoti apmierināti. Tie izskatās estētiski pievilcīgi, viegli iekļaujas interjerā, ir diezgan viegli, tos var pārkārtot jebkurā vietā un paņemt līdzī ceļā vai uz lauku māju. Un šādi skrāpējamie stabiņi kalpo arī kā krēsls. Uzņēmums Artcarton uzsāka šādas ierīces

ražošanu tālajā 2014. gadā. Viņi mums teica, ka diemžēl uz šo produktu neattiecas sertifikācija, ko negodīgi ražotāji izmanto, dažkārt izgatavojot tos no gandrīz jebkura. Tāpēc dažiem dzīvniekiem ir alerģija pret materiāliem, un paši skrāpējamie stabi neturas ilgi.

Kā atšķirt labu produktu no slikta? Drošības skrāpējumi ir izgatavoti no celulozes kartona. Tā ir pārstrādāta koksne, bez ķīmiskām piedevām, kas cita starpā tiek izmantota picu iepakojšanai un piegādei mums. Citiem vārdiem sakot, tajā ir tikai koksne un PVA līme, kas ir atļauta pat bērnu iestādēs. Celulozes skrāpējamie stabi pēc stiprības ir līdzīgi kokam, tāpēc tie kalpo gadiem ilgi.

Bīstams un neuzticams produkts ir izgatavots no kartona atkritumiem, kas sastāv no kartona, papīra, tipogrāfijas tintes un līmes paliekām. No šāda materiāla izgatavotiem izstrādājumiem ir nepatīkama, asa smaka, un, pakļaujoties saules gaismai, līme sāk iztvaikot, saindējot visu apkārtējo.

Tāpēc rūpīgi izlasām, no kāda kartona ir izgatavots skrāpējamo stabiņš, ja ražotājs šo informāciju ir norādījis. Ja nē, tad mēs smaržojam produktus.

Krievijā var dzirdēt nepareizu priekšstatu: «Tas ir manam laupītājam uz vienu dienu!» Protams, daudz kas ir atkarīgs no ražotāja. Daži kartona skrāpējumi pēc pāris mēnešu lietošanas faktiski kļūst nelietojami. Bet tie, kas izgatavoti no kartona atkritumiem, mirst, jo to ir ļoti viegli saplēst. Bet, piemēram, Artcarton skrāpējamo stabu kalpošanas laiks ir veseli divi gadi.

Un tas nav mīts, tas ir pārbaudīts uz mūsu mājdzīvniekiem. Dizains ir izturīgs, un no tā ir gandrīz neiespējami noplēst gabalu. Turklāt mēs stāvējam uz tā ar rumpi, lai kaut ko dabūtu no augšējiem plauktiem, un tas mūs izturēja.

Vēl viena šāda skrāpējamā staba priekšrocība ir tā, ka tā porainā struktūra ļauj cirkulēt gaisam, tas ir, smakas nekustēsies, un pat novietojot to pie radiatora, siltums izies cauri.

Kāds abonents mums pastāstīja šo stāstu. Viņam bija plūdi, un pirmais, ko viņš ieraudzīja, bija kartona skrāpējamais stabs, kas peldēja ap viņa dzīvokli. Viņš uzreiz atvadījās no viņas, bet pēc tam atkal sasveicinājās, kad nožuva. Tas nezaudēja savu formu un palika tikpat spēcīgs. Tas bija skrāpējams stabiņš no Artcarton.

Un vēl viens svarīgs punkts. Daudzi cilvēki dievina lielus kaķus, piemēram, Maine Coons vai Caracats. Ne katrs skrāpējamais stabs var tikt galā ar šiem smagajiem svariem, un nav viegli atrast pareizos izmērus. Kartons ļauj izveidot gandrīz jebkura mēroga šedevrus, turklāt tie parasti ir daudz lētāki nekā jebkurš liels komplekss.

Secinājums: skrāpējamie stabi ir ne tikai stilīga mēbele, uzticama ierīce kaķiem, bet arī lieliska peldoša ierīce un statīvs remontam, kas iztur cilvēka svaru.

Kā iemācīt mājdzīvniekam izmantot tikai skrāpējamo stabiņu? Sākotnēji tas ir kaķa mātes uzdevums. Bet gadās, ka ģimenē, kurā uzauga kaķenīte, nebija skrāpējamo stabiņu vai arī tie tika izvēlēti nepareizi, tāpēc daži dzīvnieki nesaprot, kāpēc šī lieta parādījās viņu dzīvē, kad ir dīvāns. Ko darīt? Pirmkārt,

nekādā gadījumā nevelciet kaķi pie skrāpējamā staba, nelieciet uz tā ar priekšējām ķepām un nemāciet tam asināt nagus. Jūs varat viņu nobiedēt tiktāl, ka mājdzīvnieks no tā izvairīsies. Tavs uzdevums ir radīt kaķim vēlmi uzasināt nagus. Lai to izdarītu, izmantojiet šķidru piparmētru kaķiem, to var iegādāties gandrīz katrā zooveikalā. Izsmidziniet savu skrāpējumu ar šo ekstraktu. Ja jūsu pilsētā ir grūti atrast šķidru kaķumētru, iegādājieties parasto kaltētu kaķumētru un ierīvējiet to. Šī smarža piesaistīs lielāko daļu kaķu.

Vēl viens grūts veids, kā iemācīt kaķim asināt nagus tur, kur tiem vajadzētu. Paņemiet makšķeri, mušu vai konfekšu papīriņu uz auklas un spēlējieties ar dzīvnieku virs skrāpējamā staba. Tādā veidā nagi tam pieķersies, un galu galā kaķis sapratīs, kāpēc jūs viņam atnesāt šo priekšmetu.

Vēlamies pievērst jūsu uzmanību vienai svarīgai detaļai: skrāpējamā staba atrašanās vietai dzīvoklī vai mājā. Bieži vien, ja tas stāv nepareizā vietā, dzīvnieks atsakās uz tā asināt nagus. Kāpēc tas notiek un kas ir «tā vieta» mājdzīvnieka izpratnē? Kaķi ir diezgan sabiedriski pavadoni, kuriem patīk kontrolēt visus procesus. Tāpēc skrāpējamo stabiņu vislabāk ir novietot notikumu epicentrā. Piemēram, ja jums patīk pavadīt lielāko daļu sava laika virtuvē, runājot, mēģiniet to novietot tur. Kaķiem patīk būt uzmanības centrā, patīk, ja viņus slavē, un vienkārši patīk izpētīt apkārtni. Viņiem tā ir visa dzīve. Ja paslēpsi skrāpējamo stabiņu kaut kur tumšā stūrītī, kur reti aizej, dzīvnieks to nenovērtēs un, visticamāk, ignorēs. Kaķiem patīk

pavadīt laiku ar cilvēkiem, lai gan viņi izliekas, ka mums ir vajadzīga viņu sabiedrība, nevis otrādi.

Viena svarīga vieta skrāpējamai stabiņai ir jūsu mājdzīvnieka ēdamistaba. Kaķi ir īsti hedonisti, un pēc ēdiena baudīšanas viņi vēlas baudīt kaut ko citu. Tāpēc ideāls variants viņiem būtu asināt nagus uzreiz pēc ēšanas, neizejot no kases.

Vieta, kur jūsu kaķis dod priekšroku gulēt, ir arī viena no labākajām vietām, kur novietot skrāpējamo stabiņu. Tas atkal ir saistīts ar baudas mīlestību. Pēc laba miega dzīvniekam vajag labi izstaipīties, žāvāties un kaut ko ieskrāpēt.

Viens no biežāk uzdotajiem jautājumiem ir: cik skrāpējamo stabiņu vajag dzīvniekam? Kā likums, vismaz divi. Tas ir ideāls, ja jūs pārkat horizontālu un vertikālu pūkainu.

Pats galvenais, atcerieties, ka kaķim mājā vitāli nepieciešams priekšmets, kuru viņš var nesodīti saplēst. Vislabāk ir pieradināt dzīvnieku pie skrāpējumiem, tiklīdz jūs to saņemat. Tādā veidā jūs ietaupīsiet savu īpašumu un nervus.

Paplātes un pildvielas

Pareizā paplāte ir jūsu mājdzīvnieka komforts un jūsu klusās dzīves atslēga!

Pirmkārt, izdomāsim, cik pakaišu paplātes vajadzētu būt kaķim? Zelta likums ir viena paplāte uz vienu pūkainu un ne tik

piekto punktu. Ja jums, piemēram, ir divi kaķi, jābūt arī divām paplātēm. Nav svarīgi, vai viņi izmanto vienu vai, piemēram, dodas uz vienu lielo, bet otru mazo, galvenais ir sajūta, ka katram ir personīgā tualete. Ja gadās, ka kāds kaķis nolemj iztukšot zarnas vai urīnpūsli un viņa pakaišu kaste ir aizņemta, tas nav fakts, ka viņš stāvēs rindā. Visticamāk, viņš visus savus netīros darbus izdarīs uz tava paklāja vai uz dīvāna. Un tie, kas ir īpaši augstprātīgi, sāks pārvietot savu kaimiņu tieši paplātē un neskatīsies uz to, ka viņš tikko ir nolicis sevi, tādējādi izraisot savu draugu konfliktā.

Kā izvēlēties pareizo paplāti? Pirmkārt, tam jābūt lielam. Un pat tad, ja jūsu divus vai trīs mēnešus vecais kaķēns izskatās kā bezdibena melnajā caurumā un tikai viņa ausis ir izvirzītas, mēs iesakām nekavējoties iegādāties lielu. Kaķēni aug ātri, un pēc pieciem sešiem mēnešiem viņam būs neērti ievietot savu dibenu mazā paplātē, un jums būs jāpērk jauna, lielāka, jo dzīvnieks atteiksies iedziļināties vecajā.

Otrs priekšnoteikums ir tas, ka paplātei jābūt dziļai, lai samazinātu izmestās pildvielas daudzumu. Kaķi ir īpaši racēji, un pēc tualetes apmeklējuma viņiem viss ir labi jāslēpj. Dzīvnieki apglabā izkārnījumus ar tādu entuziasmu, it kā tie liktu jaunu metro līniju, un izeja no tās tika veikta jūsu dzīvoklī. Ja jums ir paplāte ar zemām malām, tad viss pildviela, rūpīgi izkaisīta ar kaķa ķepām, ar vislabākajiem nodomiem, protams, nonāks uz grīdas.

Ir obligāti jāizvēlas pareizā vieta paplātes novietošanai,

jo tualete ir intīma lieta un tajā nav iesaistīti liecinieki. Nenovietojiet pakaišu kasti noslogotā vietā, kur nepārtraukti aizcirtās durvis, visi skraida šurpu turpu un nav privātuma. Tam vajadzētu būt noslēgtam stūrim, piemēram, vannas istabai vai tualetes telpai. Svarīgi, lai piekļuve pakaišu kastei būtu brīva, kaķis netraucēs atvērt durvis, viņam ir ķepas un uzpūsts ego, viņš var sabojāt tuvumā.

Reiz kāda abonente mums rakstīja, lūdzot palīdzību situācijas izpratnē: viņas kaķis pilnībā ignorēja pakaišu kasti un devās jebkur. Lūdzām atsūtīt foto ar paplāti un tās atrašanās vietu dzīvoklī. Šī ir pirmā reize, kad mēs to redzam! Paplāte atradās zem bērna barošanas krēslīņa. Iedomājieties, ka kaķis vēlas iet uz tualeti, pienāk pie paplātes, un viņam virsū sēž sešus mēnešus vecs zīdains, ēd, kliedz un mētājas ar ēdienu. Šādi apstākļi ir neērti dzīvniekam. Kaķim šis ir īsts kaujas lauks, kur viņš apmetās granātu krāterī, un nav zināms, kas vēl lidos no augšas: vai bulciņa vai cepums. Tiklīdz meitene pārvietoja paplāti uz klusu, mierīgu vietu, mājdzīvnieks sāka tajā iedzīlīnāties. Paplātes var iedalīt vairākos veidos.

Atvērt. Diezgan bieži tie ir aprīkoti ar noņemamiem sāniem, kas nepieciešami tieši, lai nodrošinātu, ka pildviela ir mazāk izkļiedēta. Tos ir viegli izjaukt un mazgāt.

Paplāšu mājas ir segta paplāte ar jumtu. No vienas puses, tas ir ideāls variants saimniekiem, kuru kaķi nenomierināsies, kamēr neizrok tuneli. Lai kā kaķis censtos, viņš nespēs izkaisīt pakaišus uz grīdas, ja vien pats to neizņems ar ķepām. Šī paplāte

aiztur smaku un neizplatās pa visu dzīvokli. Bet, ja pakaišu kastē jumtā nav iebūvēts filtrs nepatīkamu smaku absorbēšanai, esiet gatavi tam, ka kaķis var pārstāt tur doties. Fakts ir tāds, ka bez filtra dzīvnieks jūtas kā tādā paplātē, it kā tas atrastos gāzes kamerā, ko pats sev izveidojis. Kaķi cenšas labāk aprakt izkārnījumus, lai nesajustu urīna un fekāliju smaku. Skaidrs, ka viņš ir kaudzes īpašnieks, taču dzīvnieks necietīs savu aso dzintaru un nākamreiz var viegli ignorēt šo iestādi. Kaķi ir tīrības pedanti, un viņiem ir patiesa apsēstība ar to. Tāpēc, ja esat izvēlējies mājas paplāti, ņemiet modeļus ar maināmu filtru. Neaizmirstiet, ka tie periodiski jāmaina.

Pašattīrīšanās paplātes ir ikviena kaķa īpašnieka sapnis, kurš vēlas nedaudz izgulēties un nesteidzas piecos no rīta ar galvu tīrīt kaudzes, jo kaķis skaļi paziņo, ka viņam ir bijis liels mīzums. Ārēji šāda paplāte izskatās kā parasta, bet tai vienā pusē ir piestiprināts elektromotors ar ķemmi, kas noteiktā laika posmā iet gar paplāti, savāc izkārnījumus un ieber speciālā bedrē. Cilvēka uzdevums ir noņemt kaudzes no šīs bedres. Es varu iedomāties, cik daudz cilvēku tagad izelpo. No pirmā acu uzmetiena tas ir vilinošs piedāvājums, taču tam ir būtiski trūkumi. Šis tehnoloģiju brīnums nepaziņo dzīvniekam, kad grābeklis sāk savu darbu. Iedomājieties: kaķis apsēdās paplātē, uzlika seju maksimālu nopietnību, tad sāka atslābināties, un tad sākās grābeklis. Viņi vismaz nobiedēs dzīvnieku, un tas vairs tur neatgriezīsies. Otrs trūkums ir pats grābeklis. Mājdzīvniekiem ne vienmēr ir cieta izkārnījumos, un, ja jūsu kaķim ir kuņģa

darbības traucējumi, iedomājieties, kā grābeklis nodarīs šķidru izkārnījumu. Rezultāts būs malashas putra, kas sajaukta ar pildvielu.

Betona maisītāja paliktnis. Tas saņēma šo nosaukumu, jo tas ir ļoti līdzīgs pēc izskata un funkcionalitātes. Darbības princips: mājdzīvnieks nāk iekšā, dara visu savu darbu, un izejot uzkāpj uz pakāpiena, un paplāte sāk pati tīrīties. Kaķi tur dodas ar prieku. Šādu paplāšu trūkums ir tas, ka tās ir ļoti lielas un to cena arī lielā.

Pildvielas. Dabā kaķi aprakt izkārnījumus zemē vai smiltīs rotaļu laukumā. Viņam ir ļoti svarīgi slēpt izdarīto. Tāpēc pēc paplātes iegādes vajadzētu padomāt par pildvielu, citādi brīnums nenotiks. Mūsu uzdevums ir izvēlēties tādu, kas atdarinās to dabisko vidi jūsu mājās. Pretējā gadījumā kaķis ieies tukšā paplātē ar neapmierinātu seju vai vispār to ignorēs.

Pamatojoties uz darbības principu, pildvielas var iedalīt trīs grupās: absorbējošās, salipšanas un silikagela. Savukārt katra grupa ir sadalīta vairākos veidos atkarībā no izejvielām, no kurām pildviela izgatavota. Tādējādi absorbējošās pildvielas var būt koks, minerāls, papīrs un tā tālāk, un salipšanas pildvielas var būt minerālas un augu izcelsmes (koksne, soja, tofu utt.).

Koksnes absorbējošā špaktele ir presētas zāģskaidas cilindrisku granulu veidā, kuru izmērs ir aptuveni 0,5 cm līdz 1,5 cm. Tās ļoti bieži izmanto stādaudzētavas un selekcionāri, jo šis pildvielas veids ir lētākais salīdzinājumā ar citiem. Vidēji 15 litri šī produkta maksā apmēram 50 rubļi. Lētāk tikai par brīvu vai

smiltis uz ielas.

Galvenie trūkumi. Pati zāģskaidas labi neuzsūc mitrumu. Daļu tie, protams, uzsūks, bet galvenā daļa paliks paplātes apakšā, izdalot nepatīkamu aromātu. Metiena mērķis ir ne tikai radīt komfortablus apstākļus kaķim tualetes mazgāšanai, bet arī pārliecināties, ka telpā nav smakas. Koksne, kā likums, nevar tikt galā ar pēdējo uzdevumu, jo tā absorbcijas spēja ir praktiski nulle.

Turklāt šādai pildvielai ir fantastiska spēja izplatīties pa visu dzīvokli, pieķeroties dzīvnieka ķepām. Jau pēc dažām dienām dzīvoklis pārtop par kokzāģētavu. Zāģskaidas atradīsies uz gultas, uz galda, uz ledusskapja, visur, kur ceļoja jūsu kaķis, kamēr jūs nopelnījāt viņa mierīgo dzīvi.

Salipušie pakaiši parasti ir uz māla bāzes. Tie vairāk atgādina smiltis vai smalku zemi un ir ļoti patīkami kaķiem, jo atdarina dzīvnieku dabisko dzīvotni, piemēram, kartupeļu plāksteri, garšaugu dobi vai bērnu smilšu kasti. Kaķiem patīk tajā pabāzt. Lielisks piemērs pakaišu salipšanai ir Ever Clean, tas labi veido pudurus, kurus ir viegli savākt ar lāpstiņu un izmest miskastē. Jūs patiešām sajutīsiet atšķirību, salīdzinot, piemēram, ar koka pildvielu. Nevajag būt mantkārīgam, pietiekamā daudzumā ielejiet to paplātē, un, ejot uz tualeti, uzreiz būs redzams pats kamols, kas jāizņem. Ja pievienosiet mazāk, jūsu mājdzīvnieka ķepas skrāpēsies gar paplātes plastmasas dibenu, radot diskomfortu jūsu mājdzīvniekam un jūsu ausīm. Turklāt kunkuļa veidošanās prasīs ilgāku laiku, kā rezultātā

pildviela var pielipt pie vilnas. Ever Clean ir liela līnija: ir veidi vairākiem kažkiem, kažēniem un garspalvainiem pārstāvjiem, nesterilizētiem dzīvniekiem un pat unikāls pildviela, kas maksimāli novērš ne tikai amonjaka, bet arī fekāliju smakas. Produktu līnijā ir iekļauti maisījumi ar lavandas aromātu, ja jūsu kažis sapņo kādreiz izkakāt Francijas Provansā. Izmantojot pēdējo, jūsu tualete būs piepildīta ar garšaugu smaržu.

Arī salīpušos metienus, tāpat kā jebkuru citu, aiznes ķepas, taču šīs neērtības var samazināt līdz minimumam. Vispirms paņemiet paplātes ar augstām malām, lai kažim būtu grūtāk izkaisīt paplātes saturu, radot šķērsli pūkainajam vandalim. Otrkārt, iegādājieties porainu paklājiņu un novietojiet to pakaišu kastes priekšā. Kad kažis uzkāps uz tā, pret savu gribu, tas atstās uz tā pildvielas daļiņas. Šādus paklājus var atrast jebkurā lielveikalā; tie ir tie paši paklāji, kurus jūs gulējat pie savām durvīm. Tos pārdod arī zooveikalos, un patiesībā tie ir gandrīz viens un tas pats, bet parastajos veikalos tie ir lētāki.

Silikagela pildvielas. Tie pastāv jau kādu laiku, un lielākā daļa kaķu īpašnieku ir ar tiem ļoti apmierināti. Inovācija slēpjas faktā, ka silikagela granulām ir lieliskas absorbcijas īpašības. Urīns, izejot cauri šādai granulai, tāpat kā caur filtru, tiek attīrīts no nepatīkamām smakām, kuras tiek bloķētas iekšpusē un droši noturētas. Tas gandrīz izklausās pēc sieviešu higiēnas preču reklāmas.

Bet ne visi silikagela pildvielas ir labi. Ir budžeta iespējas, tās darbojas sliktāk. Visbīstamākais tajos ir tas, ka lēti produkti

sastāv no lielām granulām ar robainām malām. Kaķim uzkāpt uz šāda metiena ir tas pats, kas staigāt pa asiem akmeņiem ar basām kājām. Ņemot vērā, ka dzīvniekam arī labi jāatpūšas, aina sanāk bēdīga. Malas sāpina ķepu spilventiņus un var tajos iestrēgt. To uzreiz neatklāsi, tikai tad, kad kaķim jau ir strutojoša brūce. Otro reizi viņš var neiedziļināties, un tas ir viens no iemesliem, kāpēc dzīvnieki ignorē paplāti. Lētā silikagela lietošana var nopietni kaitēt jūsu mājdzīvnieka veselībai. Vēl viens būtisks trūkums: kad lielas granulas ļauj urīnam iziet cauri tām, tās sāk nepatīkami plaisāt. Šī skaņa biedē kaķi. Svešs troksnis tik svarīgu lietu laikā ir vēl viens iemesls, lai jūsu mājdzīvnieks neiet uz pakaišu kasti.

Tāpēc mēs meklējam augstas kvalitātes silikagēla produktus, kas patiešām saglabā savu zīmi, piemēram, Fresh Step filler. Tam nav trūkumu, kas raksturīgs budžeta iespējām. Granulas ir optimāla izmēra, bez asām malām. Tas neizraisa trakas sprakšķēšanas skaņas, it kā jūsu kaķis tualetē rīkotu uguņošanu. Šīs pildvielas kalpošanas laiks ir daudz ilgāks salīdzinājumā ar citiem. Piemēram, ja izmantojat lētākas silikagēla pakaišu iespējas, viss paplātes pildījums ir jānomaina apmēram reizi nedēļā. Izmantojot augstākās kvalitātes silikagēla pildvielu, paplāti nevar mainīt līdz pat mēnesim! Galvenais ir vienu reizi dienā sajaukt pildvielu un noņemt cietos atkritumus. Tik daudz par ietaupījumiem!

Blodas

Vai esat kādreiz pamanījis melnus plankumus uz sava kaķa zoda? Tie ir pūtītes, tāpat kā tie, kas mums ir cilvēkiem. Tikai, atšķirībā no mums, kaķi neizdara uz sevi spiedienu, bet gan biedē cilvēku, kurš nesaprot, kas noticis ar viņu mājdzīvnieku. Bieži gadās, ka bļodiņu dēļ dzīvniekam parādās pinnes.

Izdomāsim, kā izvēlēties pareizos ēdienus savam mīlulim.

Jūs nonācāt zooveikalā, un jūsu acis iepletās no preču daudzveidības. No plauktiem uz jums skatās plastmasas, keramikas, stikla un metāla bļodas, un paši trauki ir pārpildīti ar krāsotām zivīm un vistas stilbiņiem. Ja tu paņemtu līdzīgu kaķi, viņš dizainam nepievērstu uzmanību. Bet viņš sāka šņaukt visu, jo traukiem nevajadzētu ne pēc kā smaržot. Ja vien tas nav ēdiens, ko tu tur ieliec.

Noteikums numur viens: bļodām nedrīkst būt nekādas smakas: bez metāla, bez plastmasas, bez krāsas. Nekautrējieties, pasmaržojiet bļodu, kuru grasāties iegādāties. Tam vajadzētu smaržot pēc tukšuma, kas būs piepildīts ar pārtiku.

Mēs neiesakām ņemt līdzīgu bļodu no plastmasas, jo tieši plastmasa izraisa pinņu parādīšanos uz jūsu mājdzīvnieka sejas. Turklāt šādi ēdieni saglabā nepatīkamu smaku, un kaķis var atteikties no tā ēst.

Metāla bļodas parasti ir izgatavotas no nerūsējošā tērauda. No vienas puses, tie ir higiēniskāki nekā, piemēram, plastmasas, bet, no otras puses, nerūsējošais tērauds var mainīt ēdiena garšu un smaržu. Un, ticiet man, ja tas notiks, jūsu kaķis pamanīs atšķirību un sacīs: «Mainiet trauku.» Fakts ir tāds, ka kaķu

oža ir daudz attīstītāka nekā cilvēkiem. Jūs varat šņaukt metāla ēdiena bļodu, un jums šķitīs, ka tajā nekas nesmaržo, bet jūs nevarat apmānīt kaķi, viņš ir labāks eksperts šajā jautājumā nekā jūs. Tāpēc metāla bļodas parasti izmanto ūdens, nevis pārtikas uzglabāšanai.

Vislabākie trauki kaķim ir no keramikas vai stikla. Ir ļoti svarīgi pārbaudīt, vai šādām bļodām nav plaisu, jo tajās ātri uzkrājas baktērijas un attīstās infekcijas. Ja atrodat defektus, nekavējoties nomainiet tos.

Elektroniskās barotavas ir īsta nelaime aizņemtiem cilvēkiem un tiem, kuru kaķiem ir jāievēro diēta. Šis brīnišķīgais izgudrojums izsniedz ēdienu porcijās un noteiktā laikā.

Jūs iestatāt pārtikas padeves taimeri, piepildāt ierīces šūniņas ar sausu barību, un tā pati izlej pareizo daudzumu īstajā laikā.

Šī barotava ir glābiņš, kad uz pāris dienām jādodas prom uz darbu vai jāpavada nedēļas nogale ar draugiem, bet kaķis atsakās tev pievienoties, jo attiecības ar pēdējo nav izdevušās.

Ja nolemjat likt savam dzīvniekam diētu, pirmais, ar ko jūs saskarsities, ir mājdzīvnieka žēlojošs skatiens: «Dodiet man barību, es vairs nevaru to izturēt, mani orgāni nedarbojas.» Un daži bļodu priekšā izliksies noģībuši. Ne visi cilvēki var pretoties šādai spēlei.

Izmantojot elektronisko padevēju, jūs burtiski pārnesat atbildību par pārtikas piegādi no sevis uz to. Piemēram, man ar to nav nekāda sakara, kaķi, tagad šī lieta tevi baro.

Gatavojieties, ka dzīvnieks sargās šādu barotavu tā, kā cilvēks

sargā ledusskapi pirmajās diētas dienās. Tad kaķis pieradīs pie jaunā barības menedžera un necentīsies tevi žēlot caur Šreka kaķa acīm.

Divkāršas un trīskāršas bļodas. Mūsu padoms ir nekad nesajaukt tajos ūdeni un pārtiku. Tie ir diezgan piemēroti pārtikai, bet labāk ir novietot bļodu ar ūdeni tālāk no bļodas ar pārtiku, apmēram pusmetra attālumā. Dzīvniekiem izdodas barību izkaisīt, un, ja tā nonāks ūdenī, tā to sabojās. Mājdzīvnieks atteiksies dzert, un tas var radīt problēmas.

Kaķi ir kompanjoni, kuriem ir svarīgs apjoms un izmērs. Ja jūsu mīlulis ir estēts, kuram nepatīk, ka viņa ūsas pieskaras bļodai ēšanas laikā, iegādājieties platākus traukus. Dzeramtraukam arī jābūt lielam un dziļam.

Dažiem kaķiem patīk nēsāt pa istabu ūdens bļodas un slapināt tajās ķepas. Pēc viņu domām, šis kaķu trauks ir nepietiekami novērtēts, un, iespējams, tam vajadzētu veikt dažas citas funkcijas. Lai izvairītos no hokeja mača mājā, kurā kaķis ir uzbrucējs, bet jūs esat vārtsargs, iegādājieties bļodas ar gumijotu dibenu, tās ir grūti pārvietot.

Kur vislabāk novietot ēdiena un ūdens traukus?

Bļodu nedrīkst likt blakus paplātei, jo dzīvnieks pārstās tajā ieiet. Kaķis nekad neēdīs un neizkārnīsies vienā un tajā pašā vietā.

Ja jums ir vairāki dzīvnieki, noteikti atdaliel ēšanas zonas.

Radnieks, suns vai bērns ir šķērslis ēšanai.

Piemēram, jums ir divi kaķi, kuri nav īpaši draudzīgi viens ar

otru. Ja kāds no viņiem vēlas otram kaitēt, viņa sēdēs slazdā pie bļodām un nelaidīs tos klāt. Rezultātā otrs kaķis nevarēs ēst un jutīsies pazemots un apvainots no upura puses.

Mazs bērns ziņkārības dēļ var sēdēt pie bļodām, un kaķis staigās apkārt un apkārt, gaidot, kad cilvēka mazulis pametīs ēšanas vietu, jo viņas acīs viņš ir briesmas.

Lai izvairītos no problēmām, ļaujiet mājdzīvniekam atrast vairākas ēšanas zonas, ja viena no tām ir aizņemta. Piemēram, varat izmantot otro līmeni. Kaķim nav jāēd uz grīdas un tikai virtuvē. Viņas bļodas varat novietot uz plaša plaukta, uz sava rakstāmgalda vai uz palodzes.

Mājdzīvnieku barošana dažādos dzīvokļa stāvos ir lielisks risinājums pat tad, ja kāds no jūsu dzīvniekiem lieto speciālu vai ārstniecisku barību, bet otrs ievēro parasto diētu.

Un pēdējā lieta. Neaizmirstiet nomazgāt kaķa traukus, lai ēdiena gabaliņi nenokļūtu apakšā un nesabojātos. Bļodas ar sauso barību vēlams mazgāt reizi pāris dienās, bļodas ar mitro barību pēc katras ēdienreizes. Un zelta likums: jauna diena – jauns ūdens!

Gultas un kompleksi

Vairums cilvēku idilli ar kaķi iztēlojas šādi: kluss vakars, fonā skan patīkama mūzika, tu gulī uz dīvāna vai sēdi krēslā pie kamīna, bet mīlulis ir saritinājies gultā. Ja jautāsiet kaķu īpašniekiem, vai tā patiešām ir taisnība, lielākā daļa atbildēs, ka

viņu kaķi mīl ignorēt savas gultas, bet citādi viss ir pa vecam: mūzika un kluss vakars.

Noskaidrosim, kāpēc tas notiek un vai ir iespējams atdzīvināt mīlestību starp dzīvnieku un guļamkrēslu.

Tirgū ir milzīgs skaits piedāvājumu katrai gaumei un budžetam. Taču mūsu sapni palutināt savu mīluli ar ērtu vietu bieži vien sagrauj kaķa vienaldzīgais skatiens. Praksē dzīvnieks guļ vienā vietā, bet otrā gulta ir tukša.

Fakts ir tāds, ka kaķim pēc būtības nepatīk šādas «ligzdas». Viņam ir jābūt pārliecinošam iemeslam, lai viņš to novērtētu un sāktu to lietot.

Pirmkārt, mēs vēlamies jums pastāstīt, kas notiek jūsu mājdzīvnieka galvā.

Kad kaķis atpūšas, viņš kontrolē apkārt notiekošo, pat ja viņam ir pagriezta mugura pret tevi. Patiesībā viņam ir «ausis pa virsu», lai savā mājā saglabātu gigantisku procesu kārtu. Kaķis ir stratēģis, viņš saprot, ka kontrole nav iespējama, ja guļ nomaļā stūrītī, kad centrā notiek notikumi, jo neizdzīvos, ja visu palaidīs garām.

Tāpēc novietojiet gultu vietā, kur kaķis var novērot notikumu gaitu. Piemēram, novietojiet to uz plaša plaukta vai uz palodzes. Otrais variants ir arī labs, jo, ja kaķim patīk pavadīt laiku pie loga, gulta to pasargās no caurvēja. Tas kļūs par sava veida aizsargu pret saaukstēšanos. Aiz loga kaķim risinās vesels realitātes šovs: putni lido, vārnas strīdas, gājēji steidzas savās darīšanās. Pamazām dzīvnieks sapratīs, ka mīkstā gultā vērot

apkārtējo dzīvi ir daudz ērtāk.

Daži vārdi par kompleksiem. Tie ir pieejami mazos, vidējos un pie griestiem montējamos izmēros. Labā lieta kompleksos ir tā, ka uz tiem var ne tikai atpūsties, bet arī asināt nagus. Kā likums, tie ir aprīkoti ar šūpuļtīkliem. Izvēloties kompleksus, ir svarīgi ņemt vērā, ka ne visiem kaķiem patīk kāpt augstu. Ir biedri, kas kāpj uz augstāko līmeni un jūtas ērti, bet ir arī tādi, kas baidās no augstuma. Otrajam ir piemēroti kompleksi, kas nav garāki par metru vai pusotru metru. Tāpēc, pirms pārkat, izprotiet sava mājdzīvnieka būtību: amatieru alpīnists vai bailīgs partizāns. Vērojiet savu mājdzīvnieku spēles laikā. Ja kaķim labāk patīk paslēpties kaut kur skapī vai lidot kā lode zem dīvāna, visticamāk augsts komplekss viņam nederēs. Ja kāds dzīvnieks aicina spēlēties ar to ledusskapī vai virtuves komplekta augšējās plauktos, droši iegādājieties garo komplektu.

Svarīgs noteikums, uzstādot kompleksu. Tam jāatrodas vietā, kur visbiežāk atrodaties mājā, pretējā gadījumā mājdzīvnieks neizmantos šo dizainu. Kā mēs esam teikuši vairāk nekā vienu reizi, kaķi mīl sabiedrību. Tas nenozīmē, ka vakaros viņš kopā ar tevi dzers tēju un spēlēs dambreti. Viņam ir svarīgi apzināties notikumus un viņam ir savs skatījums uz lietām. Tāpēc novietojiet kompleksu tur, kur jūs un jūsu ģimene pavadāt visvairāk laika.

Trešā sadaļa Kopšana un higiēna

Ievads

Ir maldīgs uzskats, ka kaķis var parūpēties par sevi no astes līdz ausu galiem. Jā, dabā dzīvniekam nav ne šķēru, ne šampūnu, un tomēr, ieraugot ielas kaķi, pirmais, ko gribas darīt, ir to pabarot un pēc tam nomazgāt. Kad mājā ierodas mājdzīvnieks, mēs apgriežam tam nagus, mazgājam un noņemam paklājiņus, ja tādi ir. Diemžēl daudzi nezina, kādā veidā tuvoties kaķim, veicot elementāras higiēnas procedūras. Šajā sadaļā jūs uzzināsiet, kā rūpēties par savu mājdzīvnieku: kā to pareizi mazgāt, kā apgriezt tā nagus un vai jums ir jākrīt panikā, ja jūsu dzīvnieka acis «skrien».

Kopšana

Vilna ir ne tikai kaķa vērtīgā kažokāda un lepnums, bet arī tā veselības rādītājs.

Izdomāsim, kā rūpēties par mājdzīvnieka kažoku.

Vilna sastāv no trīs veidu matiem: aizsargmatiem, pavilnas un dūnu.

Aizsarga mati ir garāki. Tas ir visstingrākais, visspīdīgākais, tā galvenā funkcija ir aizsargāt ķermeni un pasargāt to no samirkšanas. Ievērojami šāda apmatojuma īpašnieka pārstāvji ir Norvēģijas meža kaķi.

Pavilna ir īsāka, smalkāka un mīkstāka. Ja paskatās caur mikroskopu, var redzēt, ka ap vienu aizsargspalvu aug daudz pavilnas, kas, šķiet, to atbalsta. Šis matu tips ir raksturīgs britiem. Pateicoties lielajam pavilnas daudzumam, tie izskatās kā rotaļu lācīši.

Pūkainu matu galvenā funkcija ir aizsargāt ādu. Šī ir tāda pūka, kas piešķir dzīvniekam zināmu «gulbiskumu». Sibīrijas kaķis ir spilgts šāda veida kažokādas pārstāvis, un, piemēram, britiem un austrumniekiem nav pūkainu matiņu. Visu trīs matu tipu īpašniece ir Eiropas īsspalvainais kaķis, acīmredzot, viņa tos krāja katram gadījumam.

Izkrišana ir reāla problēma kaķu īpašniekiem. Un, neskatoties uz to, ka kažoka maiņa un atjaunošana ir dabisks process, cilvēkiem tas nemazinās vieglāk, jo viņi katru dienu noņem tonnu kažokādas, bet kaķis turpina birt, it kā nekas nebūtu noticis.

Pašu izliešanu var iedalīt vairākos veidos: sezonālā, ar vecumu saistītā, pastāvīgā un kompensējošā.

Sezona notiek divas reizes gadā – rudenī un pavasarī. Rudenī dzīvnieks nomaina veco kažoku pret jaunu, biezāku un kvalitatīvāku, gatavojoties aukstumam, bet pavasarī, sagaidot siltumu un «pludmales» sezonu, atbrīvojas no liekā kažoka.

Pastāvīga izkrišana ir apmatojums, ko dzīvnieks zaudē katru dienu. Daži kaķu īpašnieki izsauc trauksmi un nesaprot, kāpēc viņu mājdzīvnieks zaudē tik daudz apmatojuma. Bet, atvainojiet, jūsu kaķis var arī izteikt pretenziju un jautāt, kāpēc jūsu mati

paliek uz ķemmes, un viņam būs taisnība. Ja cilvēka ķermenis būtu pilnībā pārklāts ar matiem, tad matu daudzums uz ķemmes pieaugtu eksponenciāli. Un ko tu gribi no kaķa? Gan tu, gan tavs mīlulis katru dienu kūti, jo matu atjaunošana ir normāls fizioloģisks process.

Ja kaķis dzīvo dzīvoklī, tad pastāvīga izliešana būs daudz bagātīgāka, nekā mēs vēlētos. Fakts ir tāds, ka vidējā temperatūra mūsu mājās ir 21–25 grādi. Tādā karstumā kaķiem ir tikai viena vēlme – novilkt kažoku, ko viņi arī dara. Lai mājdzīvnieks nesāktu aktīvi «izgērbties», pazeminiet tā vides temperatūru. Ideālā gadījumā tas ir 18 grādi.

Gaismas dienas ilgums ietekmē arī kaķu izkrišanu, jo viņu ķermenis ir saistīts ar dabiskajiem dabas procesiem. Taču arī mājas kaķus mūsu dzīvokļos ietekmē mākslīgais apgaismojums. Piemēram, ziemā dienas gaišais laiks ir daudz īsāks nekā vasarā. Bet kaķa ķermenis to nesaprot, jo dzīvoklī gandrīz visu laiku deg lampa. Citiem vārdiem sakot, mājdzīvniekam nav sezonālo izmaiņu sajūtas, kas raksturīga viņa pagalma radniekiem. Šī iemesla dēļ jūsu pūkainā ķermenī rodas zināmi darbības traucējumi, un kausēšana kļūst ilgstoša.

Cits kaulēšanas veids ir saistīts ar vecumu. Parasti kaķēni piedzimst ar «mazuļa» apmatojumu, tie ir mīksti, līdžīgi pūkaini un sastāv galvenokārt no pavilnas. Laika gaitā pavilna izvelk, un aizsargmatiņi kļūst lielāki. Septiņu mēnešu vecumā kaķēna īpašnieks pirmo reizi saskaras ar izkrišanu. Apmēram divu nedēļu laikā dzīvnieks sāk dramatiski mainīt savu «mazuļa»

kažoku pret pieaugušo. Tas bieži biedē kaķu īpašniekus, lai gan tas ir dabisks process, kad jūsu kaķis kļūst par pieaugušo.

Kompensējošās kaulēšanas laikā dzīvnieka ķermenis sāk atjaunot kažokādas vietās, kur tā tika pazaudēta.

Kādas metodes cīnā pret sēnīti pastāv?

- Atgādinām, ka dzīvoklī var samazināt temperatūru līdz 18 grādiem. Kaķis nolems, ka ziema ir tepat aiz stūra un ir laiks sagatavot aitādas kažoku, un pārstās tik daudz izliet. Galvenais – nenasaldē sevi!

- Neaizmirstiet izķemmēt kaķi aktīvās izliešanas periodā, kas ilgst vidēji divas nedēļas. Esiet pacietīgs, jums jākļūst par galveno kāršu. Šajā laikā izmantojiet speciālu otu ar smalkiem zobiem vai slīdošo otu, kas labi noņem atmirušos matiņus un stimulē jaunu matu augšanu. Tīrģū ir parādījušās īpašas ķemmes, ko sauc par furminatoriem. Tā ir ļoti neskaidra lieta. No vienas puses, tie lieliski noņem atmirušos matiņus, bet turklāt nogriež arī to kažokādu, kuru vēlētos paturēt un, pārspīlējot ar ķemmēšanu, dzīvniekam var palikt pliki plankumi. Mēs neiesakām britu kaķus tīrīt ar furminatoru, jo tas noņem daudz pavilnas un pāriet aptuveni seši mēneši, līdz kažoks atjaunojas. Ņemot vērā, ka dzīvnieks kūts divas reizes gadā, jūs nekad neredzēsiet savu britu plīšu, jo furminators noņems gandrīz visu pavilnu un tam vienkārši nebūs laika ataugt.

- Savādi, bet kaķa vannošana izbiršanas laikā ir noderīga, jo vienā mazgāšanas reizē tiek zaudēts liels daudzums mirušo matu. Bet tas bieži vien nav ieteicams, jo mājdzīvnieka āda ir pārklāta

ar plānu kārtiņu, ko izdala dziedzeri, un šis slānis aizsargā kaķi no infekcijām un vienšūņiem. Ziepes un cilvēku šampūni iznīcina šo ekoloģisko līdzsvaru. Droši vien esat redzējuši, ka pēc mazgāšanas dzīvnieks mēģina uz pāris stundām doties pensijā, lai laizītos un atjaunotu to, ko cilvēku šampūni viegli iznīcināja. Dabā kaķi nemazgājas ūdenī un izvairās no vannām, tomēr tie ir tīrākie dzīvnieki. Viņiem patīk rūpēties par savu kažoku, un viņiem nav vajadzīgs cilvēks ar dušu. Tāpēc, ja jūs joprojām nolemjat mazgāt kaķi, jums tas jādara tikai aktīvās molēšanas laikā un tikai ar profesionālu dzīvnieku kosmētiku, piemēram, tādiem zīmoliem kā Groomer's GOOP, Jerob, Bio-Groom.

- Vēl viena metode, kā cīnīties ar izkrišanu, ir griešana. To veic salonā vai mājās. Bieži vien meistari iesaka procedūru veikt anestēzijā, lai dzīvnieks netraucētu frizūru. Parasti cilvēki piekrīt, uzskatot, ka tā būs mierīgāk visiem, aizmirstot, ka, pirmkārt, anestēzija nevienam nav noderīga, otrkārt, tā tiek veikta bez iepriekšējas pārbaudes, un, ja jūsu dzīvnieks cieš no sirds un asinsvadu slimībām, tad cita matu griešana var izraisīt katastrofālus rezultātus, pat nāvi. Ņemiet vērā arī to, ka pēc frizūras tiek traucēta dzīvnieka termoregulācija. Iedomājieties: jūs visu mūžu esat valkājis kažoku, un tad pēkšņi tas jums tiek atņemts. Sākumā jūs noteikti sajūtīsiet diskomfortu. Kaķis piedzīvos aptuveni to pašu. Mūsu abonenti ne reizi vien ir rakstījuši, ka pēc frizūras viņu kaķi paslēpās, it kā būtu samulsuši par savu jauno izskatu. Faktiski ierobežojums ir mēģinājums pielāgoties jaunam temperatūras režīmam un turklāt dzīvniekam

reāls stress, kas var izvērsties pat depresijā.

Ja redzat, ka jūsu mīluļa kažoka kvalitāte ir manāmi pasliktinājusies, tas ir pārstājis spīdēt, kļuvis sausāks un blāvāks, parādījušās blaugznas, ir redzams liels skaits jucekļu un ir redzami pliku plankumi – tā ir droša zīme, ka ne viss ir kārtībā ar kaķa veselību un viņam jāapmeklē veterinārārsts. Nevilcinieties!

Acu kopšana

Kaķa acis ir ideālākas par cilvēka acīm, jo tās ir neaizstājams dzīvnieka medību rīks. Ja cilvēkiem šis orgāns būtu salīdzināms ar kaķa orgānu, tad mūsu acu diametrs būtu aptuveni divdesmit centimetri. Vai varat iedomāties, kāda šī ir iespaidīga ierīce? Droši vien kaķis, skatoties uz cilvēku ar savām lielajām acīm, domā, kā mēs vispār izdzīvojam ar tik mazām acīm?

Kaķa acs virsma ir pastāvīgi samitrināta ar šķidrumu, parastajā valodā runājot asaru, kurai, loģiski, kaut kur jānoiet. Sākotnēji tas uzkrājas konjunktīvas maisiņā. Ja ir liekais šķidrums, tas tiek izvadīts speciālā kanālā, kas atrodas acs iekšējā stūrī un nonāk degunā. Ja ir daudz asaru, tad šis kanāls aizsērējas un šķidrums plūst gar purnu gar degunu, veidojot rievās.

Šīs smagās izdalījumi bieži biedē mājdzīvnieku īpašniekus. Viņu iztēle viņiem zīmē šausmīgus attēlus: mājdzīvniekā kaut kas ir pārsprāgt, jo tik daudz šķidruma izplūst. Bieži vien šie izdalījumi ir brūnā krāsā, kas liek domāt: «Manam kaķim, iespējams, ir plīsis asinsvads.» Stīvens Kings apskaustu šādu

fantāziju.

Faktiski šīs izdalīšanās brūnā krāsa ir normāla parādība. Nebaidieties un veiciet ārkārtējus pasākumus, lai novērstu šo problēmu. Vienkārši paņemiet tīru tamponu un noslaukiet visas asaras no dzīvnieka vagām.

Ja jūsu kaķis ir gaišā krāsā, piemēram, balts vai krēmkrāsas, izciļņi acīmredzami būs pamanāmāki nekā tumšiem kaķiem. Tas nenozīmē, ka melnajiem vai pelēkajiem laupītājiem nav rievu, tās vienkārši ir mazāk pamanāmas. Vislabāk ir slaucīt dzīvnieka acis un kažoku katru dienu, ja tas regulāri un bez iemesla lej asaras. Ja vēlaties noslaucīt ar kaut ko īpašu, iegādājieties acu salvetes zooveikalā. Tos pārdod pudelēs vai speciāli piesūcinātās salvetēs un labāk tiek galā ar netīrumiem.

Dažām kaķu šķirnēm rodas pārmērīga asaru ražošana. Tas ir saistīts ar faktu, ka viņiem ir mazs deguns un līdz ar to īss asaru kanāls. Piemēram, pie šādām šķirnēm ir eksotikas un persieši, taču ir arī britu šķirnes. Izstādē vai pirkuma laikā jūs diez vai pamanīsiet bagātīgu asarošanu, jo abos gadījumos dzīvnieki tiek gatavoti vai nu pārdošanai par lielu naudas summu, vai arī apbalvošanai.

Britiem ir kāda īpatnība: līdz 1,5–2 gadu vecumam viņu galvas ievērojami izaug, kas nozīmē, ka asaru kanāls pagarinās, kā rezultātā asarošana samazinās vai pazūd. No šī vecuma jūs varat pamanīt, ka kaķis vairs neraud, ieraugot jūs, mazu ēdiena porciju vai nekaunīgus putnus aiz loga.

Ja jūsu kaķis pastāvīgi «raud» un asaru plūsma ir salīdzināma

ar Niagāras ūdenskritumu, acis ir iekaisušas un uz tām veidojas pustulas – ir pienācis laiks izsaukt trauksmi. Pirmā lieta, ko varat darīt, ir veterinārajā aptiekā iegādāties acu antiseptiskus līdzekļus. Bet, ja pāris dienas pēc to lietošanas dzīvnieka acis kļūst pietūkušas, grūti atveramas un jūsu kaķis sāk izskatīties pēc ķīniešu pilota, nekavējoties nogādājiet viņu pie veterinārārsta. Nelietojiet pašārstēšanos.

Vēl viens iemesls, kāpēc dzīvniekam var būt spēcīga asarošana, ko pavada apsārtums, ir plakstiņu apvērsums. Šajā gadījumā skropstas berzē acs radzeni, kas izraisa iekaisumu. Šī problēma bieži rodas sfinksiem, Maine Coons, persiešiem un eksotiķiem. Lai redzētu, vai tas ir iemesls, apskatiet dzīvnieku profilā. Ja visas skropstas un matiņi ir vērsti prom no acs, tad viss ir kārtībā, bet ja uz aci, tad tas ir pamats doties pie veterinārārsta un konsultēties. Visticamāk, jums tiks ieteikta operācija. Kaķēniem parasti tiek šūti plakstiņi, un tiem augot veidojas pareizs skropstu izvietojums, un pieaugušiem kaķiem burtiski tiek veikta plastiskā operācija. Lai cik biedējoši tas neizklausītos, šī patiešām ir izeja, lai dzīvnieks visas dzīves laikā neciestu no nepatīkamām sajūtām.

Ausu kopšana

Iedomājieties, kad kaķis virpina ausis, tas izmanto vairāk nekā desmit muskuļus!

Jūs un es redzam tikai dzīvnieka auss ārējo daļu – smaili.

Patiesībā iekšpusē ir paslēpts sarežģīts mehānisms. Korpusa vidū ir neliels caurums – tas ir dzirdes kanāls. Tas beidzas strupceļā un ir pārklāts ar bungādiņu.

Ausu sērs uzkrājas pašā izlietnē. Veselam kaķim tā būs ļoti maz, un to noņem ar sausu, tīru tamponu, ausu kociņu vai parasto vati.

Bet nekādā gadījumā nevajadzētu iedziļināties auss kanālā, pat ja jums šķiet, ka tur ir sakrājijs pārāk daudz sēra. Dzīvniekam nepatīk, ja viņa ausis plūks, tas var krasi raustīties, un jūs sabojāsiet smalko bungādiņu, kā rezultātā mājdzīvnieks var zaudēt dzirdi.

Kaķa ausis ir īpaši jutīgs orgāns, un, ja tās kļūst iekaisušas, dzīvnieks cieš nopietni.

Visbiežāk veterinārārsti kaķiem diagnosticē ārējās auss iekaisumu jeb vidusauss iekaisumu.

Ja dzīvnieks kļuvis nemierīgs, viņam ir nepatīkami glāstīt galvu, viņš pastāvīgi skrāpē ausis ar pakalējām ķepām un krata purniņu, tad visticamāk mīlulim ir vidusauss iekaisums.

Šīs slimības cēloņi ir daudz, bet visbiežāk tās ir ērces, audzēji un dermatīts.

Dzīvnieks pats nevar izārstēt vidusauss iekaisumu, vienīgais, ko viņš dara, ir kasīt ausis, līdz tās asiņo, un pārklāj tās ar brūcēm. Tam seko iekaisums un ausu sēra veidošanās lielā apjomā, un tā ir baktērijām un mikroorganismiem vislabvēlīgākā vide. Parasti infekcija nav šīs slimības galvenais cēlonis, drīzāk tā kļūst par sekām.

Bieži vien visbiežāk sastopamās ērces veicina vidusauss iekaisuma attīstību. Šiem parazītiem vienkārši patīk apmesties kaķa ausī un ārējā dzirdes kanālā. Ja vidusauss iekaisums ir progresējis un smags, tas var izplatīties uz iekšējo ausu un izplatīties uz smadzeņu gļotādu. No malas šķitīs, ka mājdzīvnieks ierodas nomāktā stāvoklī vai smagā depresijā. Tam sekos drudzis un krampji, kas bieži noved pie nāves. Burtiski šis mazais parazīts var nogalināt kaķi. Lai diagnosticētu ausu ērces, jūsu veterinārārsts paņems ādas skrāpējumus no auss iekšpuses. Ja tiek atklāts parazīts, tiek noteikta diezgan vienkārša ārstēšana. Ausī iepilina īpašus pilienus, un dzīvnieks ātri atveseļojas. Vienīgā grūtība ir tāda, ka kaķis nevar iepilināt pilienus savā ausī. Papildus tiek nozīmēta masāža, pateicoties kurai zāles labāk iekļūst ausī un ievērojami palielinās ārstēšanas efekts. Kā jūs saprotat, jums būs jāstrādā arī par ausu masāžas terapeitu.

Spīles

Megapoližu un pilsētu mežonīgajā dabā ielas atrod koku un ar prieku maļ uz tā nagus. Dzīvoklī to izdarīt ir grūtāk, ja vien jums, protams, nav vasaras dārza. Mājas kaķi, kā likums, ir slikti manikīra meistari, lai gan starp tiem ir daži prasmīgi. Tāpēc cilvēkam ir jāpalīdz kaķim un periodiski jāapgriež tā «nagi». Kaķa nags izskatās kā izliekts āķis, un, ja tas nav apgriezts, tas stiprāk saritināsies un ieaugs ķepas spilventiņā, kas izraisīs strutošanu un nepanesamas sāpes.

Paši garie nagi traucē dzīvnieku, un tas sāk pieķerties visiem tekstilizstrādājumiem, kas atrodas jūsu mājā. Nebrīnieties, ja kādu dienu redzēsiet, ka zem kažoka svāra izlocījies jauns aizkars.

Turklāt, ja neapgriezīsi tā nagus, dzīvnieks noteikti atradīs vietu, kur pats centīsies tos saīsināt, un pirmais, kas cieš, protams, ir tavs mīļākais dīvāns. Pārmērīgs spīļu garums ietekmē arī pareizu kažoka ķepu novietojumu. Pārāk gari nagi var izraisīt ekstremitāšu izmežģījumu.

Parasti kažoka nagus apgriež reizi mēnesī vai pamatojoties uz to augšanas ātrumu. Tu sapratīsi, ka frizūras laiks ir pienācis, tiklīdz tavs pūkains nolems kārtīgi saplosīt dīvānu vai klabinās kā zirgs pa tavu parketa grīdu. Nagu apgriešana kažokim ir absolūti nesāpīga, ja tā tiek veikta pareizi. Mājdzīvnieks ātri pierod un, varētu teikt, kļūst viņai ļoti lojāls. Iespējams, ka dzīvnieks sākumā uztrauksies šīs procedūras laikā, bet pēc tam pieradīs. Vislabāk ir saīsināt nagus ar īpašām šķērēm ar noapaļotiem galiem. Tos sauc par nagu šķērēm, un tos pārdod gandrīz jebkurā zooveikalā. Varat arī izmantot giljotīnas šķēres. Tie izskatās gandrīz kā īsts izpildes ierocis, ar vienīgo atšķirību, ka tie nogrieza naga galu, nevis galvu no pleciem.

Jaunākais ķīniešu novatoru izgudrojums ir elektriskās nagu šķēres. Tie ir ļoti līdzīgi manikīram, kas noņem ilgstošu pārklājumu no cilvēka nagiem. Ideja, iespējams, ir laba, taču ne katrs kažokis pacietīs šo procedūru, jo tā nav tik ātra kā nagu apgriešana. Un mūsu uzdevums ir, lai klients atgrieztos pie mums.

Svarīgs precizējums! Nevajadzētu izmantot cilvēku nagu šķēres, jo tās nav fizioloģiski paredzētas dzīvniekiem. Ar tiem ir grūti apgriezt nagus, taču ir viegli savainot mājdzīvnieku.

Mūsu ieteikums ir vienreiz iegādāties labas nagu knaibles un izbaudīt procesu.

Lai jūsu kaķis adekvāti reaģētu uz «manikīru», pieradiniet viņu pie šīs procedūras jau no bērnības un pēc tam noteikti iedodiet viņai kādu kārumu, lai viņai būtu motivācija atgriezties jūsu «salonā» un neplēst kaķi. dīvāns.

Lai apgrieztu kaķa nagus, mājdzīvnieks vispirms ir jānoķer un jāsavaldā. Kā to izdarīt, katrs izlemj pats. Ir svarīgi piekļūt ķepai. Pēc tam viegli nospiediet uz ķepas spilventiņa, un nagi iznāks paši. Ja gaismā uzmanīgi apskatīsiet naglu, pamanīsiet, ka tā gals būs gaišāks, un tuvāk falangai tas kļūst tumšāks asinsvadu dēļ. Jums ir jānogriež pati spīles mala – tās gaišā daļa. Ja baidāties, ka paņemsiet par daudz, nogrieziet tikai nedaudz: 1—2 milimetrus. Kaķis neko nejutīs, ja viss būs izdarīts pareizi. Bet, pieskaroties traukiem, dzīvnieks piedzīvos stipras sāpes, un jūs uz visiem laikiem novērsīsiet viņu no šīs procedūras.

Vēl viena alternatīva ir aizsargvāciņi. Tie ir spīļveida, izgatavoti no silikona vai plastmasas, un tiem ir līmviela. Ražotājs sola, ka šis ir superprodukts mēbeļu aizsardzībai, jo paši vāciņi nav asi un ne pie kā nelīp. Bet vai tas ir droši pašam kaķim? Daba to ir izstrādājusi tā, ka dzīvnieka nagi gandrīz vienmēr atrodas ķepas iekšpusē. Kaķis tos atbrīvo, kad tas medī, aizstāvas vai kaut kur kāpj. Kad jūs uzliekat nagiem aizsargvāciņus, kaķis nevar tos

iebāzt atpakaļ spilventiņā. Izrādās, ka ķepas ir nedabiskā stāvoklī, mainās stāja, dzīvnieks sāk izjust diskomfortu un pat sāpes. Varat veikt šādu salīdzinājumu: jūs ilgu laiku nēsājat ortopēdiskos apavus un tad pēkšņi nolemjat valkāt parastos, kas nepiestāv jūsu kājām. Es jums apliecinu, ka līdz vakaram jūs sajūtīsiet elles sāpes, tieši tādas pašas kā kaķis, pirmo reizi uzliekot vāciņus.

Cepurīšu mīnuss ir arī tas, ka dzīvnieks nekur nevar uzkāpt, jo viņam vienkārši nav ko ķerties. Labākajā gadījumā, mēģinot lēkt, tas nokritīs, sliktākajā gadījumā tas savainosies.

Turklāt vāciņi neļauj pilnībā saskrāpēt sānus un ausis, un dažreiz tas ir nepieciešams.

Bet, iespējams, visbīstamākā lieta spīļu aizsargos ir līme, ko izmanto, lai tos piestiprinātu pie nagiem. Ļoti bieži tas izraisa smagu alerģiju.

Ja nepareizi uzliksiet vāciņu un atstājat atstarpi, tā kļūs par ideālu vietu infekcijām. Visi tur nonākušie netīrumi, sviedri un tauki rada labvēlīgu vidi patogēnajām baktērijām.

Vēl viena spīļu «kopšanas» metode ir onihektomija. Šī ir atslāņošanās operācija. Krievijā veterinārārsti un šīs procedūras piekritēji to sauc par «mīkstajām ķepām». Ļoti maigs un sirsnīgs nosaukums operācijai, kas sakropļo dzīvniekus un padara tos invalīdus. Bet cilvēka sirdsapziņa ir attaisnojama ar šādu formulējumu.

Fakts ir tāds, ka dzīvnieka nagi aug no gesta falangas un ir savienoti ar kaulu. Lai kaķa nagi nekad neataugtu, tie tiek noņemti kopā ar šo augšējo falangu. Šī ir nežēlīga un sarežģīta

operācija, pēc kuras dzīvnieku kājas ļoti ilgi sadzīst, jo tās daļēji tiek amputētas ķirurģiski. Kaķis piedzīvo stipras sāpes un pēc operācijas ilgstoši lieto pretsāpju līdzekļus. Nervu gali un asinsvadi tiek noņemti kopā ar nagiem. Jūs varat ilgi aprakstīt šīs metodes šausmas, bet, lai saprastu, kas tas ir, iedomājieties, ka visi jūsu nagi ir noņemti kopā ar pirkstu galiem.

Pētījumi liecina, ka pēc šādas operācijas dzīvnieki gandrīz visu mūžu atrodas smaga psiholoģiskā stresa stāvoklī. Grāmatas sākumā mēs daudz runājam par to, kāpēc kaķim ir tik svarīgi asināt nagus. Atcerēsimies, ka tādā veidā viņa atbrīvo uzkrāto negatīvismu. Kad dzīvniekam šī iespēja tiek liegta nagu trūkuma dēļ, tas kļūst nomākts. Emocijām, tāpat kā cilvēkiem, ir jānāk ārā, nevis jāsež mājdzīvniekā.

Otra galējība, kas parādās pēc onihektomijas, ir kaķa pārmērīga agresijas izpausme. Parastā dzīvē viņš sevi aizsargā ar nagiem un zobiem. Kad dzīvniekam tiek atņemts kāds no viņa aizsardzības ieročiem, tas ir spiests biežāk izmantot to, kas, rupji sakot, viņam paliek. Šajā gadījumā tie ir zobi, kurus tā aktīvi izmanto.

Kad kaķu īpašniekiem apnīk savu mājdzīvnieku košana, ko viņi sajauc ar agresiju, viņi nonāk pie secinājuma, ka varētu būt labāk dzīvnieku eitanāzēt. Cilvēks nevēlas atzīt, ka viņš pats ir vainojams kaķa uzvedības izmaiņās.

Mēs esam uzskaitījuši visas pieejamās nagu kopšanas metodes un ceram, ka šajā ziņā izdarīsiet humānu izvēli. Sent-Ekziperī vārdi ir patiesi nemirstīgi: «Mēs esam atbildīgi par tiem, kurus

esam pieradinājuši.»

Ceturrtā sadaļa – Uztura un ūdens patēriņa standarti

Ievads

Mūsdienās informācija par rūpnieciskās barības lietderību dzirdama no katra gludekļa. Pārdod mums barību mājdzīvniekiem, aizsedzoties ar to, ka tā ir sabalansēta un sastāvdaļas pārdomājuši labākie speciālisti. Un, protams, galvenais reklāmas kampaņas trumpis ir laika taupīšana: iepakojuma atvēršana, ēdiena ieliešana. Bet, diemžēl, televīzijā ir maz patiesības par šāda uztura bīstamību un jebkuru tā alternatīvu.

Kaķu barība ir ienesīgs business, uz kura tiek veidotas milzīgas korporācijas. Lolojumdzīvnieku produktu reklamēšanai katru gadu tiek tērēts daudz naudas. Nav grūti aprēķināt, cik maksā reklāma valsts vadošajos kanālos un ar kādu biežumu tie tiek pārraidīti. Barības sastāvs ir aprakstīts tik aizsegtā valodā, ka patērētājam ir grūti saprast, no kā tā patiesībā sastāv. Mums ir tendence uzticēties skaistai reklāmai un netērēt laiku sastāvdaļu lasīšanai. Daudzi ražotāji sadarbojas ar veterinārārstiem un motivē viņus reklamēt savu pārtiku, izmantojot bonusu sistēmu, un tas ir papildu trumpis ražotājiem, jo daudzi cilvēki uzticas ārstiem.

Šajā grāmatā mēs esam centušies būt pēc iespējas objektīvi.

Jūs uzzināsiet, kas kaķim patiesībā ir vajadzīgs, pamatojoties uz tā fizioloģiskajām vajadzībām, kā iemācīties izvēlēties barību, ko meklēt sastāvdaļās un kas ir sabalansēts uzturs. Pastāstīsim arī par ūdens patēriņa standartiem: cik bieži un kādos daudzumos jādzer jūsu pūkainajam vai ne tik pūkainajam draugam.

Uztura vajadzības

Ja mājas kaķim dosiet brīvību, viņš barību nebērs blodiņās, bet gan sūtīs pa taisno mutē, sevi nekādi neierobežojot. Turklāt viņš savas brokastis vai vakariņas garšīgi aromatizēs ar visādiem gardumiem un gulēs apskāvienos ar desu. Vai atpazīsti savu mājdzīvnieku?

Bet vai ēdiens, ko kaķis bāž mutē, tiešām ir noderīgs?

Ja mēs novērojam kaķus to dabiskajā vidē, mēs redzēsim, ka viņu galvenais barības avots ir mazie grauzēji, putni un dažī rāpuļi.

Kaķa struktūra ir paredzēta gaļas ēšanai. Tās zarnas ir daudz īsākas, un, ja ņemam garuma attiecību pret ķermeni, tad kaķim šis skaitlis būs 5, cilvēkam – 8, govīm – pat 20. Mūsu pūkainajām ir paaugstināts kuņģa skābums., kas vienkārši prasa gaļu. Vidēji zarnu garuma attiecība pret ķermeņa garumu svārstās no 1 līdz 2, savukārt cilvēkiem un zālēdājiem tā ir aptuveni 4–5.

Ja paskatās kaķa mutē, mēs atklāsim, ka tā apakšžoklis pārvietojas vertikāli, nevis horizontāli, kā zālēdājiem. Šī anatomiskā iezīme neļauj rūpīgi sakošļāt pārtiku. Viņi gandrīz

acumirkli to norij un skatās mums acīs ar lūgumu: «Pievieno vēl, draugs.» Kaķa zobi ir brīnišķīgi naži. Tie ir veidoti kā trīsstūris ar robainām malām un ir lieliski piemēroti ēdiena griešanai.

Kaķim ir grūti sagremot augu barību, jo tā siekalās nav enzīma amilāze, kas savukārt ļauj zālējājiem sākt sagremot to, ko viņi košļājot liek mutē.

Svarīgākā! Daudzas dzīvībai svarīgas vielas kaķis var iegūt tikai no dzīvnieku izcelsmes produktiem. Piemēram, taurīns, kas atbalsta dzīvnieka redzes aparātu, ir iesaistīts sirds un asinsvadu un nervu sistēmu darbībā. Un, ja kaķa uzturā trūkst polinepiesātināto taukskābju, kas pazīstamas kā Omega-3 un Omega-6, tas izraisīs aknu darbības traucējumus, augšanas aizkavēšanos, matu izkrišanu, taukainus matus un blaugznas.

Piekrītu, ir spēcīgi argumenti, lai pārskatītu sava plēsēja diētu!

Ja analizēsīm dabisko ēdienkarti tās sastāvdaļās, tad vidēji iegūsim šādu procentuālo daļu. Pagājušā gadsimta 80. gados zinātnieki noteica optimālu kaķu uztura līdzsvaru, pamatojoties uz tauku, olbaltumvielu un oglehidrātu procentuālo daudzumu. Tas izskatās šādi: 50—60% olbaltumvielu, 25—30% tauku un apmēram 5—7% oglehidrātu. Šī attiecība ir diezgan pamatota.

Parunāsim par katru elementu atsevišķi un sapratīsim, kāda loma tam ir uzturā.

Vāveres

Mūsu jaukās un sirsnīgās pūkas ir visaugstākā līmeņa plēsēji.

Viņi precīzi zina, kur iekost peli, kurmi vai putnu, lai atņemtu sev dzīvību. Turklāt šiem sadistiem patīk nožņaugt upuri, lai ar viņu būtu pietiekami jautri, kad pēdējās dzīves minūtes lēnām pamet nabagu. Bet, no otras puses, ja cilvēks un kaķis nonāks skarbos izdzīvošanas apstākļos, mājdzīvnieks baros abus, un nevis ar jebko, bet gan ar pārtiku ar augstu olbaltumvielu saturu, piemēram, žurkām vai pelēm. Tātad, kaķi jau sen paši izlēma, ka viņu galvenais uztura avots ir gaļa, tāpēc mēs tos klasificējam kā plēsējus, atšķirībā, piemēram, no suņiem, lapsām un lāčiem, kas ir visēdāji un kuriem ir daudzveidīgāks uzturs. No vienas puses, šāda principu ievērošana ir cieņas vērtā, bet, no otras puses, tas ir zināms ierobežojums pašam kaķim. Ja dzīvnieka uzturā nav gaļas, jebkura alternatīva negatīvi ietekmēs tā veselību.

Olbaltumvielas ir galvenais kaķa uztura avots, un viņi lielāko daļu enerģijas saņem no tā ēšanas. Ja olbaltumvielu daudzums ir minimāls, tas novedīs pie negatīva slāpekļa līdzsvara kaķa organismā. Piemēram, tas nenotiek suņiem vai žurkām, jo aknu enzīmi pielāgojas patērētā proteīna daudzumam. Citiem vārdiem sakot, plēsēji plaukst no picas un pelmeņiem, bet kaķi ne.

Olbaltumvielas galvenokārt ir aminoskābju avots, kas nepieciešamas ķermeņa audu radīšanai, atjaunošanai un nomaiņai. Pašas olbaltumvielas iedala augu un dzīvnieku olbaltumvielās, bet kaķim dzīvnieku olbaltumvielām ir labāks aminoskābju komplekts un tās ir lieliski sagremojamas, atšķirībā no augu olbaltumvielām.

Otras svarīgākās uzturvielas ir tauki. Tā ir enerģija un

neaizstājamo taukskābju avots. Turklāt tas ir arī taukos šķīstošo vitamīnu nesējs. Tauki ir atbildīgi par garšu un ietekmē to, vai ēdiens patiks jūsu mājdzīvniekam vai nē. Tie ir dzīvnieku un augu izcelsmes, un pēdējie nevar pilnībā aizstāt pirmo. Dzīvnieku tauki ir vienīgais arhaskābes avots, kas kaķim vienkārši nepieciešams. Ja tas ir deficīts, mājdzīvniekam rodas augšanas aizkavēšanās, tiek traucēta reprodūktīvā funkcija, iespējamās ādas slimības. Tajā pašā laikā dzīvnieku tauku pārpalikums ir arī kaitīgs, jo tie izraisa holesterīna metabolisma traucējumus.

Ogļhidrāti

Savvaļā, lai kaķis iegūtu ogļhidrātus, tam ir jāapēd pele, kas iepriekš sātīgi pavakariņojusi no kviešu graudiem vai citiem graudiem. Ņemot vērā peles vēdera lielumu, mēs secinām, ka ogļhidrātu daudzums, ko kaķis patērē, ir minimāls. Vienā veterinārajā rokasgrāmatā atradām interesantu informāciju: ja kaķis tiek barots tikai ar ogļhidrātiem, tad vidēji pusotra mēneša laikā tas var izraisīt dzīvnieka nāvi. Graudaugi kaķim ir pilnīgi nevajadzīgi un pat kaitīgi jebkurā formā. Dzīvnieka ķermenis nav pielāgots graudaugu sagremošanai. Tāpēc, jo mazāk ogļhidrātu ir barībā, jo labāk jūsu mājdzīvniekam.

Ja kaķa uzturā ir liels ogļhidrātu procentuālais daudzums, tas var izraisīt nieru slimības, diabētu un palielināt urolitiāzes attīstības risku.

Rūpnieciskā barība. Paņemsim rokās ieročus

Pirms desmit gadiem nevarējām iedomāties, ka iesim uz lielveikalu un nevarēsīm sev neko nopirkt, bet iznāksim ar pilniem maisiem pārtikas saviem Barsikiem un Murokiem. Ieejot mūsdienu zooveikalos, mūsu acis ieplešas, elpošana paātrinās, un mūsu sirdis ir gatavas izlēkt no krūtīm. Kāds sortiments, kāds displejs, kādas interesantas lietas, cik priecīgs būs mūsu pūkains! Laiki mainās, un tas ir lieliski!

Bet paskatīsimies uz visu no otras puses. Jūs un barības ražotājs atrodaties barikāžu pretējās pusēs. Tavs uzdevums šajā karā ir neapmānīties un izvēlēties savam mīlulim labāko, savukārt zooindustrijas korporāciju uzdevums ir tērēt pēc iespējas mazāk naudas preču ražošanai un gūt maksimālu peļņu. Mēs vēlamies jūs aprīkot kā slēptu frontes cīnītāju, lai jūs varētu pretoties ražotāju viltībām.

Pirmais noteikums! Mēs skatāmies uz ēdiena sastāvu, nevis uz attēlu. Tirgotāji, kurus nolīgst barības ražotāji, ir talantīgi cilvēki, viņi darīs visu, lai jūs nopirktu pārtiku, un, lai to izdarītu, viņiem tas ir nepieciešams, lai piesaistītu jūsu uzmanību. Tāpēc uz iepakojuma ir attēlots nīpri staigājošs jērs, septiņas zivju sugas okeāna dzidrākajos ūdeņos vai pīles, kas lido no atvaļinājuma videi draudzīgajā Šveicē. Turklāt ar lielajiem burtiem viņi raksta

«gaļa, gaļa, gaļa». Zaudējam modrību un sniedzamies līdz plauktam ar šādu produktu, jo jērs uz iepakojuma ir ļoti mīļš, un uzraksts «satur dabīgu gaļu» nerada šaubas, ka iekšā ir šis pats jērs.

Prieka pēc paņemiet mājās esošo ēdienu un uzmanīgi apskatiet to. Uz «fasādes» rakstītais parasti neatbilst aizmugurē rakstītajam, jo ne vienmēr ražotājam ir izdevīgi pateikt patiesību par sastāvu. Patiesība būs rakstīta ar smalku druku kaut kur aizmugurē.

Otrais noteikums! Kas ir iekļauts kaķu barībā pašā sākumā, tajā ir visvairāk, un tad tas samazinās.

Gaļai jābūt pirmajā vietā, un jānorāda, kura. Dažkārt uz iepakojuma var izlasīt «dzīvnieku gaļa», taču šajā gadījumā ir pilnīgi neskaidrs, no kuras dzīvnieku gaļas ražotājs izmantojis ēdienu. Ja nav specifikas, tad, visticamāk, šī specifika nav īpaši patīkama. Daži uzņēmumi pārtikā izmanto arktiskās lapsas un ondatras gaļu. Viņi to pērk kažokzvēru fermās par zemu cenu. Fakts ir tāds, ka kažoku ražotāji maksā tikai par kažokādu, un dzīvnieku liķi patiesībā nevienam nav vajadzīgi, un tos iegādājas gandrīz par neko. Uz pārtikas iepakojuma jūs neredzēsiet, ka tā ir sabala vai šinšillas gaļa, pretējā gadījumā tas sagrozīs daudzus cilvēkus, un tas negatīvi ietekmēs pārdošanu.

Vēl viens lētas gaļas avots barības ražotājiem ir slimu dzīvnieku gaļa. Kautuvē šādas izejvielas ir daudz lētākas.

Tāpēc rūpīgi izlasiet, kāda dzīvnieka gaļa ir norādīta uz iepakojuma un vai tā vispār ir norādīta.

Trešais noteikums! Sastāvdaļas nosaukuma formulējumam ir nozīme. Piemēram, jūs nolemjat palutināt savu kaķi ar gardu vistas ēdienu. Mēs apgriežam iepakojumu un izlasām sastāvdaļas, lai saprastu, ko ražotājs ir domājis ar vārdu «vista». Parasti jūs atradīsiet piecus formulējumus: «vista», «vistas gaļa», «svaiga vistas gaļa», «vistas milti» vai «vistas milti».

Ja vistas gaļa ir pirmajā vietā, tas nozīmē, ka šajā «vistas gaļā» būs tā gaļa un subprodukti, proti: galvas, astes, ķepas, knābji un ķemmīšgliemenes. Ja gaļas un subproduktu procentuālais daudzums nav norādīts, diemžēl pēdējo procentuālais daudzums parasti ir daudz lielāks.

Mūsu uzdevums ir atrast uzrakstu «vistas milti» uz sausās barības iepakojuma un pat pirmajā vietā. Fakts ir tāds, ka sausā pārtika ir sausa, jo tajā gandrīz nav ūdens. Tās mitrums ir vidēji 8–10%. Formulējums «vistas gaļa» vai «svaiga vistas gaļa» nozīmē, ka gabalam, kas atrodas sausajā barībā, jābūt mitrumam, taču tas ir mulķības. Lai sveigs vistas gabals būtu sauss, no tā jāizņem viss mitrums. To veic ar dehidrogenēšanu – žāvēšanu. Ar šo tehnoloģisko procesu gaļas apjoms tiek ievērojami samazināts, un šādā formā šī sastāvdaļa vairs nevar būt pirmajā vietā un automātiski tiek pārvietota aptuveni uz kompozīcijas vidu, ko ražotājam nav izdevīgi norādīt. Tāpēc, ja vispirms redzat «vistas gaļu», tas nozīmē, ka ēdiens sastāv galvenokārt no tā, kas ir norādīts pēc tās sausā veidā. Ražotāji diezgan bieži graudus liek otrajā vietā aiz šādas «gaļas», un dehidrēta vistas gaļa, pārejot uz sastāva vidu, norāda, ka ēdiens

nav gatavots vispār no gaļas, bet, piemēram, no tiem pašiem rīsiem.

Ja uz iepakojuma ir rakstīts «vistas milti», tad redzam sausā produkta īpatnējo svaru. No vienas puses, tas ir brīnišķīgi, bet, ja mēs izmantojam veselo saprātu, tas mums pateiks, ka «vistas milti» nav tas pats, kas «vistas gaļas milti». Citiem vārdiem sakot, «vistas milti» var saturēt subproduktus, ķemmīšgliemenes, pēdas un knābjus.

Uz iepakojuma bieži var redzēt etiķeti «ar augstu olbaltumvielu saturu». Mēs saprotam jūsu prieku, taču jums nav jāķer šis ēdiens uzreiz. Kā jau rakstījām iepriekš, olbaltumvielas var būt augu un dzīvnieku izcelsmes. Ja sastāvs nav norādīts, uzminiet, kurš no tiem tika pievienots ēdienam? Visticamāk, lētākais ir augu izcelsmes, un kaķa ķermenis to absorbē daudz sliktāk.

Ja paskatāties uz ekonomiskās klases barības sastāvu, tad neko noderīgu tajā nesaskatīsim. Cilvēkiem rodas jautājums, kāpēc tad viņu kaķi tik neatlaidīgi lūdz šo barību? Tas ir vienkārši: pārtikas ražotāji taupa uz sastāvdaļām un gatavo tās galvenokārt no ogļhidrātiem, un, lai mājdzīvnieks to ēstu ar prieku, pievieno garšas pastiprinātājus. Tas nozīmē, ka visas nepatīkamās lietas ir papildinātas ar «gards». Tāpēc, kad viņi mums raksta, ka kaķis vienkārši mīl ekonomiskās klases barību un ēd, līdz pārsprāgst, ziniet, ka viņš mīl garšas pastiprinātājus, un jā, viņš ir gatavs tos bez apstājas lūgt.

Mēs ceram, ka tagad jūs varat izlasīt jebkura ēdiena sastāvu

un saprast, no kā tas patiesībā sastāv.

Sausās barības izvēle

Šajā nodaļā nebūs romantikas, jūs gaida prakse.

Mēs analizēsim populārās sausās barības sastāvu dažādās cenu kategorijās, kuras var atrast veikalos.

Jūs iemācīsities lasīt sastāvdaļas un varēsiet patstāvīgi analizēt gandrīz jebkuru ēdienu, kas plauktā piesaista jūsu uzmanību.

Blakus cilvēkam, kuram ir šādas zināšanas, kaķis var būt drošs, ka izvēlēsies viņam labāko. Un viņam nebūs jāuztraucas, ka ražotājs jūs ir apmānījis. Lai gan, no otras puses, vai kāds ir redzējis, ka kaķi uztraucas?

Visu pārtiku var iedalīt četrās klasēs: ekonomiskā, premium, superpremium un holistiskā.

Apskatīsim katra šo klašu pārstāvja sastāvu un sapratīsim, kas viņiem raksturīgs.

Ekonomiskais ir lētākais barības veids. Tie ietver: Whiskas, Kitiket, Felix un citus.

Apskatīsim ekonomiskās barības sastāvu, izmantojot piemēru «Whiskas: garšīgs sortiments ar liellopu un trušu gaļu».

Pirmā vieta šī ēdiena sastāvā ir «kviešu milti», citiem vārdiem sakot, tas sastāv galvenokārt no ogļhidrātiem. Kvieši ir produkts, ko kaķa kuņģis praktiski nesagremo.

Otrajā vietā ir «dzīvnieku izcelsmes milti» un «ieskaitot liellopu gaļas miltus brūnās granulās vismaz 4% apmērā». «Dzīvnieku milti» norāda, ka to ražošanai izmantoti dzīvnieki, bet kādi nav norādīti. Izmantojot šo aprakstu, mēs varam identificēt tikai 4% no gaļas, kas marķēta kā «liellopu gaļa». Dzīvnieku milti var ietvert arī acis, ausis, knābjus un astes.

Nākamā Whiskas sastāvdaļa ir olbaltumvielas un augu ekstrakti. No kā tie ir izgatavoti, atkal nav norādīts.

Tālāk nāk rīsi. Pilnīgi pieņemama graudaugi kaķiem, taču, ņemot vērā mūsu jau apspriesto sastāvu, izrādās, ka tas atkal ir ogļhidrāts.

«Dzīvnieku tauki.» Kaķim tie ir vajadzīgi un noder, bet, diemžēl, nav norādīts, kādi tauki.

«Dārzeņu eļļa». Labi, bet dzīvnieku tauki ir veselīgāki kaķim.

«Žāvētas vistas un cūkgaļas aknas.» Šīs nepieciešamās un labās sastāvdaļas ir gandrīz saraksta beigās, kas nozīmē, ka to ir ļoti maz.

«Alus raugs» ir laipni gaidīts daudzās dažādu klašu barībās. Vienīgais, dažiem dzīvniekiem tie var izraisīt alerģiju, taču tie ir labs B vitamīnu avots.

«Vitamīni un minerālvielas» kaķiem ir nepieciešami, bet diemžēl nav skaidrojuma, kas tie ir un kādos daudzumos tie tiek pievienoti barībai. Tāpēc mēs nevaram novērtēt to nozīmi un lietderību.

Patiesībā šo ēdienu vajadzētu saukt par kviešu-rīsu ēdienu. Diemžēl tas satur lielu skaitu kaķiem nevajadzīgu sastāvdaļu, un

dzīvniekam dzīvībai nepieciešamās sastāvdaļas vai nu nav, vai arī tajā ir neliels daudzums.

Premium. Šie pārtikas produkti ir nedaudz dārgāki nekā iepriekšējā grupa, taču to kvalitāte ir labāka. Sastāvā redzams lielāks gaļas procentuālais daudzums, un tie ir sabalansētāki.

Pārtika šajā klasē ietver tādus zīmolus kā HappyCat, Proplan, Pronature, Hills un citus.

Apskatīsim HappyCat barību ar Alpu liellopu gaļu.

Uz vāka mēs lasām, ka tas ir izgatavots no Alpu liellopu gaļas, kas patiks jūsu kaķim.

Apskatīsim sastāvu.

Pirmās divas sastāvdaļas ir «13% liellopu gaļas, 13% mājputnu gaļas». Tas nenorāda, ka tie ir sausā veidā. Tas nozīmē, ka, šo gaļu apstrādājot, tās īpatnējais svars ir ievērojami samazinājies, un faktiski liellopu un putnu gaļa no saraksta sākuma tuvojas vidum. Lūgums ņemt vērā, ka uz sastāvdaļām nav norādīts, par kādu putnu ir runa, turklāt rakstīts «liellopu gaļa», bet trūkst vārda «gaļa». Tas nozīmē: «Sveiki, subprodukti!»

Tālāk sastāvā redzam kukurūzas un rīsu miltus – tie ir ogļhidrāti, kas kaķim nav vajadzīgi šādos daudzumos. Rīsu milti ir diezgan neitrāla sastāvdaļa, tiem ir daudz mazāka vērtība nekā graudiem, taču tie nav tik agresīvi un nav tik alergēni kā, piemēram, kukurūza, kas ir tukša, lēta pildviela un parasti tiek pievienota barībai, lai palielinātu specifisko smagums.

Liellopu gaļas tauki ir noderīgi kaķiem, pateicoties tajos esošajam taukskābju saturam.

Sastāvs satur aknas divās vietās. Vienā gadījumā tas ir hidrolizēts, otrā – vienkārši aknas. No vienas puses, tas ir labi, redzam kaķim noderīgu subproduktu, bet no otras puses nav norādīts, kura aknas tās ir.

«Cukurbiešu mīkstums» ir lieliska sastāvdaļa, jo tā ir šķiedra un stimulē kuņģa motoriku. Citiem vārdiem sakot, kaķi retāk cieš no aizcietējumiem un viņu kažoks, kas lielos daudzumos uzkrājas kuņģī, sāk labāk izdalīties.

Tālāk seko dažādi garšaugi: jūraszāles, linsēklas, cigoriņu saknes, artišoki, pienenes, ingvers un bērza lapas. Komplekts ir ļoti plašs, bet procentuāli tās ir drupačas. Ražotājs rakstīja, ka stiebrzāles veido tikai 0,17% no kopējās barības. Burtiski molekulas, kurām nav nekādas ietekmes uz dzīvnieka labsajūtu.

Pamatojoties uz šī ēdiena sastāvu, mēs secinām, ka tajā jau ir vairāk gaļas, un mēs pat zinām, no kā tā nāk. Turklāt mēs redzam dažas dažādas sastāvdaļas. Bet, neskatoties uz to, šī barība nesatur pietiekami daudz olbaltumvielu, kas ir tik nepieciešama kaķim.

Super premium. Tās ir dārgākas barības par ekonomiju un premium, to kvalitāte ir augstāka nekā otrajai grupai. Parasti tie ir pilnībā sabalansēti, satur lielu daudzumu gaļas, un bieži tiek norādīts, no kādas gaļas ēdiens ir gatavots. Superpremium barība gandrīz nesatur augu taukus, blakusproduktus un garšas pastiprinātājus, jo tie paši ir ļoti barojoši un pievilcīgi kaķiem. Šādas barības ikdienas patēriņa norma ir ievērojami zemāka, salīdzinot, piemēram, ar ekonomiskās klases produktiem. Tos

jau tagad ir grūti atrast masu tirgos, bet tos var atrast lielos zooveikalos. Šie pārtikas produkti ietver Yams, FirstChoice, Acana, Brit, Farmina un citus.

Mēs pārskatīsim bezgraudu barību «Acana WildPrairieCat with Chicken».

Vispirms ir divas sastāvdaļas. «Svaiga vistas gaļa bez kauliem» un «svaiga tītara gaļa» – tas nozīmē, ka ražotājs ēdienā ir iekļāvis gaļu un norādījis, kāda veida gaļa tā ir. Tālāk seko «svaigas vistas iekšas», un tiek rakstīti konkrēti blakusprodukti: sirds, aknas un nieres. Tie ir ļoti svarīgi un noderīgi kaķim. Bet diemžēl, tā kā visas sastāvdaļas sākotnēji bija sveigas, pēc apstrādes un žāvēšanas tās tuvojās kompozīcijas vidum.

Tiesa, pēc šīm trim sastāvdaļām redzam: «dehidrēta vistas gaļa 8%» un «dehidrēta sveiga siļķu gaļa 8%». Tas ir, mums ir 16% labu un veselīgu olbaltumvielu kaķim. Un, ja ņemam vērā arī gaļu, kas bija norādīta pašā kompozīcijas sākumā, tad kopējais olbaltumvielu daudzums vienā pārtikas iepakojumā būs aptuveni 35%. Kas ir labs barības kvalitātes rādītājs.

Tālāk ēdienā ir zaļie zirnīši, aunazirņi un lēcas. Tās arī ir olbaltumvielas, bet augu izcelsmes. Salīdzinot ar kviešiem vai rīsiem, šie pākšaugi ir labākā alternatīva.

«Savvaļā tikko noķerti zandarti» ir vairāk cilvēku ēsma, jo zivs ir ne tikai tikko noķerta, bet arī savvaļā. Zandarts sastāvs ir 4%, un, ja no tā noņem ūdeni, tad pati zivs paliks aptuveni 0,5%.

«Sauru tauki» ir ļoti laba sastāvdaļa, jo tie ir dzīvnieku tauki, kas labvēlīgi ietekmē kaķa kažokādu.

Beigās redzam visdažādākos garšaugus un dārzeņus: lucernu, jūraszāles, sviesta ķirbi, sviesta ķirbi, pastinaku. Tie darbojas kā uztura bagātinātāji. Tie ir vitamīnu un minerālvielu avoti un labvēlīgi ietekmē kuņģa kustīgumu.

Lūdzu, ņemiet vērā, ka vārds «gaļa» jau ir parādījies šajā pārtikas produktu klasē.

Ēdienā ir laba olbaltumvielu, tauku un ogļhidrātu attiecība, un tas patiešām nesatur graudus. Satur šķiedrvielas un veselīgas sastāvdaļas. Tā cena jau ir augstāka nekā ekonomiskajai un premium, bet kaķis no tā ēdīs mazāk.

Holistisks. Ēdiens augstākās klases, elite starp super premium. Pēdējā laikā ļoti populāri ir iepakojumi ar uzrakstu Holistic. Mūsdienu pasaulē ir modē viss videi draudzīgais, kas audzēts dabas rokās. Šī tendence ir skārusi arī mājdzīvnieku nozari.

Zinātnieki saka, ka Holistic var ēst gan cilvēki, gan dzīvnieki, jo šie pārtikas produkti pilnībā sastāv no dabīgām sastāvdaļām. Jautājums ir par to, vai jūsu kaķis dalīsies savā barībā. Īsti holistiski ēdieni nesatur toksīnus, ir pilnīgi bez graudiem, un tajos ir ideāli līdzsvarots olbaltumvielu un tauku procentuālais daudzums.

Savvaļā dzīvnieki visas derīgās un barojošās vielas iegūst no vides. Holistiskās klases plūsmas savā sastāvā zināmā mērā ir tuvas šiem nosacījumiem. To ražošanai tiek izmantota dabīgā gaļa un zivis, šo produktu procentuālais daudzums ir diezgan augsts un var sasniegt pat 70%, savukārt veselīgo olbaltumvielu saturs ir aptuveni 35%. Šādās barībās praktiski neredzēsīm

subproduktus vai gaļas atvasinājumus.

Kā holistisku pārtiku var klasificēt šādus zīmolus: Now, Go, Grandorf un citus. Uz šādas pārtikas iepakojuma jābūt uzrakstam Holistic. Diemžēl ne visiem šīs klases pārtikas produktiem ir labs sastāvs. Tas ir saistīts ar faktu, ka daži ražotāji neievēro noteiktus standartus, un pat šeit mēs varam atrast ne labāko produktu, tāpēc neaizmirstiet izlasīt sastāvdaļas.

Apskatīsim zīmola barību «Go Natura Holistic, bez graudiem kaķēniem un kaķiem, četru veidu gaļa: vistas, tītara, pīles un lasis.»

Vispirms ir «dehidrēta vista». Tas ir milzīgs pluss, jo mēs saprotam, ka galvenais olbaltumvielu avots šajā ēdienā ir gaļa. Tālāk seko «svaiga vistas fileja» un «svaiga tītara fileja». Tas nozīmē, ka šīs sastāvdaļas automātiski tiek pārvietotas uz kompozīcijas vidu, jo barības ražošanas laikā no šiem produktiem tika noņemts mitrums un to procentuālais daudzums sastāvā samazinājās. Tad tajā ir «dehidrēta pīles gaļa». Ir norādīts, kura gaļa tā ir un ka tā ir dehidrēta.

Vistas tauki ir pievilcīgi kaķiem un ir lielisks vitamīnu avots. «Dabīgs zivju aromatizētājs» – ņemiet vērā, ka tas ir dabīgs! Šī sastāvdaļa nekaitēs kaķa veselībai un pievērsīs tā uzmanību šai barībai.

«Zirņi» ir augu olbaltumvielu avots.

Kartupeļi nav labākā kaķu barības sastāvdaļa. Visticamāk, ražotājs to pievienoja kā alternatīvu graudaugu kultūrām.

Kā vienmēr, gandrīz jebkura holistiskā produkta

kompozīcijas pašās beigās mēs redzēsim garšaugu, dārzeņu, ogu un augļu pārpilnību. Visas šīs ir dabiskas un veselīgas sastāvdaļas kaķiem. Mēs arī redzam vitamīnus, kas ir detalizēti aprakstīti.

Šis ēdiens ir lielisks holistiskās klases pārstāvis. Tas ir labi sabalansēts un satur nepieciešamo olbaltumvielu, tauku un oglehidrātu procentuālo daudzumu. Vienīgais trūkums ir dehidrētas gaļas procentuālais trūkums. Ideālā gadījumā tas būtu jānorāda, jo šajā gadījumā mēs saprotam, ka ražotājs no mums neko neslēpj.

Tikai pirms desmit gadiem Krievijā viņi pārdeva galvenokārt ekonomiskās klases pārtiku. Bet, kā mēs saprotam, to sastāvs ir ļoti slikts, un, lai piespiestu dzīvnieku ēst šādu barību, ražotāji pievienoja garšas pastiprinātājus – arginīnus. Kas patiesībā ir tas, pie kā viņi ir vainīgi līdz šai dienai. Kaķis šo barību ēd ar prieku un praktiski kļūst par narkomānu, kļūstot atkarīgs no piedevām un aromatizētājiem. Dzīvnieka garša un citas taustes sajūtas ir blāvas. Mēģinot mainīt savu mājdzīvnieku uz dabīgāku barību, viņš no tās atsakās, jo viņam ir aizsērējušas garšas kārpiņas. Ar kaķi ir jācīnās ļoti ilgi, lai piespiestu to pāriet uz veselīgu uzturu. Diemžēl kaķiem ir ļoti grūti pierast pie jaunas diētas, un viņi var sākt īstu streiku, lūdzot Whiskas.

Lai labotu situāciju, ir nepieciešams nedaudz laika un pacietības. Kaķis var radīt ainas un gībt no izsalkuma blakus bļodām, taču galu galā jums ir jāizlemj: atdot viņam veco barību, kas sašūta ar pastiprinātājiem, vai pieradināt mājdzīvnieku pie veselīga uztura.

Mitrā pārtika

Interesants fakts: mitrā barība apmierina gandrīz 80% no jūsu kaķa ūdens vajadzībām. Citiem vārdiem sakot,

Pieradinot pie tā savu mīluli, jūs ar vienu akmeni nogalināt divus putnus: kaķis tiek pabarots un padzirdīts. Kaķa urīns ir ļoti koncentrēts, un, lai tas atbilstu noteiktām normām, dzīvniekam ir svarīgi dzert pietiekami daudz ūdens.

Ja jūsu mazulis ēd mitru pārtiku un nedzer daudz, neuztraucieties pārāk daudz. Visticamāk, viņš no tā saņem nepieciešamo šķidruma daudzumu. Bet ir daži biedri, kuriem jūs pasniedzat tikai «žāvēšanu», un viņi nevēlas skatīties uz pārējiem. Šajā gadījumā jums jāpārlicinās, vai kaķis dzer pietiekami daudz ūdens. Par šķidruma uzņemšanas standartiem mēs runāsim nākamajā nodaļā.

Ja izvēlaties, ar ko barot savu kaķi, tad labāk ir dot priekšroku mitrai barībai.

Veikalos to var atrast burkāšos un maisiņos, pēdējos ražotāji sauc par «maciņām».

Pēc cenu kategorijas tos var iedalīt ekonomiskajā, premium un super premium.

Izvēloties mitru pārtiku, jums jāpievērš uzmanība, ka tā ir divu veidu.

Pirmais ir pilnībā aprīkots ar visu, kas nepieciešams kaķim: olbaltumvielām, taukiem, oglehidrātiem, minerālvielām

un mikroelementiem. Tas ir pilnvērtīgs uztura avots, un kaķim nav nepieciešams papildus piebāzt uztura bagātinātājus un papildbarību.

Otrā mitro pārtikas produktu grupa darbojas kā papildu uztura avots, un, kā likums, šis avots ir dzīvnieku olbaltumvielas. Šādu barību var kombinēt ar sauso barību, pastētēm un citiem ēdieniem, ar kuriem palutināt savus mīļulus. Un mēs zinām, ka tu mūs lutina, jo apmierinātas, viltīgas sejas nemelo.

Apskatīsim mitrās pārtikas sastāvu.

Sāksim ar ekonomisko klasi, tās var atrast gandrīz jebkurā veikalā. Vidēji viens šādas pārtikas iepakojums maksā 25–30 rubļus.

Ņemsim Fēliksa zirneklus un izlasīsim somas aizmuguri.

Pirmā sastāvdaļa ir «gaļa un pārstrādes produkti 17%». Vidējais cilvēks, visticamāk, būs sajūsmā par šādu «gaļas» daudzumu un domā, ka viņa kaķim ir paveicies. Bet jūs un es esam bruņoti ar zināšanām un saprotam, ka gaļas avots nav norādīts, un mēs nezinām, kam tā pieder. «Pārstrādes produkti» nav blakusprodukti, pretējā gadījumā tie būtu norādīti. Kas tad tas ir? Gaļas rūpniecībā šis termins parasti apzīmē zemas kvalitātes gaļas atgriezumus, tas ir, to, kas bieži tiek izmests, griežot gaļu.

Nākamā sastāvdaļa ir «augu olbaltumvielu ekstrakti». Tāpat kā sausajā barībā, arī kaķiem daudz labāk der dzīvnieku olbaltumvielas, bet vēdera piepildīšanai augu olbaltumvielas ir lētākas. Tāpat nav norādīts, no kādiem produktiem proteīns

iegūts.

«Zivis un zivju produkti.» Šeit stāsts ir tieši tāds pats kā ar gaļu.

Nesaprotams formulējums. Kas ir «zivju produkti»? Visticamāk, tās ir spuras, žaunas, kauli.

Tālāk nāk «minerālvielas», bet atkal nav iespējams atšifrēt, kuras.

«Cukurs» ir bezjēdzīga sastāvdaļa, jo kaķiem pat nav receptoru, kas varētu atpazīt, vai ēdiens ir salds vai nē.

«Vitamīni» Šī sastāvdaļa atkal nav atšifrēta, mēs nesaprotam, kādi vitamīni ir pievienoti ēdienam.

Pēdējās sastāvā ir krāsvielas. Visticamāk, šīs sastāvdaļas ir paredzētas lietošanai cilvēkiem. Kaķis neatšķir krāsas, izņemot zilo, dzelteno un dažus pelēkos toņus, un, atverot barības iepakojumu, mums vajadzētu redzēt kaut ko svaigu un skaistu.

Apskatīsim pārtikas sastāvu citā cenu kategorijā. Nemiet Animonda Carny Kitten. Vidēji burka sver 200 gramus. maksā 105–122 rubļi.

Apskatīsim sastāvu.

Liellopu gaļa 50% (gaļa, sirds, aknas, plaušas, nieres, tesmenis).

Tītara sirds 15%.

Visi. Viens no īsākajiem sastāviem, ko esam redzējuši.

Kam būtu jāpievērš uzmanība?

Ir aprakstīts produktu procentuālais daudzums un norādīts sastāvdaļu sadalījums, kas nav bieži sastopams lielākajā daļā

ražotāju.

Mēs redzam, ka ēdiens sastāv no liellopa gaļas un subproduktiem.

Gaļa ir labākais dzīvnieku olbaltumvielu avots kaķiem.

Piezīme kaķu īpašniekiem! Visnepieciešamākās, veselīgākās un labi sagremojamās olbaltumvielas ir liellopu un jēra gaļā, bet mazāk treknajā cūkgaļā.

Orgāni un subprodukti ir vērtīgs olbaltumvielu, vitamīnu un minerālvielu avots kaķiem. Tāpēc, lasot kompozīcijā «plaušas, tesmenis un nieres», mēs neбайдāties. Patiešām, savvaļā kaķi sāk ēst lielus upurus no iekšējiem orgāniem. Pateicoties viņiem, kaķis piepildīs savu ķermeni ar nepieciešamajām vielām, lai justos vislabāk.

Īpaši iespaidojamiem kaķu īpašniekiem mēs sniedzam sadalījumu.

Sirds ir labs pilnvērtīgu olbaltumvielu avots un satur B vitamīnus.

Aknas ir bagātākais vitamīnu avots, un tām piemīt diētiskas īpašības. Visbiežāk grūtniecēm un kaķu mātēm grūtniecības un dzemdību atvaļinājumā tiek barotas aknas.

Plaušas sastāv no daudziem saistaudiem, nesatur taukus un ir lielisks elastīna un kolagēna avots. Turklāt plaušās ir daudz vitamīnu (B grupa, vitamīni PP, C, A) un mikroelementi.

Nieres ir bagātas ar A un B vitamīniem.

Tesmenis satur daudz tauku, kas ir īpaši nepieciešami kaķēniem aktīvās augšanas fāzē.

Un vēl viena lieta, kas jums jāatceras, ja vēlaties, lai jūsu kaķis būtu vesels un aktīvs, ir tas, ka viņam ir nepieciešams taurīns, vitāli svarīga aminoskābe, ko kaķi nevar sintezēt paši un ko parasti iegūst ar pārtiku. Ar ilgstošu taurīna trūkumu rodas redzes problēmas, tiek traucēta sirds un asinsvadu sistēmas darbība, vājinātas reprodūktīvās funkcijas. Animonda barība satur taurīnu.

Ko mēs neatradām Animonda ēdienā?

Neesam atraduši tukšus ogļhidrātus, kas piepilda kaķa vēderu, bet nepiesātina dzīvnieku ar neko noderīgu.

Viņi neredzēja nesaprotamās sastāvdaļas, pēc kuru izlasīšanas pircējs pats brīnījās: «Ko tas varētu nozīmēt?»

Viss ir skaidrs, līdz galam, un tikai tas, kas kaķim vajadzīgs.

Kaķis uz «PP»

Vai zini, kādi jautājumi par pārtiku pie mums nāk visbiežāk? «Mēs dzīvojam nomalē, mums nav normālas pārtikas, ar ko mums vajadzētu barot kaķi?» Patiešām, situācija daudzos reģionos ir nožēlojama. Labu ēdienu var pasūtīt internetā, taču mēs saprotam, ka maksāt par piegādi katru reizi ir dārgi. Plus pašas pakas gaidīšanas laiks. Tāpēc lielākā daļa atgriežas pie pārtikas, kas ir viņu plauktos.

Daži raksta, ka «pie vecmāmiņas Murziks parasti ēda visu,

ko Dievs bija devis, un dzīvoja labi». Bet jūs aizmirstat, ka šis Murziks bieži ēda labi sabalansētu pārtiku, jo viņš to ieguva pats: peles, putnus un ķirzakas. Ja veikalos iegādājaties gatavu ekonomiskās klases barību, kas galvenokārt sastāv no kukurūzas un graudaugiem, tad ziniet, ka lēnām, bet noteikti rokat kapu savam mīlulim.

Tāpēc tālākā informācija ir tiem, kam nav iespējas iegādāties labu barību, bet vēlme kaķi pareizi pabarot ir liela un spēcīga.

Mūsu piedāvātais risinājums ir banāls un neparasts vienlaikus.

Tās būtība ir barot savu mājdzīvnieku ar dabīgiem produktiem. Tas nenozīmē, ka no šodienas jūs sakāt Barsikam: «Mans draugs, es vakar nepabeidzu Olivjē, un šis ir jūsu brokastis.» Dabiska ēdienkarte, pirmkārt, ir sabalansēts uzturs, kas ir īpaši izstrādāts kaķim, un tas ir līdzīgs tam, ko tas ēd savvaļā. Neuztraucieties, rītausmā jums nebūs jāķer peles un putni.

Vispirms apskatīsim šādas diētas plusus un mīnus.

Pirmkārt, dabiska ēdienkarte pārveido jūsu mājdzīvnieku. Jūs to pamanīsiet mēneša laikā, kad pārslēgsit viņu uz pareizu uzturu (PN). Pirmās metamorfozes uzreiz iekritīs acīs. Kaķa rumpis kļūs stiprāks, tonizētāks, izzudīs liekie tauki, un pazudīs nokarošais vēders, taču Murziks neiet uz sporta zāli vai trenējas pēc iepriekšēja pieraksta, viņš vienkārši mainīja diētu. No ļengana, dzīves nogurdināta kaķis pārvērtīsies par mačo vīrieti ar uzpūstiem vēderiem, kurš nebaidās no ielu kāršu atklāšanas un augstprātīgām vārnām. Locītavas kļūs elastīgākas

un «atjaunosies», kas nozīmē, ka viņš varēs kustēties ātrāk un ilgāk, gandrīz kā Zirneklcilvēks. Kaķis jutīsies veselāks un beidzot sapratīs, kāpēc daba viņu apveltījusi ar veiklību un spēku. Viņš nolems, ka jūs jūtaties tikpat labi, un spēlēs ar jums vairāk, biežāk un intensīvāk.

Kādu dienu jūs redzēsiet, ka jūsu mājdzīvnieka kažoks ir tik ļoti uzlabojies, ka viņš ļoti labi varētu filmēties matu šampūna reklāmā. Iedomājieties, ka kaķis iziet no tualetes telpas, ar ķepām neaizverot durvis, lēnām un cēli pagriežot galvu tavā virzienā, kažokam plīvojot un spīdot kā saulē. Jūs esat pārsteigts, cik dzīva viņa ir kļuvusi, un, kamēr jūs stāvat un apskaudat, ar pavērtu muti, kaķis saka: «Es izkakājos, noņemiet paplāti.»

Un vēl viens brīnišķīgs skaistuma bonuss. Blaugzns izzūd dzīvniekiem uz PP, jo tās bieži parādās tieši slikta uztura dēļ.

Pāriesim pie stāsta daļas, kas attiecas uz kaķa orgāniem, kas atrodas zem astes. PP dzīvnieks bieži staigā mazā veidā, bet pa lielam, gluži pretēji, retāk: tikai 1—2 reizes ik pēc divām dienām.

Dabīgā barība satur pietiekami daudz mitruma, lai jūsu mājdzīvnieks justos lieliski. Kaķis var pilnībā pārtraukt ūdens dzeršanu vai dzert nedaudz, bet tajā pašā laikā viņš nedaudz bieži dosies uz tualeti. Viņa urīns kļūs mazāk koncentrēts, un dzīvnieks izvairīsies no lielākās daļas uroģenitālās sistēmas problēmu.

Izkārnījumu būs mazāk, tie iegūs tumšāku nokrāsu un, kas interesanti, smaržos ievērojami mazāk. Tas notiek tāpēc, ka

gandrīz visa veselīgā barība, kas kaķim nonāk caur muti, tiek absorbēta kuņģa-zarnu traktā un iziet caur pretējo atveri mazākā daudzumā. Mēs redzam ķermeņa darba rezultātu, kas paņēmis visu nepieciešamo.

Droši vien esat ievērojuši, ka, ja dzīvnieks ēd ekonomisku pārtiku, paplātē paliek gandrīz tikpat daudz «produkta», cik jūs ievietojat bļodā. Tas ir saistīts ar faktu, ka lētajā barībā praktiski nav nekā, kas kaķa ķermenim nepieciešams. Tāpēc mājdzīvnieks paliek izsalcis un prasa barību, tiklīdz redz, ka ej uz virtuvi, un tu jaucās ar čībām un sūdzies, ka aug izmaksas ne tikai par barību, bet arī par pakaišiem.

Pārsteidzoši, lielākā dabiskā uztura priekšrocība ir tā cena. Ja jūsu pilsētā veikalu plauktos varat atrast tikai ekonomiskās klases pārtiku, bet gaļas nodaļā – gaļu un subproduktus, aprēķināsim, ar ko ir izdevīgāk barot savu kaķi.

Kā piemēru ņemsim Whiskas. Viens iepakojums sver 85 g. un maksā vidēji 23 rubļus. Reiziniet ar kilogramu $23 \cdot 1000 \text{ g.} / 85 = 270 \text{ rub.}$ par kilogramu.

Vidēji 1 kg vistas krūtiņas maksā 224 rubļus, 1 kg liellopa gaļas – 420 rubļus, 1 kg tītara – 300 rubļus. Maskavas cenas.

Izrādās, ka 1 kg ekonomiskās klases maciņa, kurā vidēji ir tikai 4–8% gaļas, dažkārt maksā vairāk par 1 kg īstas gaļas.

Turklāt neaizmirstiet, ka kaķa uzturs sastāv ne tikai no gaļas, bet arī no subproduktiem. Un tie, savukārt, ir daudz lētāki nekā gaļa. Tāpēc galīgais aprēķins par ikmēneša izmaksām par kaķa barošanu ar dabīgiem produktiem ir vienāds ar ekonomiskās

klases pārtikas izmaksām, un patērētās barības kvalitāte ir daudz augstāka.

Noskaidrosim, vai dabiskajam uzturam ir kādi trūkumi.

Visbiežāk viņi saka, ka jēlā gaļā ir parazīti, kas savākuši augsti organizētu miliciju un dodas uzbrukumā. Viņu mērķis ir apēst mūs dzīvus no iekšpuses, bet kā tad pasaule pastāvēs bez mums? Atbildēsim uz otro jautājumu. Pasaule bez mums būs brīnišķīga, jo arī cilvēks zināmā mērā ir parazīts. Runājot par kaķiem, jāsaprot, ka viņiem ir nedaudz atšķirīga fizioloģija – viņiem ir palielināts skābums kuņģī, un attiecīgi ne visi parazīti tur jūtas ērti. Turklāt mēs neiesakām barot jūsu mājdzīvniekus ar pelēm, kas skrēja pa pārtikas noliktavām.

Pareizs uzturs ir produkti, kurus iegādājaties veikalos, un tie galvenokārt ir paredzēti cilvēkiem. Jebkurai gaļai labā lielveikalā tiek veikta veterinārā un epidemioloģiskā kontrole. Tāpēc vista, ko paņēms sev, ir piemērota arī tavam mīlulim.

Bet tiem, kurus vajā parazīti, šeit ir zinātniska informācija. Kaķi ir plēsēji, viņu kuņģi nav uzbūvēti gluži kā mums, viņiem ir agresīvāka vide, un daudzi cilvēkiem bīstami parazīti vienkārši nevar izdzīvot kaķa vēderā. Citiem vārdiem sakot, tārpu armijai pretojas ļoti nedraudzīgais kaķa vēders.

Taču neiesakām mājdzīvniekus barot ar savvaļas dzīvnieku gaļu, jo pēdējo organismā mītošie parazīti ir agresīvāki un tieši viņi ir daļēji pret kaķiem.

Uzreiz rodas jautājums, cik bieži ir jāattārpo kaķis, kurš ir uz PP.

Šim kaķim ir jāpārbauda ik pēc trim mēnešiem un divas reizes gadā jālieto pretparazītu zāles. Tiem, kas ēd jēlu gaļu, ir lielāks infekcijas risks nekā tiem, kas ēd sausu un mitru pārtiku. Reizi gadā var un vajag arī attārpot sevi. Šī ir pamata profilakse, par kuru klieudz katrs terapeits.

Viens no dabiskās barības trūkumiem ir tas, ka tā ļoti ātri bojājas jūsu mājdzīvnieka bļodā. Un jūs un es zinām, ka kaķiem patīk ēst vairākos veidos. Mēs paēdām, gājām prom un tad skūpstījāmies vēl piecpadsmit reizes. Tāpēc ēdiena ielikšana un atstāšana uz visu dienu nedarbosies. Ja dzīvojat kopā ar kaķi vienatnē un pa dienu atrodaties, piemēram, darbā, nāksies dabūt citu cilvēku, kas spēs mājdzīvnieku pabarot.

Vēl viens trūkums ir laiks. Mums ir ērtāk liet gatavu ēdienu bļodā un nedomāt par to, ka kaut kas jāgatavo.

Bet, no otras puses, pērkot gaļu sev, paķeriet lielāku gabalu, jo mājās atradīsiet kaķi, kurš ir atradis gribasspēku un pārgājis uz pareizu uzturu. Pievienojiet savam iepirkumu sarakstam kontrolesarakstus «par pūkainu dibenu uz PP». Jā, gaļa būs jāsasmalcina, ja mājdzīvnieks ir mazs, un tā arī būs atkārtoti jāsasaldē. Bet jāatzīst, ka neapstrādātas kotletes var nedēļu iepriekš sarullēt, ielikt saldētavā un marķēt «Cilvēkiem», «Kaķiem pie PP» un vajadzības gadījumā atkausēt.

Pavārs kaķim

Ja jautāsiēt cilvēkiem, ko viņi domā ar vārdu «dabisks uzturs», jūs dzirdēsiet divus pretējus viedokļus. Daži teiks: «Vislabākā dabīgā barība kaķim ir gaļa. Ja to pabarosiet, mīlulis noteikti būs labi paēdis, vesels un drošs.» Citi atbildēs: «Kādu gaļu?!» Mans kaķis ēd visu, kas atrodas uz galda, un jūtas lieliski. Tas ir viņa dabiskais ēdiens.

Diemžēl šie divi viedokļi ir nepareizi, jo dzīvnieka uzturā nevar būt tikai gaļa, tāpat kā siers un desa, ko ēdat brokastīs.

Izdomāsim, kādi ēdieni ir piemēroti jūsu mājdzīvniekam un kā no tiem izveidot kulinārijas šedevru.

Kaķa optimālajam uzturam vajadzētu sastāvēt no gaļas, gaļas kauliem, iekšām, olām, neliela daudzuma dabīgā biezpiena ar zemu tauku saturu, jūras zivīm – un tas viss neapstrādātā veidā. Termiskā apstrāde nogalina labumu dzīvniekam.

Kas ir kaitīgs kaķiem? Pirmkārt, labība jebkurā formā. Mēs nepievienojam uzturā nekādus graudaugus: ne velmētas auzas, ne mannu utt. Vēlreiz vēlamies uzsvērt, ka kaķa kuņģis graudu sagremošanai nemaz nav piemērots.

Zaļie un dārzeņi ir veselīgi, taču no tiem jāpievieno tikai ļoti maz. Tie ir vitamīnu un šķiedrvielu avots. Svarīgi, lai tiem būtu zems glikēmiskais indekss, jo pārāk daudz cukura nevienam nenāk par labu.

Dabiskajai barībai jābūt pietiekami mitrai, jo kaķim papildus uzturvielām ir nepieciešams arī šķidrums.

Gaļai, gaļas kauliem un orgāniem vajadzētu veidot 95% no

kopējās uzņemtās pārtikas. Dārzeni, augļi un garšaugi 5%. Mēs atceramies, ka kaķis ir plēsējs, kas ēd gaļu.

Kādu gaļu var dot kaķiem? Vistas, tītara, truša, jēra, liellopa, zirga un teļa gaļa. Dažreiz jūs varat pamanīt, ka jūsu mājdzīvniekam ir alerģiska reakcija pret vistu. Tas ir saistīts ar faktu, ka diezgan bieži viņa tiek pildīta ar visu veidu hormoniem. Tāpēc, ja jūsu kaķim ir alerģija, vienkārši nomainiet vistu ar gaļu no iepriekš minētā saraksta.

Kas attiecas uz cūkgaļu, tā nav labākā gaļa kaķim.

Ņemam liesu gaļu, vai vēlams liesu. Tam vajadzētu būt 50–60% no kopējā uztura.

Kaulu milti ir mikroelementu avots, tiem atvēlam 20–30% no uztura. Vislabāk ir piemērota vistas, tītara, liellopa aste, truša mugurkauls, vistas vai paipalu galva.

«Savvaļas» kaķu šķirņu, piemēram, bengāļu vai karakešu, audzētāji saviem dzīvniekiem bieži dod diennakti vecus cāļus, kas ir ļoti noderīgi, jo ir lielisks sabalansēts olbaltumvielu avots. Šāda veida gaļa var veidot ceturto daļu no kopējās patērētās pārtikas. Bet vistas tiek dotas tikai tiem kaķiem, kuri tik tālu nav «atkāpušies» no saviem plēsīgajiem senčiem un saprot, kas tas ir. Supertīršķirnes dzīvnieki, kas ilgstoši dzīvojuši kopā ar cilvēkiem, piemēram, persieši, krievu blūzi vai briti, 90% gadījumu viņi vispār nesaprotīs, ko darīt ar šo mazizmēra līķi, un novērtēs šādu “deserts».

Blakusprodukti, kuriem jābūt kaķa uzturā un jāsastāda vismaz 15%, ir sirds, aknas un guzas (vistas, tītara gaļa, pīle).

Kaķiem labvēlīgi ir arī zema tauku satura raudzētie piena produkti – jogurts, biezpiens, jogurts. Piens nav sarakstā, jo tas dažreiz izraisa kuņģa darbības traucējumus. Fakts ir tāds, ka ar vecumu dažiem dzīvniekiem rodas laktozes nepanesamība un piens netiek sagremots. Ar raudzētiem piena produktiem tas nenotiek. Vidēji tie jādod divas reizes nedēļā, ne vairāk kā 50 gramus.

Zivis, noteikti jūras zivis, jo 90% upju zivju ir inficētas ar visa veida parazītiem, un mēs nevēlamies, lai tās ēd mūsu pūkas no iekšpuses. Jūras zivis dodam ne biežāk kā reizi nedēļā, jo tās satur sāli un fosforu. Jo lielāka zivs, jo vairāk tajā ir fosfora. Mums nav vajadzīgs arī tumsā mirdzošs kaķis. Iedomājieties, ja jūs redzat viņu naktī paplātē? Tas, protams, ir joks, bet mēs nepārspīlējam ar fosforu.

Taču ne zivis, ne piena produkti nav obligāta uztura sastāvdaļa. Savvaļā kaķis neiet slaukt govī un nesēž krastā ar makšķeri.

Paipalu vai vistu olas ir olbaltumvielu avots. Pēdējo parasti var dot kopā ar čaumalu, vispirms to nomazgājot. Mēs barojam paipalu olas ar ātrumu 2—3 olas nedēļā, vistu olas – reizi nedēļā, ne biežāk.

Augu piedevas. Dzērvēnes vai brūklenes ir būtiskas kaķiem, tās veic pretiekaisuma un diurētiskas funkcijas. Šie produkti galvenokārt ir noderīgi kastrētiem kaķiem, jo tiem tā ir urolitiāzes profilakse.

Dārzeniem ieteicams dot ķirbi, cukini, ziedkāpostu, burkānus. Augļi ir hurma, āboli, persiki un aprikozes.

No ogām – mellenes, jāņogas.

No garšaugiem – spinātiem vai salātiem.

Dzīvnieka uzturā ar PP noteikti iekļaujām jūraszāles un zivju eļļu, jo pirmās ir lielisks vitamīnu avots, bet otrās – veselīgi un nepieciešami tauki. Vienkāršākais veids ir aptiekā iegādāties šķidru zivju eļļu, tikai ne sintētisko, un aromatizēt ar to kažu barību. Bet, ja nolemjat dzīvnieku taukus aizstāt ar augu taukiem, atgādinām, ka kažu kuņģis tos slikti uzsūc.

Kompleksie vitamīni un uztura bagātinātāji nepieciešami, ja mīlulim kaut kā pietrūkst un atbilstoši indikācijām. Nav nepieciešams tos vienkārši bērt pārtikā, jo pārpalikums, tāpat kā trūkums, ir kaitīgs dzīvnieka ķermenim.

Nu, tagad, bruņojušies ar zināšanām, mēs sākam gatavot dabīgas kotletes «Pepashka kažim».

Recepšu pamatā ir veterinārārstu izstrādātas receptes, kuras jau daudzus gadus ir pētījušas dzīvnieku dabisko uzturu. Galveno sastāvdaļu, vistu, var aizstāt ar tītara, truša, liesas liellopa vai teļa gaļu.

Mums būs nepieciešams nazis, gaļasmašīna, priekšauts ar uzrakstu «roņi var jebko» un produkti no saraksta.

1. Vistas ciskas gaļa – 25%
2. Vistas krūtiņas gaļa – 25%
3. Vistas muguriņas, kakliņi – 25%
4. Vistas galvas – 5%
5. Vistas aknas – 5%
6. Vistas sirds un guzas – 10%

7. Ziedkāposti – 1%

8. Ķirbis – 1%

9. Gurķis – 1%

10. Ābols – 1%

11. Brūklenes vai dzērvenes – 0,5–1%

12. Brūnaļģes (sausas jūraszāles) – 0,3%

13. Foreļu eļļa – 0,2%

Visas sastāvdaļas, ieskaitot kakliņus, muguriņas un galvas, samal, gaļas mašīnā, pārlej ar zivju eļļu, sadala porcijās kotlešu veidā un nosūta uz saldētavu vismaz 5 dienas. Kotletēm jābūt sasaldētām.

Pirms pasniegšanas tās atkausē, bet ne mikroviļņu krāsnī, un pievieno nedaudz ūdens, lai maltā gaļa kļūtu šķidrāka.

Mēs nepievienojam vitamīnus un uztura bagātinātājus, tie šeit nav vajadzīgi.

Kopā: šādas kotletes gaļas sastāvdaļa ir 95% (gaļa 50%, gaļas kauli 30%, subprodukti 15%), dārzeņi un piedevas 5%.

Ar šo ēdienu var barot kaķus no divu mēnešu vecuma. Jums tas nav jādod katru dienu. Ideālā gadījumā jums jāiemāca mājdzīvniekam ēst gaļu gabalos. Bet šeit var rasties problēmas. Daži dzīvnieki to visu nekad nav ēduši, un tie, kas ēda, iespējams, ir aizmirsuši, kas tas bija. Tāpēc vispirms palīdzam kaķim un taisām kotletes.

Vēlreiz uzsvēsim, ka visas sastāvdaļas ir jāritina cauri, jo dzīvnieks, kurš ilgstoši sēdējis uz mitrās barības vai «žāvējies», vienkārši nesapratīs, ko darīt ar piedāvāto gabalu. Ja jūsu

kaķis ēd kotletes uz abiem vaigiem, mēģiniet viņam iedot, piemēram, trušu muguriņas pēc tam, kad tās nosit. Ja viņi gāja ar sprādzienu, mājdzīvnieks ir gatavs liemeņiem. Kotlešu laiks ir beidzies. Apsveicam! Kaķim ir ļoti noderīgi ēst veselus liemeņus, atritinātas vistu kaklus un galvas, jo, tos ēdot, dzīvnieks izdala lielu daudzumu siekalu, kas novērš mutes dobuma veidošanos. Kaķa žokļi sāk intensīvi strādāt un nostiprināties. Un, protams, kauli, dabīga birstīte kaķiem, kas novērš zobakmens veidošanos vai samazina šo procesu līdz minimumam.

Cik daudz barības vajag jūsu kaķim? Ja pajautāsiet savam mīlulim, viņš atbildēs «tik daudz» un izpletīs ķepas pēc iespējas tālāk viena no otras. Patiesībā viss ir atkarīgs no dzīvnieka vecuma, aktivitātes, veselības, fiziskās sagatavotības un tā, vai tas ir kastrēts vai piekopj savvaļas dzīvesveidu. Dzīvniekam pārtikā vidēji nepieciešami aptuveni 5% no ķermeņa svara.

Bet ir biedru grupa, kurai šis rādītājs sasniedz 10%. Kuram ir tik paveicies? Kaķēni, grūsnas vai laktācijas kaķi, kā arī vaislas kaķi.

Ja jūsu mīlulis ir kastrēts un uz dīvāna ar televizora pulti piekopj klusu, izsvērtu dzīvesveidu, tad viņam pietiks ar barību 2% apmērā no kopējā ķermeņa svara. Ja jums ir resns cilvēks, kurš mīl ēst, un jūs vēlaties, lai viņš zaudētu svaru, jums nevajadzētu samazināt gaļas daudzumu, tam jābūt vienādos procentos. Vienkārši dodiet viņam kaut ko liesu, piemēram, vistas krūtiņu, tītara krūtiņu vai truša krūtiņu. Ja jūsu dzīvniekam jāpieņemas svarā, barojiet to ar taukainu vai sarkanu

gaļu: liellopu gaļu, jēru, kājas, kā arī pievienojiet dzīvnieku tauku gabalus. Šī barība ir lieliski sagremojama un nodrošinās kaķim nepieciešamo enerģiju.

Pārejot dzīvnieku uz dabisku, lielākais pārsteigums ir tas, ka ne visi mājdzīvnieki paspiedīs jums roku un sacīs: «Paldies, ka šodien atnesāt man gaļu.» Visgrūtākais ir pārslēgt kaķi no ekonomiskās klases barības. Jau rakstījām, ka lēta barība ar aromatizētājiem un garšas pastiprinātājiem praktiski nogalina jūsu mīluļa receptorus, burtiski pārvēršot viņu par narkomānu. Dažreiz nav iespējams pārvarēt dzīvnieka «vēlmes». Viņi ir ne tikai neatlaidīgi un nevēlas mainīt savu dzīvesveidu, bet arī veido dramatiskas ainas pie bļodām: atsakās no gaļas gabala un sāk badastreiku tikai tāpēc, ka fileja nesmaržo tik garšīgi kā, piemēram, Whiskas. Daži biedri nekad nemainītu ātro uztodu pret pareizu uzturu.

Lai pārietu kaķim uz dabīgu uzturu, sajauciet ekonomiskās klases barību ar pareizo barību nedēļu vai divas proporcijā 90% barības un 10% gaļas maisījuma. Pēc kāda laika mēs samazinām sliktā produkta apjomu un palielinām pareizā produkta apjomu. Tādā veidā jūs pakāpeniski pieradināsiet savu kaķi pie labas un veselīgas barības.

Ūdens patēriņa normas

Ūdens ir dzīvības avots. Vērojot savus mājdzīvniekus, daži nonāk pie secinājuma, ka viņu kaķis dzer maz. Satraukums rodas gādīgu saimnieku sirdīs. Viņi apgriež internetu kājām gaisā, raksta speciālistiem, un tie saimnieki, kuri pieraduši risināt problēmas, ātri paķer šļirci un ar spēku padzirdina savu mīluli.

Noskaidrosim, cik daudz ūdens kaķim nepieciešams, no kādiem avotiem tas to iegūst un kā pārlicināties, ka dzīvnieks labprātīgi uzņem tik daudz šķidruma, cik nepieciešams viņa organismam.

Paskaties uz savu izlutināto, apmierināto mājas kaķi. Dažreiz rodas sajūta, ka tas ir radīts ērtai dzīvošanai jūsu kvadrātmetros. Viņš tiek pabarots pēc pieprasījuma, lutināts, nav apgrūtināts ar ēdiena saņemšanu, silda sānus uz mīkstiēm dīvēniem un reizēm gul uz galvas. Vai kaķi ir tik bezpalīdzīgi, kā viņi vēlas mums šķist? Ienirsimies vēsturē. Mājas kaķu savvaļas senči parādījās tuksnešainās vietās, un, pamatojoties uz dzīves apstākļiem, viņiem nebija iespējas bieži patērēt ūdeni. Evolūcijas procesā viņu urīns kļuva koncentrētāks, kas palīdzēja viņiem izvairīties no nevajadzīga mitruma zuduma un izdzīvot pat sausākajos periodos. Jūsu mājdzīvnieka kažokādas senči bija spējīgi daudz darīt, lai saglabātu dzīvību savās ķepās! Kad kaķis tika pieradināts, tas šo spēju nezaudēja. No vienas puses, tas ir pluss, jo dzīvnieks necieš no ūdens trūkuma. Bet sakarā ar to, ka kaķa urīns ir koncentrēts, ja šķidruma uzņemšana ir nepietiekama, var rasties recidīvi uroģenitālās sistēmas ziņā.

Tas mums neder. Tāpēc atzīsim faktu, ka kaķi manipulē ar

cilvēkiem, kā viņi vēlas, pagriežot seju prom no ūdens bļodām, un izdomāsim, cik daudz šķidruma nepieciešams kādreizējam savvaļas, bet tagad mājas, augstprātīgajam radījumam, lai jūs katru reizi neietu tiešsaistē. laiks.

Zinātnieki ir noskaidrojuši, ka kaķim dienā nepieciešams no 50 ml līdz 75 ml ūdens uz 1 kg ķermeņa svara. Piemēram, ja jūsu draugs sver 4–5 kg, viņam dienā vajadzētu patērēt aptuveni 200–250 ml šķidruma.

Iespējams, tagad daudzi ir iedomājušies slīpētu glāzi, izdomājuši, kas ir 200—250 ml ūdens, un secinājuši, ka viņu kaķim galīgi nepietiek.

Vai tiešām?

Apskatīsim, no kādiem avotiem mājdzīvnieks iegūst ūdeni un kādos apjomos.

Pirmais avots ir dzeramais ūdens. Šeit viss ir vienkārši: cik viņš dzer, tik daudz patērē.

Otrs avots ir mitrā barība, kas satur aptuveni 80% no ikdienas šķidruma daudzuma.

Trešais avots ir ūdens veidošanās tauku un oglehidrātu oksidēšanās dēļ vielmaiņas procesā kaķa ķermenī.

Apsvērsim vairākus faktoros, kas ietekmē ūdens patēriņa ātrumu.

1. Diētas sastāvs. Daudz kas ir atkarīgs no tā, ko jūsu kaķis ēd. Ja jūsu mājdzīvnieks ievēro dabīgu uzturu vai ēd tikai konservus un maisījumus, tad tas dzers ļoti maz, jo šāda barība jau satur 75–85% no dienas šķidruma daudzuma.

Citādi ir ar sauso pārtiku. Vidēji tajā ir 7—8% mitruma, tāpēc kaķiem, kas to ēd, nepieciešams vairāk ūdens. Zinātnieki ir noskaidrojuši, ka sausā pārtika palielina ūdens zudumu ar fekālijām, bet samazina ūdens zuduma ātrumu ar urīnu.

2. Apkārtējās vides temperatūra. Ja ārā ir tropisks laiks, jūsu mājdzīvnieks dzers biežāk. Bet, ja, piemēram, salīdzinām kaķi ar suni, tad atšķirībā no tā «zvērināta ienaidnieka» tam pat šādos apstākļos nepieciešams mazāk šķidruma. Tas ir tāpēc, ka kaķiem ūdens zudums ar siekalām un izelpoto gaisu nav tik liels kā suņiem.

3. Barošanas biežums. Ja jūsu kaķis ir pieradis pie barošanas tikai noteiktā laikā, piemēram, pulksten 19.00, tad ēšanas vietai viņš tuvosies tikai šajā periodā. Attiecīgi viņam nebūs papildu iemeslu apmeklēt virtuvi citos laikos, kas nozīmē, ka viņš, visticamāk, ieradīsies vienreiz iedzert. Fakts ir tāds, ka kaķi jūt slāpes tikai tad, kad šķidruma zuduma līmenis sasniedz 8% no viņu ķermeņa ūdens rezervēm. Ar šādu barības uzņemšanas biežumu jūsu kaķis ne vienmēr sapratīs, ka ir pienācis laiks doties uz ūdeni.

Tātad, kā panākt, lai mūsu pūkains dzer vairāk ūdens? Mēs vēlamies jums sniegt dažus ieteikumus.

- Dzeramā ūdens temperatūra nedrīkst būt zemāka par 10 grādiem. Nav vajadzības piedāvāt kaķim aukstu vai ledainu šķidrumu.

- Palieliniet konteineru skaitu. Novietojiet ūdeni dzīvnieka iecienītākajās dzīvotnēs. Ja kaķis

patīk skatīties stirnu medības vietnē Animal Planet, nolieciet televizora priekšā bļodu ar ūdeni. Mājdzīvnieks bieži

atpūšas uz plaukta vai palodzes? Ņem tur arī ūdeni. Un, ja pūkainais guļ pie datora un dod mājienu, ka pienācis laiks pasūtīt kādu gardumu zooveikalā, novietojiet bļodu blakus savai darba vietai. Tas viss liks kaķim domāt, ka ūdens šeit ir kāda iemesla dēļ, un viņš sāks to lēnām dzert.

- Ūdens bļodu izkārtojums. Tiem nevajadzētu atrasties mazāk kā 50 centimetru attālumā no ēdiena bļodām, jo vairumā gadījumu kaķi ēd kā īsti sivēni, izkaisot barības gabalus. Ja barība nokļūst ūdenī, dzīvnieks var vienkārši atteikties dzert bojāto ūdeni.

- Mainiet konteineru veidus. Kaķi ir arī izvēlīgi. Dažiem patīk dzert no platām bļodām, bet citiem patīk dzert no sagrieztas glāzes. Novietojiet ap dzīvokli dziļus šķīvjus, salātu bļodas vai pat katlus, kas piepildīti ar ūdeni. Vienā brīdī kaķis tos pamanīs un, iespējams, novērtēs jūsu pūles. Tomēr no malas šķitīs, ka augšstāva kaimiņš tevi ir appludinājis, bet ko darīt sava astītā mīluļa labā? Šis pasākums ir īslaicīgs; jums ir jāsaprot sava mājdzīvnieka estētiskās vēlmes. Piemēram, jūs pamanījāt, ka kaķis dzer no platām salātu bļodām un izvairās no mazām apakštasītēm, kas nozīmē, ka ūdens traukam vajadzētu atgādināt to pašu salātu bļodu.

- Mainiet ūdens garšu. Kaķiem dotajam ūdenim jābūt bez svešas smakas un garšas. Pūkas ir ļoti izvēlīgas pret visdažādākajām smaržām, un, ja ūdens smarža ir atbaidoša,

viņi to vienkārši pārtrauks dzert. Lai izvairītos no problēmām, apgādājiet kaķi ar tīru filtrētu ūdeni vai iegādājieties ūdeni pudelēs, kam ir neitrāla garša un smarža. Lai gan ir mīļotāji, kuriem nekas nerūp, un viņi ar prieku dzers no tualetes vai no netīras katliņas, kas stāv izlietnē. Varat arī apmānīt kaķi un pievienot ūdenim neredzamas gaļas sulas, piena vai vienkārši sāls. Ne visi kaķi novērtēs šo metodi, taču, iespējams, jūsu pūkains priecājas, ka tiek maldināts.

- Mēģiniet pievienot ēdienam neredzamas šķidrums. Piemēram, iemērciet sauso pārtiku siltā ūdenī, jo kaķim nepatīk auksts ūdens. Ūdens temperatūrai jābūt aptuveni 40 grādiem.

- Dažiem mājdzīvniekiem patīk sēdēt blakus izlietnei un dažreiz arī tajā un dzert ūdeni no krāna. Ja jūsu kaķis ir viens no tiem, jūs gandrīz esat iesprostoti. Pūkains pierod pie šāda veida dzeršanas un pēc tam principiāli atsakās no ūdens stāvēšanas savās bļodās. Tas nederēs bļodām, pat ja nepieciešams. Kaķis jūs gaidīs no darba un pirmais, ko viņš darīs, lūgs atvērt krānu. Šāds iznākums nav pieļaujams, jo piekļuvei ūdenim jābūt pastāvīgai. Padoms tiem, kuri joprojām atrodas sava kaķa reibumā un pirmais, ko viņi dara, skrien atvērt krānu, nenovelkot apavus. Dzeramā strūklaka ir lieliska alternatīva jums. To pārdod gandrīz visos zooveikalos. Vienīgais brīdinājums ir tas, ka jums periodiski jāmaina tajā esošais ūdens un filtri, pretējā gadījumā šis izgudrojums pārvērtīsies par baktēriju avotu, kas var kaitēt jūsu mājdzīvnieka veselībai.

- Un vēl viena lieta. Ir svarīgi turēt ūdens bļodas tālāk no

pakaišu kastes, jo kaķi nekad nedzer vietā, kur tie izkārnās.

Piektā sadaļa Zoopsiholoģija

Ievads

Sākot pētīt šo nodaļu, pārlicinieties, vai tuvumā nav kaķa. Ja viņš ieraudzīs sadaļas nosaukumu, viņš sapratīs, ka grasāties viņu pāraudzināt, jo iemācīsities atšķirt apzinātus netīrus trikus no dzīvnieka dabiskās uzvedības. Izpētījis materiālu, jūs vairs nejutīsities vainīgs, un kaķis nevarēs vainot visu uz apstākļiem, ķepām un nestabilo situāciju valstī.

Šajā sadaļā jūs uzzināsiet, kā apmācīt savu pūkainu doties tikai uz pakaišu kasti; kā iemācīt viņam asināt nagus uz atļautajiem priekšmetiem, un tavi augi beidzot uzziedēs podiņos uz palodzēm. Tāpēc novērsiet laupītāja uzmanību ar uz kodu vai rotallietu un sāciet lasīt.

Tuvojas totalitārā kaķu režīma gāšana!

Ja kaķis neiet uz pakaišu kasti

Kaķis iet garām pakaišu kastei nevis tāpēc, ka būtu kaitīgs, neaudzināts vai vēlas jums par kaut ko atiebties. Ticiet man, ja viņš nolems jums pasniegt stundu, viņš atradīs sarežģītākas metodes, kuru viņa arsenālā ir daudz.

Ar šādu uzvedību mājdzīvnieks mēģina pateikt, ka viņam kaut

kas neder. Diemžēl jūs nesaprotat «ņau», ir bezjēdzīgi to skaidrot uz ķepām, tāpēc viņš ķeras pie ārkārtējiem pasākumiem – skaidri demonstrējot savu sašutumu.

Daži interesanti fakti dzīvnieku aizsardzības atbalstam. Kaķēni sāk mazgāties 7–10 dienu vecumā, un šajā laikā viņi pat nav atvēruši acis, neskatoties uz to, ka kaķu māte tos pastāvīgi laiza. Vai atceries sevi šajā vecumā? Cik ķermeņa daļu jūs varētu mazgāt? Kaķi ir īsti tīri cilvēki, tāpēc viņi nekad bez iemesla sūdos savā dzīvesvietā. Bet atgādinājuma atstāšana par sevi kaimiņa īpašumā ir svēta lieta. Un kaķēni sāk iet uz tualeti, tiklīdz viņi kļūst neatkarīgi, atkārtojot visu pēc kaķa mātes. Tas notiek viņu pirmajā dzīves mēnesī. Turklāt jau šajā vecumā viņi apglabā izkārnījumus ar savām mazajām ķepiņām.

Tātad, izdomāsim, ko kaķis gribēja jums pateikt, atstājot «kūku» redzamā vietā.

Šādai uzvedībai ir ļoti daudz iemeslu, un bieži vien tie ir jārisina individuāli. Bet mēs centīsimies izcelt visvienkāršākos un acīmredzamākos no tiem.

Iemesls Nr. 1. Teritorijas iezīmēšana. Kad dzīvnieks sasniedz dzimumbriedumu, tam ir ļoti svarīgi par to pastāstīt pasaulei. Kaķis sāk iezīmēt savu teritoriju. Paplāte šiem nolūkiem nav piemērota, jo mūsdienu pildvielas lieliski absorbē smakas, kas nozīmē, ka neviens par to nekad neuzzinās. Tiesa, ja tavš mīlulis ir pieticīgs kompanjons un neinteresējas par pretējo dzimumu, viņš var neatzīmēties. Bet tas drīzāk ir noteikuma izņēmums. Visi atzīmē: gan vīrieši, gan sievietes. Tikai pēdējie to dara

sarežģītākos veidos. Kā vīrietis domā? «Ļaujiet man izsmidzināt urīnu uz visām vertikālajām un, iespējams, horizontālām virsmām, ļaujiet viņiem zināt, kurš ir priekšnieks un kur mātītes var mani atrast, ja kaut kas notiek.» Kaķis iet un veic savu darbu saskaņā ar plānu, nepārtraukti apsmidzinot visu apkārtējo.

Mātītes rīkojas savādāk. Protams, viņu mērķis ir pievilināt kaķi, taču viņi neatstāj pēdas pa labi un pa kreisi. Viņi izvēlas vietas, kas pēc iespējas ilgāk saglabās savu smaržu, piemēram, spilvenus, segas, krēslus vai paklājus. Spriediet paši, ko ir grūtāk tīrīt: sienu vai mēbeles un gultas veļu? Protams, tas ir pēdējais, kas nozīmē, ka smarža saglabāsies ilgāk, piesaistot kaķus no visas apkārtnes.

Ir tikai viena izeja – dzīvnieka kastrācija. Nekādas pretdzimuma tabletes vai pilieni nepalīdzēs.

Brīdinām, ka kastrācija ne vienmēr uzreiz atrisina šo problēmu, jo dzīvniekiem joprojām ir hipofīzes un virsnieru dziedzeri, kas turpina ražot hormonus arī pēc operācijas. Tāpēc vienā no skaistajām pavasara dienām, kad palielinās saules aktivitāte, jūsu kaķis var sākt atstāt pēdas. Bet tā ir īslaicīga parādība, un tā nenotiek visiem dzīvniekiem.

Iemesls Nr. 2. Kaķim nepatīk paplātes atrašanās vieta. Šeit viss ir tāpat kā ar cilvēkiem. Tu taču neatslogo sevi visu priekšā, vai ne? Tu aizej pensijā, aiztaisi durvis ar aizbīdni, un daži ieslēdz arī ūdeni, iespējams, lai citi domā, ka tikai mazgā rokas. Kaķim, tāpat kā jums, ir vajadzīga klusa, mierīga vieta, bez lieciniekiem. Tāpēc novietojiet paplāti sabiedriskā vietā, pretējā gadījumā

kaķis pats parādīs, kas viņa izpratnē ir «ērts», vai arī atstās ziņu, lai pievērstu uzmanību problēmai.

Iemesls Nr. 3. Kaķis var nebūt apmierināts ar paplātes formu un izmēru. Jau rakstījām, ka šim poda gabalam jābūt liels un dziļam, lai dzīvnieks tajā nespīstos, bet varētu ērti ietilpt. Ja kaķēns ir izaudzis par lauvu, viņam nav jāatstāj «bērnu» paplāte, jo kādā brīdī mīlulis uzsplaus uz šo minimālismu un dosies iekarot tava dzīvokļa plašās teritorijas.

Iemesls Nr. 4. Paplātes ar sietu. Mēs nezinām, kurš izdomāja šādu dizainu, bet tas, mūsaprāt, ir neprāta posts. Šāda «arhitektūra» ir pamatota ar to, ka zem sieta ir ļoti ērti likt pildvielu un tā netiks izkaisīta. Bet lieta ir arī tāda, ka dažiem kaķiem ir jāizrok bedre, lai viņi varētu piestiprināt savu pūkaino vai ne tik pūkaino dibenu. Dzīvnieks pieiet pie paplātes un ierauga tīklu. Nenododot savu dabu, mājdzīvnieks mēģina rakt, ar nagiem turoties pie sieta. Vai varat iedomāties, kā jūtas kaķis? Pāris minūtes no Aušvicas dzīves. Ja viņai iestrēgst nagi vai sajūtīs diskomfortu, kas robežojas ar sāpēm, viņa tur vairs nedosies. Tāpēc, ja iegādājāties paplāti ar sietu, nekavējoties izmetiet to, lai nevilinātu likteni.

Diemžēl režģis rada vairāk nekā vienu problēmu. Šādas paplātes dizains paredz, ka zem sieta ielej pildvielu, kas galu galā sakrīt, it kā zem preses, un pārstāj darboties. Izveidojas smarža, kas atbaida mājdzīvnieku. Bieži vien kaķis nolemj, ka apkopēja ir atvaļinājumā un pārstāj apmeklēt pakaišu kasti.

Iemesls Nr. 5. Pildvielas granulā formā. Pārsteidzoši, ka

granulu lielumam un formai ir nozīme, jo kaķim ir ļoti svarīgi, uz ko ķepa kāpj tualetes laikā un kādas emocijas tas piedzīvo. Pildvielām, kuru granulas ir veidotas kā cilindri, pilnībā jānosedz paplātes apakšdaļa. Ja to ir ļoti maz, tie rīpos gar apakšu un «izkļiedēsies» zem jūsu ķepām. Kā kaķis var saglabāt līdzsvaru tik nestabilos apstākļos? Jūs nevarēsiet atpūsties. Silikagela pakaišiem ir vēl viena problēma: lētie rada troksni un krakšķi, kad kaķis atpūšas. Šādas skaņas biedē mājdzīvnieku. Turklāt granulu nelīdzenās malas iegremdējas ķepās, izraisot sāpes. Ar šiem iemesliem pietiks, lai kaķis sāktu ignorēt paplāti.

Iemesls Nr. 6. Pildvielas smarža. Dažreiz mājdzīvniekam var nepatikt smaržvielas, ko ražotājs izmanto savos produktos. Piemēram, jūs iegādājāties metienu ar egļu čiekuru smaržu, bet kaķis gribēja tādu ar rāmuma smaržu, tas ir, bez tā.

Iemesls Nr. 7. Pildvielas daudzums. Ja pildvielas nav pietiekami daudz, kaķis var saslapināt ķepas savā peļķē. Kā likums, lielākajai daļai tas nepatiks un sāks meklēt vietu, kur nebūs tik slapjš.

Iemesls Nr. 8. Paplātes tīrība. Stāsts šeit ir jaukts. Ir kārtībnieki, kuri nekad neies iekšā pakaišu kastē, ja tā netiks iztīrīta. Viņi izturēs līdz pēdējam brīdim, līdz pārsprāgs. Un, tiklīdz tu iztīrīsi viņa tualeti, viņi tūlīt skries darīt savas lietas ar tādu spiedienu, it kā caurulēs būtu apkure. Tāpēc nevediet kaķi grēkot un laicīgi izņemiet pakaišu kasti.

Dažiem mājdzīvniekiem patīk, ja tualetē ir vismaz neliela smarža pēc tiem. Kāpēc tas tā ir, jo tie ir tīri? Fakts ir tāds, ka

smarža ir ļoti svarīga kaķa dzīves sastāvdaļa. Paplāte ir vieta, kas pilnībā pieder pūkainajam, un, lai to vēlreiz parādītu jums un pasaulei, dzīvnieks tajā ieskrien un atvieglo sevi, tiklīdz jūs ielējat jaunus metienus. No malas šķiet, ka kaķis par tevi nīrgājas, bet patiesībā apzīmē savu īpašumu. Šādi savtīgi kaķi vēlas, lai visi zinātu, kura tualete tā ir.

Iemesls numur 9. Greizsirdība. Bieži vien cilts biedru parādīšanās mājā satrauc tavu vecīti. Tas ir saistīts ar faktu, ka cilvēki pieļauj vienu un to pašu nopietnu kļūdu: viņi sāk pievērst lielāku uzmanību jaunpienācējam, lai viņš ātri pielāgotos jaunajai teritorijai, un šajā laikā viņi aizmirst par pieredzējušo. Kaķim kaut kādā veidā ir jāatgūst jūsu pieķeršanās, un viņš sāk trakot, lai pievērstu sev uzmanību.

Iemesls Nr. 10. Teritorijas aizsardzība. Piemēram, jūs dzīvojat pirmajā stāvā un jūsu pūkainais patīk pavadīt laiku uz palodzes. Ja viņš redz kaķus staigājam pa ielu, staigājam šurpu turpu, krītot viņam uz nerviem un nekautrējas visu atzīmēt uz viņa fartām, jūsu kautrīgais mazais mīlulis sāks sevi aizstāvēt. Tā viņš iezīmē savu teritoriju, sargā māju un tevi no svešiniekiem. Šādos apstākļos kaķis var pārstāt doties uz pakaišu kastī un pie loga sāks atstāt «pārsteigumus» pelķu un pat fekāliju veidā. Pēc kaķa domām, šādi ieroci ir uzticamāki aizsardzības jautājumos. Nebrīnieties, ja kādu dienu istabas centrā atradīsiet kaudzi, kurai blakus sēž lepns sargs. No vienas puses, būtu vērts pateikties kaķim par šādu aprūpi. No otras puses, es gribētu, lai kaķis savu ieroci apraktu paplātē. Tāpēc uz laiku

ierobežojiet savam mīlulim iespēju skatīties video raidījumu «Ziņas no mūsu pagalma», aizsedziet logu aizkaru vai novietojiet dzīvnieku citā telpā, kur viņš neredz pagalma kaķus. Tiem nevajadzētu nonākt viņa redzeslokā vairākas dienas, un tad jūsu aizstāvis nomierināsies un atgriezīsies uz paplātes, jo nebūs pret ko aizstāvēties.

Iemesls Nr. 11. Veselība. Slimības dēļ kaķis var pārstāt doties uz pakaišu kasti. Diezgan bieži šāds traucējums rodas ar cistītu, aizcietējumiem un caureju. Saslimstot ar šīm slimībām, kaķis urinējot vai defekējoties sajūtīs sāpes, kuras dzīvnieks vēlāk sāks saistīt ar došanos uz pakaišu kasti. Pat tad, kad izārstēsiet savu mīluli, viņš var neatgriezties savā tualetē, jo baidās atkal piedzīvot visas šīs nepatīkamās sajūtas. Izeja no šīs situācijas ir vienkārša – protams, izārstējiet dzīvnieku. Kad veselības problēma ir atrisināta, mēs rīkojamies šādi: bez nožēlas izmetam veco paplāti un pildvielu. Nekādā gadījumā nemēģiniet viņu atdzīvināt. Dzīvnieka psiholoģija ir tāda, ka viss tiek ierakstīts dziļi un uz ilgu laiku tā mazajās smadzenēs. Tici man, kaķis uzreiz atpazīs savu veco pakaišu kasti, kas saistās ar negatīvām emocijām. Tāpēc iegādājieties jaunas formas «tualetes podu», iespējams, ar dažādām pusēm, un nomainiet pildvielas zīmolu. Novietojiet visu struktūru nedaudz tālāk no ierastās vietas. Kaķis izelpos, nomierināsies un ar prieku sāks doties uz jauno smilšu kasti, jo viņam tiks sagrautas cēloņu un seku attiecības.

Kā pasargāt mēbeles no vandāļiem

Ja jūsu mājās ir iekārtojies pūkains vai ne tik pūkains vandālis, kurš ar prieku iegremdē nagus jūsu vecvecmāmiņas dīvānā, šī nodaļa ir domāta jums.

Protams, var attaisnot kaķi un teikt, ka pēdējais laiks mainīt dīvānu, bet ticiet man, viņš nežēlos arī jauno.

Pirmkārt, mēs vēlamies jūs brīdināt, ka nebūs nekādu padomu par atsegšanu. Nodaļā par viņu kopšanu mēs paskaidrojām, cik šī procedūra ir barbariska.

Mēs vēlamies jums piedāvāt vairākas humānas metodes šīs problēmas risināšanai.

Nagu asināšana ir kaķa dabiska vajadzība, kas tam ir jāapmierina. Un, kā laime, mēbeles ir ideāli piemērotas šim nolūkam. Citiem vārdiem sakot, jūs redzat dīvānu, un kaķis redz lielu skrāpējamu stabu, kas arī atrodas vislabākajā vietā, kur pulcējas visa ģimene un notiek daudz notikumu. Pats Dievs man pavēlēja kārtīgi izstaipties uz dīvāna mīkstās atzveltnes un ierakt nagus polsterī. Jūs varat ierobežot kaķa impulsus tikai tad, ja piedāvājat viņam alternatīvu. Ja jūs sākat vienkārši dzenāt savu mīluli prom no mīkstajām mēbelēm vai biedēt viņu ar čību ikreiz, kad viņš nāks to saskrāpēt, kaķis tik un tā jūs pārspēs. Viņš tavas prombūtnes laikā uzasinās nagus uz sava mīļākā krēsla un nekad neatteiksies no tik patīkamas procedūras.

Viens no abonentiem dalījās ar šo stāstu. Viņas kaķim radās

ieradums asināt nagus uz dīvāna un, protams, redzamākajās vietās. Sieviete aizrādīja un padzina pūkaino, tiklīdz pamanīja, ka viņš skatās uz dīvāna pusi. Taču viņa nepapūlējās nopirkt savam mīlulim skrāpējamo stabiņu. Kaķis parūpējās par sevi. Viņš faktiski pārtrauca asināt nagus cilvēku klātbūtnē. Laiks pagāja, un mūsu abonents nolēma pārdot šo mēbeli. Viņa atrada pircēju, vienojās par cenu, un dienā, kad viņiem bija jānāk pēc viņa, viņa un viņas vīrs pārvietoja dīvānu prom no sienas, lai to labi noslaucītu. Iedomājieties viņas pārsteigumu, kad viņa redzēja, ka ir saplēsta mugura un dibens. Kaķis tos iznīcināja ar tādu neprātu, ka likās, ka tajā brīdī viņa mazajā galvā lidoja domas: «Te tev jauns dīvāns, te pircējs ar naudu, un še tev, ka nepieģādājāt gaļu otrdien.»

Lai neatrastos tajā pašā vietā, kur mūsu abonents, izmantojiet šos vienkāršos ieteikumus. Pirmkārt, padariet mīkstās mēbeles savam mīlulim nepievilcīgu. Šim nolūkam mums ir nepieciešama abpusēja lente. Jā, mēbeles kādu laiku būs aplenkuma stāvoklī. Bet tajā pašā laikā lente neļaus dzīvniekam ierakt nagus polsterējumā, jo tā pielips pie kaķa ķepām un kalpos par barjeru starp to un baudu.

Ja kaķis saplēš visu dīvānu, jums nevajadzētu to pilnībā nosegt, vismaz tāpēc, ka visi jūsu ģimenes locekļi turēsies pie tā kopā ar kaķi. Uzklājiet lenti tikai uz kaķa iecienītākajām vietām, piemēram, muguru vai rokām, bet pārējo pārklājiet ar spilvendrānu vai čaukstošu materiālu. Var paņemt galdautu, aplīmēt to ar abpusēju līmlenti un ar to noklāt daļu no dīvāna.

Jā, estētikas te ir maz, bet pēc kāda laika kaķis sapratīs, ka laiks meklēt citu vietu. Šajā brīdī piedāvājiēt dzīvniekam skrāpējamo stabiņu, pretējā gadījumā tiks izmantots krēsls otrā istabā.

Šeit ir svarīgi saprast, kādu skrāpējamo stabu modeli pirkt. Ieslēdzam novērošanu. Paskaties uz savu žēlsirdīgo dīvānu, kādās vietās un kādā stāvoklī kaķis uz tā asināja nagus.

Ja vandālis uzkāpj uz muguras un, stāvot uz tās ar četrām ķepām, saplēš polsterējumu vai guļ uz grīdas un kā jūrnieks uz virves pārvietojas no viena dīvāna gala uz otru, der horizontāls skrāpējamais stabs. viņu.

Ja jūsu mīlulis, pieejot pie dīvāna, apsēžas uz pakalķājām, paceļ augstāk priekšējās kājas un sāk ar tām asināt visu zem ķepām, droši iegādājieties vertikālo skrāpējamo stabiņu. Pērciet stabu vai stūri. Ir svarīgi, lai šāda konstrukcija būtu stabila un izturētu kaķa svaru un impulsus, lai viņš neizliktos kūlenot pa nelīdzenajiem stieņiem un neripotu ar viņu rokās pa visu dzīvokli.

Atcerieties, ka skrāpējumiem jābūt jūsu kaķa garumā, kad tie ir izstiepti, ne mazāk, pretējā gadījumā tā ir slikta alternatīva.

Kā smalki pārslēgt kaķa uzmanību no mēbelēm uz skrāpējamo stabiņu?

Pēdējo novietojiet blakus vietai, kur pūkainajam patīk plēst, piemēram, ar rokturi, dīvāna atzveltni vai krēslu. Kad vandālis nonāks pagriezienu vietā, viņš atklās alternatīvu. Lai šī alternatīva viņam būtu pēc iespējas pievilcīgāka, apsmidzini skrāpējamo stabiņu ar kaķumētras ekstraktu, ko var iegādāties

jebkurā zooveikalā.

Ir pūkaini un ne tik pūkaini draugi, kuriem patīk asināt nagus uz paklājiem. Un pat ja parādīsiet viņam ar rokām darināta persiešu dārguma cenu zīmi, tas kaķi neapturēs. Lai saglabātu paklāju, īslaicīgi apgrieziet to ar nepareizo pusi un atkal piedāvāriet savam mājdzīvniekam nomainīt. Lai to izdarītu, iegādājieties skrāpējamo stabiņu paklāja vai dīvāna formā un novietojiet to uz apgrieztā paklāja vai blakus tam. Jūs varat arī īslaicīgi pārklāt savu persiešu dārgumu ar nevajadzīgu lupatu vai palagu, kas ir pārklāta ar tādu pašu lenti pa perimetru.

Ja dzīvnieks ir pārstājis interesēties par mēbelēm un pārgājis uz skrāpējamo stabiņu, to var pārvietot uz ērtāku vietu. Bet nesteidzieties nolobīt lenti. Ieradumi kaķiem, tāpat kā cilvēkiem, attīstās 21 dienas laikā. Līdz šim brīdim pūkains var mēģināt atgriezties pie mīkstā dīvāna un paklājiem.

Atcerieties, ka kaķis asina nagus uz mēbelēm nevis tāpēc, ka tas ir kaitīgs vai atriebīgs, bet gan tāpēc, ka tam nav cienīgas alternatīvas.

Vēl viens jūsu kaķa hobijs var būt tapešu mizīšana no sienas. Nē, jūsu mājdzīvnieks ir pilnībā apmierināts ar dizainu, viņš tikko atrada vaļīgu gabalu, kuru nevarēja noraut. Kaķis kā īsts perfekcionists visu ņem savās ķepās un īsteno savus plānus. Tā rezultātā kādu dienu jūs varat atrast tukšu sienas daļu, pie kuras kāds radošs dizainers pielicis ķepu. Patiesībā jums ir jāpateicas kaķim, jo viņš norādīja uz trūkumiem, kurus jūs palaidāt garām vai nevēlējāties pamanīt. Jā, tapetes agri vai vēl atdalīsies, taču

tas nenozīmē, ka kaķim šis process katru reizi jāpaātrina. Tāpēc, ja redzat problemātisku zonu, nekavējoties to aizzīmogojiet, pretējā gadījumā mājdzīvnieks nenomierināsies. Bet, ja jūsu pūkains draugs uzstāj uz savu dizaina projektu, tad jūs varat viņu atturēt no tapetes šādi: uzmanīgi samitriniet ar ūdeni sienas daļu, kuru kaķis mēģina «iznīcināt», un uzkaisiet tai smaržīgos piparus.. Tiklīdz mīlulis atkal dosies uz darbu, piparu aromāts un garša neļaus viņam izbaudīt procesu. Vienkārši kaķiem ir ļoti jutīgi receptori, un, tiklīdz tie sajūtīs aso tapešu garšu, viņiem vairs nebūs vēlmes kļūdīties.

Jūs varat veikt šādas vienkāršas manipulācijas ar vadiem, ja jūsu mājdzīvnieks periodiski uzkodas ar tiem.

Pūkains agronoms. Kā aizsargāt augus un dobes

Kaķi ir arī kaitēkļi, viņi neliegs sev prieku košļāt augu no jūsu palodzes. Protams, ja mīlat mājdzīvnieku vairāk nekā ziedu, jums nebūs grūti vēlreiz atjaunināt savu dārzu. Bet problēma ir tā, ka daži augi no jūsu palodzes ir īsta inde dzīvniekam. Ja jūs domājat, ka kaķis var atpazīt, vai šis augs ir kaitīgs vai nē, jūs maldāties, pūkains to košļās, cik gribēs. Diemžēl saindēšanās sekas cilvēks pamanīs tikai tad, kad kaķis sāks vemt vai smagi lamāties. Visbiežāk nopietna mājdzīvnieku saindēšanās ir saistīta ar lilijām. Šis zieds izraisa vemšanu, caureju un daudzas

blakusparādības. Ievas, acāliju un maijpuķīšu uzņemšanas sekas ir vemšana, caureja, sāpes vēderā; Šie augi izraisa arī nieru, plaušu un sirds darbības traucējumus. Ficus satur piena sulu un papildus galvenajiem saindēšanās simptomiem var izraisīt apdegumus, tā lietošana var izraisīt nieru, plaušu un pat sirds darbības traucējumus. Un ikviena mīļākās tulpes kaķiem izraisa dermatītu, caureju un vemšanu.

Lai izvairītos no saindēšanās ar augiem, vislabāk, lai tie dzīvoklī nebūtu vispār. Bet, ja šī opcija jums nav piemērota, mēģiniet tos pārvietot uz vietu, kur kaķis neiet. Tiesa, mēs tādas vietas nezinām. Ja jauns vīrietis ar jums bildina, uzrakstiet viņam aizliegto ziedu sarakstu. Ļaujiet viņam dot to, kas jums patīk un noder jūsu mājdzīvniekam. Ir daudz puīšu, bet tikai viens kaķis.

Pieņemsim, ka jūs un kaķis esat divi amatieri agronomi, tāpēc jūsu māja izskatās kā īsts ziemas dārzs un augus vienkārši nav kur paslēpt. Lai glābtu ziedu dzīvību, tie ir jāaizsargā no pūkains iejaukšanās. Novietojiet podus pēc iespējas tuvāk viens otram, lai kaķis nevarētu nokļūt uz jūsu siltumnīcas palodzes. Stādus vēlams pārstādīt lielos, smagos podos, lai nākamajā reizē, kad pūkainais agronoms mēģinās uzlēkt uz palodzes, viņam nebūtu iespējas tos apgāzt. Podiem jāspēj izturēt savu svaru.

Mēs nevaram atcerēties par abpusējo lenti. Pielīmējiet to pa palodzes perimetru. Kad kaķis uzlec uz tā, tas iekritīs lipīgā slazdā. Tur var novietot arī foliju, tās čaukstošā skaņa bieži kairina kaķus.

Jūsu pūkains agronoms atcerēsies, ka palodze ir lipīga,

nepatīkama un turklāt rada nepatīkamu skaņu. Vēlme atgriezties uzreiz pazudīs. Visticamāk, mājdzīvnieks sacīs: «Es īsti negribēju.»

Ziedu priekšā var novietot arī puslitra pudeles žoga veidā, iekšā jālej mazi oļi vai monētas, vispār viss, kas labi grab. Nepieciešams, lai kaķis, staigājot pa īpašumu ar ziediem, noķer un nomet pudeli. Lai panāktu maksimālu efektu, ap pudelēm piesien virvi un, ja viena nokritīs, tā vilks sev līdzī pārējos. Kā jūs saprotat, šī plāna jēga ir radīt maksimālu troksni, kam vajadzētu atbaidīt mājdzīvnieku. Reizēm ir smieklīgi skatīties kaķus, kuri iekrīt šajā trikā. Viņi ne tikai ir izmisuši par notikušo, bet arī dara visu iespējamo, lai izliktos, ka pudeles nokrita pašas no sevis.

Viens no strīdīgākajiem veidiem, kā aizsargāt puķu podus, ir novietot kaktusus tiem priekšā. Fakts ir tāds, ka dažiem kaķiem ir ārkārtīgi negatīva attieksme pret šiem dzeloņainajiem augiem. Pēc vienreizējas injekcijas viņi otrreiz viņam netuvosies.

Bet ir vēl viena kaķu kategorija, kam ļoti patīk skrāpēt vaigus kaktusus. Kā saka, viena vīrieša nepatīkšanas ir cita iespēja.

Lai kaķis nesakārto puķes un podus, izveidojiet savu personīgo veselīgu garšaugu dārzu. Jūs varat stādīt labības kultūras, piemēram, rudzus, kviešus vai miežus. Daudzi veikali pārdod gatavus komplektus ar sēklām un augsni. Atliek tikai aplaistīt ar ūdeni, un pēc nedēļas kaķis ieraudzīs pirmos dzinumus. Papildus graudaugiem būtu labi stādīt kaķumētru, citronu balzamu vai timiānu. Starp citu, šie augi būs gana noderīgi jūsu virtuvē, tāpēc ir jēga sadraudzēties ar pūkainu

feodāli.

Papildus tam, ka pūkainajiem agronomiem patīk košlāt lapas, dažus vienkārši nevar izņemt no podiem ar istabas augiem. Viņi var ilgi un priecīgi bakstīties zemē. Un jo lielāka vanna, jo pievilcīgāka tā ir kaķim. Parasti uz grīdas tiek novietoti lieli augi, kas pūkainajiem atvieglo uzdevumu. Reizēm šķiet, ka, iedodot viņam mazu grābekli un lāpstīņu, viņš no tāda katla nekad netiks ārā. Un daži tur pat paspēj aiziet uz tualeti. Ja vēlaties, lai jūsu kaķis pārstatu rakties, ieduriet vairāk zobu bakstāmo augsnes podā. Jums tie jāstāda tik tuvu viens otram, lai kaķis nevarētu pielikt ķepu vai novietot tur savu pūkaino dibenu.

Lai augsne neaicinātu kaķi tajā rakņāties katru reizi, kad viņš ierauga podu, tam virsū var uzkaisīt nelielu daudzumu citrusaugļu mizu. Dažiem mājdzīvniekiem nepatīk spēcīgā citrona, mandarīna un apelsīna smarža, un viņu vēlme rakņāties šādā augsnē tiks samazināta līdz minimumam.

Ja zobu bakstāmie un citrusaugļu mizas nepalīdz, paņemiet abpusējo līmlenti. Reizēm šķiet, ka par abpusējas lentes lietošanu varētu uzrakstīt atsevišķu grāmatu «Scotch tape to help». Tu noplombē ar to kubla augšdaļu, atstājot vietu laistīšanai, bet ņemot vērā, ka tavs pūkains agronoms tur ķepu nebāz. Šis dizains neļaus viņam veikt vandālismu.

Vasarā daudzi dodas uz laukiem, līdzīgi ņemot mājdzīvniekus. Šajā brīdī mājas kaķus kaut kas pārņem, tie pārvēršas par vandāļu dārzniekiem un sāk postīt dobes. Pavasarī tas iet uz stādiem. Pūkains to irdzina, cik vien spēj, un, ja burkānus iestādījāt pēc

kārtas maijā, tad vasarā tie augs nesakārtoti un haotiski.

Tas vēl nav viss. Izgaršojuši vasarnīcas dzīves garšu, pūkainie dārznieki bez vilcināšanās sāk izkārņīties tieši dobēs ar kartupeļiem, tomātiem un citām kultūrām. Un, ja dzīvoklī kaķiem patika atkāpties pie paplātes un lūdza aizvērt durvis, tad dabā viņiem netraucē ne Kolorādo kartupeļu vabole, ne krupis.

Lai saglabātu ražu, jums būs jāpiedāvā kaķim cienīga alternatīva. Piemēram, ieber smiltis blakus dārza gultnei, kur viņš darīja savus netīros darbus. Tici man, kaķis novērtēs tavu impulsu, un viņam būs vēl patīkamāk staigāt smiltīs nekā zemē.

Jūs varat arī stiept virvi pār stādījumiem un nostiprināt to pie mietiem. Karogus virvē 20 centimetru attālumā vienu no otra no... nē, šoreiz nevis no abpusējas lentes, bet folijas. Šāds telpas dizains, pirmkārt, visticamāk, atbaidīs vārnas, otrkārt, jūsu kaķi. Kāds ir noslēpums? Kaķis vienmēr ir ļoti aizdomīgs pret priekšmetiem, kas pārvietojas dažus centimetrus no viņa galvas. Viņai tie šķiet lielāki par viņu pašu. Dzīvnieks, atrodoties šajā gultā un vērojot virs sevis plīvojošos folijas karogus, jutīsies neērti. Tas izlems, ka tajās slēpjas briesmas, un vairs netuvosies šīm gultām.

Ja jūsu kaķis neļauj jums gulēt naktī

«Mans vīrietis guļ pārāk mierīgi. Spriežot pēc saplacinātās

sejas, viņš redz piekto sapni. Līdz rītausmai atlikušas pāris stundas. Ir pienācis laiks,» domāja kaķis, gatavojoties sacensībām.

Rāmais vīrietis patiešām bija cieši aizmidzis. Noguris no dienas skriešanas un sastrēgumiem, viņš domāja, ka miegs ir vieta, no kuras viņu var izvilkt tikai modinātājs. Kaķis domāja savādāk.

Četros no rīta Prževaļska zirgs skrēja pa dzīvokli. Apejot virtuvi, viņš ielauzās istabā un no visa spēka uzlēca guļošajam vīram mugurā. Stiprāk piespiedies, zirgs uzlidoja uz palodzes, veica elegantu pagriezienu un atkal piezemējās, bet šoreiz starp lāpstīņām, un, iedevis āķi miegainajam vaigam, metās tālāk. Vīrietis pamodās no burciņu, glāžu skaņas un kāda romāna sējuma, kas krīt no galda, nepatīkami niezēja mugura. Kaķis sēdēja uz gultas. Redzot, ka plāns darbojas, ar zināmu aizvainojumu, ka šodien viņam nācās viņu modināt ilgāk nekā parasti, viņš teica: «Celies, man jāiet.»

Izklausās pazīstami?

Kaķu nakts modrības ir viena no izplatītākajām kaķu īpašnieku problēmām.

Izdomāsim, kāpēc pūkains neļauj gulēt.

Kaķis ir nakts plēsējs. Viņas dzīve ir sadalīta ciklos, un visaktīvākie periodi notiek agrā rītā un vēlā vakarā. Pārējā laikā dzīvnieks dod priekšroku atpūtai.

Tajā pašā laikā kaķa dzīve ir pakļauta secīgam darbību algoritmam: medības, pārtika, kopšana, miegs un tā tālāk pa

apli. Pieskatī savu kažokādu. Sākumā viņš spēlē. Pēc tam viņš ēd, jo uzskata, ka tērēja savu enerģiju spēlei, un ēdiens ir viņa likumīgais laupījums. Pēc tam viņš nomazgājas, atbrīvojoties no plēsīgās barības paliekām, un pēc tam guļ pelnītā miegā, lai viss tiktu pareizi sagremots.

Kā parasti rit mājas kaķa dzīve? Dienas laikā, kamēr jūs nopelnāt savam pūkainajam pienācīgu iztiku, viņš guļ un lādē akumulatorus. Dienas laikā mājdzīvnieks uzkrāj enerģiju. Pēc pārnākšanas no darba dzīvnieks, labi atpūties un apmierināts ar dzīvi, ir gatavs tērēt šo enerģiju, jo gan enerģijas trūkums, gan tā pārpalikums nes negatīvu lādiņu. Un ķermenim ir nepieciešams līdzsvars. Starp atgriešanos mājās un gulētiešanas laiku jūs paspējāt pagatavot ēdienu, nomazgāties, skatīties televizoru un, iespējams, vēl kaut ko. Kaķis parasti atrodas tuvumā un kopā ar jums pārvietojas no vienas istabas uz otru. Bet tas nav enerģijas daudzums, kas jāiztērē, ja visu dienu atpūtāties. Jums ir jāspēlējas ar savu mājdzīvnieku, pretējā gadījumā viņš sāks spēlēties pats, un tieši tajā brīdī, kad jūs ejat gulēt, tikai tāpēc, lai piesaistītu jūsu uzmanību. Viņš cer, ka tu nāksi pie prāta un piedalīsies viņa spēlē.

Tāpēc neesiet slinks, dodiet mājdzīvniekam 15–25 minūtes pirms gulētiešanas. Dodiet viņam bumbu, peli vai ripināšanas nūju, pretējā gadījumā viņš jūs pamodinās un piespiedīs jūs spēlēt, kad viņš nolems, ka ir pienācis laiks. Un viņš var izlemt divos naktī vai četros no rīta.

Pats galvenais, lai kaķis pietiekami spēlējas. Tad viņa un jūsu

miega cikls sakrītīs. Jo pēc spēles viņš dosies uzkost, pēc tam nomazgāsies un aizmigs, iespējams, pat tev blakus.

Jūs sapratīsiet, ka Barsikam ir gana spēlēties, kad viņš vairs nereaģē uz peli un priekšējo tēmekli. Ar šo vienkāršo manipulāciju jūs, pirmkārt, nodrošinājat sev mierīgu miegu un pievērsāt uzmanību savam mīlulim, kurš to ir gaidījis visu dienu.

Turklāt mēs iesakām atstāt kažim kādu rotaļlietu uz nakti. Fakts ir tāds, ka ne vienmēr pietiek ar to, ka jūsu mājdzīvnieks spēlējas ar jums pirms gulētiešanas. Parasti nakts pirmajā pusē dzīvnieks neklejo, jo viņam ir jāpapildina zaudētā enerģija. Bet otrajā pusē viņam vienkārši vajag sevi ar kaut ko nodarboties. Tāpēc uz nakti atstājam tās rotaļlietas, ar kurām mīlulis var spēlēties pats, citādi viņš tevi pamodinās, lai tu viņam pavadi kompāniju.

Šādiem nolūkiem varat izmantot improvizētus priekšmetus, kas, iespējams, ir atrodami katrā mājā, piemēram, pārtikas maisiņu vai apavu kastīti. Mēs visi zinām, ka kažiem patīk tajos ienirt un sēdēt iekšā kā tranšejā, tikai ausis izceļot. Šādas spēles var novērst jūsu mājdzīvnieka uzmanību no vēlmes jūs pamodināt.

Mūsdienās zooveikalos nopērkamas interesantas interaktīvas rotaļlietas, piemēram, dobu bumbiņu veidā, kur var likt barību vai kārumus. Pabeidzis rotaļas, kažis uzkodas, nomazgāsies un dosies gulēt, iespējams, blakus mierīgi aizmigušam cilvēkam, kuram nav ne jausmas, cik daudz interesantu lietu notiek naktī.

Bet ir biedri, kurus mēs saucam par «tēvoci Freidu». Tie

ir manipulatīvi kaķi. Tie ir īsti psihologi, kuri ir iemācījušies izmantot cilvēku vājības. Diezgan bieži daži mājdzīvnieki piespiež savus saimniekus celties naktī, pieprasot, lai viņu bļodas ir piepildītas, lai gan tās var nebūt tukšas. Šādiem biedriem svarīgs ir pats rituāls, lai cilvēks pēc pieprasījuma sagādātu ēdienu un viņiem vienalga, ka aiz loga spīd mēness. Cilvēkiem pietiek vienreiz piekāpties, lai kaķis secinātu: «Urā, jūs varat braukt.» Ja jūs saskaraties ar tieši šādu eksemplāru, mēs izliekamies, ka pulksten četros vai piecos no rīta neviena nav mājās. Mēs turpinām gulēt, nekustamies, pat ja pamostamies. Tieši šajā brīdī sākas konfrontācija, kurš uzvarēs, un tā var turpināties vairākas nedēļas. Tavs uzdevums ir nepadoties šajā periodā, jo kaķiem ir lieliska izturība. Viņi katru dienu pārbaudīs jūsu izturību. Un jums ir jāuzvar šajā cīņā. Atcerieties, ka pēc dažām naktīm jūs izbaudīsiet mierīgu miegu.

Mēs liedzam kaķim kāpt tur, kur tam nevajadzētu

Daži kaķu īpašnieki uzskata, ka kaķi var visu: kāpt, kur vien vēlas, gulēt uz galda virsmām un ar ķepām ķert burkānus no zupas. Pēdējie savus mīlulus cenšas pasargāt vismaz no pusdienu galda. Ne visi ir mierīgi par to, ka blakus salātiem gulēs kāds ar kažokādu.

Ko darīt, ja piederat pie otrās grupas un jūsu kaķim nerūp visi

aizliegumi?

Vispirms izlemiet, kuras virsmas jūsu kaķis var apmeklēt un kuras nevar. Tāds kompromiss kā «kamēr pusdienojam, kaķim gulēt nedrīkst, bet pēc tam drīkst» nederēs, jo dzīvnieks nesapratīs, kāpēc periodiski ir vai nu aizliegts, vai atļauts gulēt uz galda.. Un, protams, viņš mēģinās viņam uzlēkt visnepiemērotākajā brīdī. Tāpēc izlemiet paši: vai nu vienmēr varat, vai arī nekad.

Vietas, kur kaķis var apgulties, jāzina ne tikai pūkainajam kaķim, bet arī visiem jūsu ģimenes locekļiem. Vajag saliedēties ar kopīgu vēlmi audzināt dzīvnieku, pretējā gadījumā nekonsekvence novedīs pie tā, ka dzīvnieks tavā klātbūtnē negulsies uz galda, bet cita ģimenes locekļa klātbūtnē labprāt gulēs tur, kur neesi. atļauj to. Tas ir fundamentāli nepareizi. Ikvienam jāievēro viena un tā pati politika un jāatceras, ka kaķi ir arī viltīgi un lieliski psihologi. Šiem manipulatoriem ir daudz triku, piemēram, skumjas acis, sirsnīga glāstīšana vai nekaunīgs paziņojums «Es to paņēmu, jo tas ir mans».

Ja jūsu dzīvnieks guļ uz galda, jums ir jārada apstākļi, lai tas neatkārtotos. Ieslēdziet skolotāja režīmu. Izmantojot paceltu balss toni, paskaidrojiet kaķim, ka to nevar izdarīt, tiklīdz redzat, ka viņš mēģina nolikt ķepas uz galda. Ja jūsu mājdzīvnieks izliekas, ka nesaprot vārdus, izmantojiet «lipīgās segas» metodi. Paņemiet galdautu vai materiāla gabalu jūsu galda izmēram, pārklājiet to ar abpusēju līmlenti un novietojiet to uz virsmas. Viens brīdinājums: šim «lipīgajam galdautam» vienmēr jābūt

tur. Jūs to noņemat tikai pusdienu laikā, lai nevilinātu dzīvnieku jūsu prombūtnes laikā gulēt uz galda.

Daudzi cilvēki nevar pretoties pūkām, kad viņi pienāk pie galda un skatās uz kaķi no Šreka. Roka pati sniedzas, lai iedotu ko garšīgu. Labāk to nedarīt, jo mājdzīvnieks sapratīs, ka galds ir barības avots, kas to piesaista, un nav spēka sevi savaldīt. Protams, pūkainais mēģinās uzlēkt uz tā, lai nozagtu ko garšīgu. Šeit būtu jāpiemēro zelta likums: cilvēkiem ir sava ēdamistabas zona, mājdzīvniekiem sava.

Bet, ja jūsu pūkains draugs vienkārši nevar izturēt, lai jūs ēdat bez viņa, novietojiet laktu pie pusdienu galda. Kaķi viņus mīl. Pirmkārt, uz tā var smuki izstiepties, otrkārt, daudz ērtāk visu vadīt no augstuma. Ļaujiet savam kaķim saskaitīt, cik bļodas zupas esat apēdis. Blakus galdam var novietot skrāpējamo stabiņu konstrukcijas veidā ar šūpuļtīkliem. Ja tas ir novietots vienā līmenī ar ēdamistabas zonu vai nedaudz augstāk, tas būs lieliska alternatīva jūsu dzīvniekam. Tādu ierīci jūsu rakstāmgalda vietā nemainītu ne pret ko pasaulē.

Ejam pie veterinārārsta

Atcerieties, kā jutāties, dodoties pie zobārsta. Jūs stāvat uz mājas sliekšņa un garīgi gatavojaties apciemot uzurpatoru baltā mētelī, un žoklis jau sāp no nepatīkamām atmiņām. Aizlidoja

bilde no bērņības: urbis bez anestēzijas. Dzīvnieks, kurš apmeklē veterinārārstu, piedzīvo līdzīgas emocijas. Tas ir īsts stress mājdzīvniekam. Diemžēl bieži vien nav iespējams izvairīties no došanās pie ārsta, taču mēs varam padarīt šo pieredzi mazāk traumējošu kaķim.

- Dzimtās sienas. Ja iespējams, izsauciet uz mājām veterinārārstu, jo dzīvniekam savā teritorijā būs mierīgāk. Turklāt veterinārajā klīnikā jūs varat uzņemt vīrusus un infekcijas. Bet! Ārsts uz mājām jāizsauc tikai tad, ja dzīvnieks ir vesels. Piemēram, kaķim ir nepieciešama ikgadēja vakcinācija vai kārtējā pārbaude.

- Auto entuziasts un veikt. Ja mājdzīvnieks no bērņības zina, kas ir nesējs, un brauc mašīnā, viņam būs vieglāk uztvert jebkādas kustības. Mazie kaķēni ir diezgan lojāli ceļošanai ar automašīnu, sarežģītāka situācija ir tiem, kuri sākuši ceļot pieauguši. Vēlams, lai kaķis nēsātāju redzētu ne tikai tad, kad dodaties viņam līdz uz klīniku, bet arī ikdienā, lai nerastos sliktas asociācijas: «Glābiet mani, atkal kaut kur ved.» Ieteicams, lai nēsātājs biežāk būtu kaķa redzeslokā. Ļaujiet viņam to izpētīt un izmantot kā māju. Citiem vārdiem sakot, tam jāklūst par kaķa ikdienas sastāvdaļu, lai viņš neslēptos, tiklīdz viņu pamana. Piemēram, mājdzīvnieks var tajā gulēt vai spēlēt spēli «muša ielidoja nesējā, un tad tur ieskrēja arī pele». Ja jūsu kaķis joprojām atsakās tajā iet, jo iepriekš pārvadātāju izmantojāt tikai braucieniem pie veterinārārsta, jums no tā jāatbrīvojas un jāiegādājas jauns. Vēlams, lai tas nebūtu līdzīgs iepriekšējam, jo

kaķis sapratīs, kādas sekas viņu sagaida.

- «Agrais putns». Ja iespējams, piesakiet savam kaķim tikšanos ar ārstu kā pirmo pacientu. Nē, ne jūsu ērtībām, jo pēc veterinārārsta jūs nenokavēsiet darbu, bet gan smaku dēļ, ko kaķis smaržo klīnikā. Iedomājieties, cik daudz dzīvnieku dienā apmeklē ārstu. Katrs atstāj savu saspringto smaržu pēdu. Kaķis izlasa šo informāciju un sāk nervozēt un baidīties tieši pie durvīm. Tāpēc, ja esat pirmais rindā, varat izvairīties no daudzām nervu vibrācijām, ko izjūt jūsu mīlulis. Ir arī labi norunāt tikšanos pēc biroja kvarcēšanas, jo šī procedūra iznīcina gandrīz visu infekciju, pēc tam telpa ir jāvēdina, un gandrīz visas negatīvās smakas pazūd.

- «Nekrītiet man uz nerviem.» Ja jūsu kaķis ir pārāk iespaidojams, bailīgs un viegli nonāk stresa stāvoklī, jūs varat viņu nomierināt, izmantojot īpašu līdzekli Filiway. To pārdod daudzos zooveikalos. Šīs zāles pamatā ir mākslīgi audzēti kaķu sejas feromoni. Jebkurš kaķis tos izdala, kad tas ir mierīgā stāvoklī. Dzīvnieku psihologi saka, ka, izmantojot šo aerosolu, jūs zināmā mērā maldinat savu mīluli, radot sajūtu, ka vide ap viņu ir mierīgāka nekā patiesībā. Daudzus nomierinošos līdzekļus ražo tablešu veidā, un pirms došanās pie ārsta tos dzīvniekam labāk nedot, jo tie var ietekmēt izmeklējumus un mainīt galīgo diagnozi.

- Atbalsta grupa. Audzētāji dalījās ar mums šajā dzīves hackā. Ja tev ir vairāki kaķi, no kuriem viens laimīgi brauc mašīnā, bet pie veterinārārsta vajag aizvest biksīšu kaķi, tad ved abus. Ar

drosmīgu draugu būs jautrāk.

- Gaidīsim ārā. Ja jūsu mājdzīvnieks, atrodoties klīnikā, ir ļoti nervozs, izlaužas un ir histērisks, apgriezieties un vediet dzīvnieku uz automašīnu vai stāviet kopā ar to uz ielas. Tur mājdzīvnieks jutīsies mierīgāks, jo būs mazāk biedējošu skaņu un smaku. Runājiet ar kaķi, pastāstiet viņam, ka viņš ir labākais, pūkainākais un cik jums ir paveicies ar viņu. Un ne vārda par veterinārārstu.

Gadās, ka dažreiz mājdzīvnieks ir jāatstāj slimnīcā ārstēšanai. Šajā gadījumā satveriet viņa iecienītākos gultas piederumus, kur viņš var aprakt degunu, gaidot atgriešanos mājās. Kaķim ir jābūt kaut kam pazīstamam šajā aukstajā un biedējošajā, kā viņš uzskata, istabā. Mājdzīvniekam svarīga ir mājas smarža, viņam tā ir sava veida stabilitāte.

Ja atstājat savu mājdzīvnieku uz ilgu laiku, paņemiet līdzīvi viņa mājdomniecības piederumus. Piemēram, paplāte vai bļodas. Taču vēlamies brīdināt, ka kaķis, atgriežoties mājās pēc ārstēšanas, visticamāk, ignorēs šos sadzīves priekšmetus, jo ar tiem saistīs arī negatīvus notikumus slimnīcā.

Un, kamēr mīlulis tiek ārstēts, jebkurā gadījumā sirdsmiera labad kaut kam vajadzētu atgādināt par mājām, pat ja vēlāk to visu izmetīsi.

Diezgan bieži gadās, ka dzīvnieks, kurš atgriezies no klīnikas pēc ilgstošas ārstēšanas, burtiski nokaitina pārējos kaķus un biedē tos. Jums nevajadzētu no tā baidīties. Tas ir normāli, vienkārši lepnums kādu laiku nepieņems radnieku. Tas ir saistīts

ar faktu, ka kaķis atnesa jaunas smakas, kas ne tikai nav pazīstamas, bet arī naidīgas. Kaķi ņem vērā šo informāciju un kļūš aizsargājoši vai agresīvi pret savu slimo draugu.

No šīs reakcijas var izvairīties, ja nelaižat pacientu sabiedrības redzeslokā. Jums viņš jānovieto atsevišķā telpā, kur valda miers un klusums. Atrodoties izolētā vietā, mājdzīvnieks sāks zaudēt klīnikas smaržu un iegūs mājas un lepnuma smaržu. Baiļu avots pamazām izzudīs. Un tikai pēc tam kaķus var atkal «iepazīstināt».

Ja jūsu mājdzīvnieks ir slims, ir ļoti svarīgi saglabāt pozitīvu emocionālo vidi mājā. Atbildība šajā gadījumā gulstas uz jūsu pleciem. Kad esat atvedis kaķi no klīnikas, jums nav jāskraida apkārt, stenēt, vaimanāt un tajā pašā laikā mēģināt pārliecināt citus kaķus, ka viss ir kārtībā. Viņi tev neticēs, jo tu saki vienu, bet dzīvnieki jūt pavisam ko citu: trauksmi un bailes. Kaķi sajūtīs emocionālo fonu, sapratīs, ka ne viss ir tik labi, kā jūs sakāt, un nolems, ka nepatikšanas avots ir kaķu biedrā, kurš atgriezies pēc ārstēšanas. Ja jūs raudājat un esat satrauktā stāvoklī, jūs izprovocēsiet veselīgu dzīvnieku agresiju pret savu «pacientu». Kaķi nolems, ka vieglāk ir atbrīvoties no problēmu avota, izsītot tikko atgriezušos kaķi. Pēc viņu domām, šajā gadījumā jūs nomierināsities, jo nekas jūs neapbēdinās un mājā atkal valdīs miers. Loģiski, ka viņi tevi izsīst kā staigājoša negatīvisma avotu, bet kurš tad viņus pabaros un tīrīs paplātes? Tāpēc mazāk satraukuma un trokšņa, mierīgi, pieņemiet situāciju ar cieņu, ticiet man, jūs varat to izdarīt.

Un pēdējā lieta. Ja kaķis atgriežas mājās sliktā stāvoklī, piemēram, ir grūti panesams ārstēšanu un prasa īpašu aprūpi, jums jāvelta laiks ne tikai pacientam, bet arī pārējiem mājdzīvniekiem. Šķiet, ka šis padoms nav gluži humāns, taču jāsaprot, ka visi kaķi ir vienlīdzīgi. Slimajam ir tiesības uz tevi pieskatīt, bet veselajiem ir tiesības ar tevi spēlēties un komunicēt. Tāpēc izveidojiet pozitīvu un labu noskaņojumu visiem mājsaimniecības locekļiem. Tad kaķi jūs atbalstīs un pieņems «slimo» atpakaļ lepnumā.

Sestā sadaļa – Veselība

Ievads

Dzīvnieki, tāpat kā cilvēki, dažreiz saslimst. Viņi nevar izskaidrot, kas ar viņiem ir nepareizi, un viņiem ir vajadzīga mūsu palīdzība. Cilvēka uzdevums ir sazināties ar veterinārārstu, nevis nodarboties ar mājdzīvnieka pašārstēšanos. Diemžēl, lai saņemtu pirmo palīdzību, daudzi dodas uz internetu, kas ir pilns ar amatieru padomiem. Ar šādām darbībām cilvēki nodara vairāk ļauna nekā laba. Šajā nodaļā mēs vēlamies izcelt dažus ar kaķu veselību saistītus jautājumus. Vienlaikus vēlreiz uzsveram: ja redzat, ka jūsu mīlulis nejūtas labi, pirmais, kas jādara, ir jākonsultējas ar veterinārārstu.

Blusas

Daži cilvēki uzskata, ka, ja iegūs kaķi, tad līdzī nāks blusas, kas dzīvoklī lēks, lēks un vairosies savam priekam. Tāpēc ļoti bieži šādi kaķu saimnieki saviem mīluļiem uzliek blusu kaklasiksna un skaustā uzliek pretparazītu zāles. Faktiski to pastāvīga nēsāšana, kā arī pilieni, ir kaitīgāka, jo jūsu kaķis var nesastapt nevienu blusu visā dzīves laikā, un tajā pašā laikā šādas profilakses metodes mājdzīvnieku saindēs. Fakts ir tāds, ka visbiežāk šie produkti satur fipronilu un palīgvielas E320 un E321. Pētījumi ar dzīvniekiem liecina, ka lielos daudzumos

E320 un E321 pelēm izraisa kuņģa un aknu vēzi. Fipronils ir neirotoksīns, kas iedarbojas uz kukaiņu centrālo nervu sistēmu un izraisa to nāvi. Dabiski, ka šīs indes nonāk ne tikai parazītu, bet arī jūsu mājdzīvnieku asinīs. Tāpēc sapratīsim kompetento šīs slimības profilaksi un ārstēšanas metodes, ja pie jūsu durvīm pēkšņi piekļauvē «nelūgts viesis».

Galvenā profilakse ir nodrošināt, lai mājas kaķis, ja iespējams, neizietu no telpas, kurā tas dzīvo. Ja mājdzīvnieks staigā pa ielu, tas var satikt radnieku, kurš ar prieku dalīsies ar blusām.

Ja jūsu kaķis sastrīdējās ar kādu pagalmā, parūpējās par kaķi, apsprieda jaunumus ar saviem pūkainajiem radniekiem un pēc tam atgriezās mājās un sāka nervozi kasīties, ir lietderīgi veikt pārbaudi. Varbūt viņš atnesa sev līdzīgu blusu kaudzi.

Liela ir arī iespēja, ka dzīvnieks inficēties ar parazītiem dzīvoklī. Un nav svarīgi, vai jūs dzīvojat pirmajā stāvā blakus pagrabam vai divdesmit piektajā, jūsu kaķis joprojām var būt apdraudēts. Blusas ir pieredzējuši ceļotāji, viņi arī izmanto cilvēkus kā pārvietošanās līdzekli. Piemēram, jūsu jaucējkrāns tek, un jūs izsaucat santehniķi, kurš iepriekš bija remontējis caurules pagrabā. Atjautīgie parazīti labprāt izmantos neuzmanīga darbinieka priekšrocības, lai nokļūtu mājas augšējās stāvos. Tāpēc nebrīnieties, ja pie jūsu durvīm blusu ceļotāju kompānijā piekļauvē meistars.

Neaizmirstiet par sezonālītāti. Šo parazītu parādīšanās un vardarbības periods ir pavasaris. Tāpēc šajā laika posmā esiet modrs.

Vai zinājāt, ka tikai 5% blusu dzīvo uz kaķiem? Viņiem jūsu mīlulis ir tikai galds ar barību uz ķepām, kur viņi periodiski dodas pēc atspirdzinājuma. Atlikušie 95% parazitē no ēšanas brīvajā laikā dod priekšroku atpūtai, izkārņojumam un vairoties pavisam citās vietās. Galvenā blusu dzīvotne ir gultas, paklāji un segas. Viņiem patīk tur ligzdot un dēt olas. Piekrītu, jūs iegādājāties šūpuļtīklu kaķim, nevis asinssūcēju paaudzēm, tāpēc jums periodiski jāmazgā pūkains īpašums, lai novērstu turpmāku parazitēšanu. Putekļsūcējs palīdzēs cīnīties ar blusu kolonijām. Saskaņā ar statistiku, viņš dažādos attīstības posmos iznīcina 50–60% šo biedru. Tvaika mopi likvidē 70% iedzīvotāju. Tīrot telpu, vēlams izmantot juvenoīdus – tas ir sintētisks kukaiņu hormonu analogs, kas izraisa pēdējo vielmaiņas traucējumus. Tie neitralizē ienaidnieku olas vai augšanas stadijā. Vienkāršākais un pieejamākais veids, kā iznīcināt parazitētus, ir zooveikalā iegādāties blusu šampūnu un mazgāt ar to grīdas, bet citas virsmas apstrādāt ar speciāliem iekštelpu aerosoliem. Pārsteidzoši, pat parasts Raptor var palīdzēt atbrīvoties no blusām telpās. Vienkārši pat nedomājiet par to apsmidzināt savu kaķi!

Ja jūsu kaķa dzīvē parādās blusas, nekrītiēt panikā. Patiesībā atbrīvoties no tiem nebūs grūti, jo tagad tirgū ir daudz labu zāļu, kas iznīcina parazitētus. Grūtības ir tādas, ka cilvēki, tos lietojot, pieļauj vairākas kļūdas, pateicoties kurām blusas atkal uzvar.

- Ja jums ir vairāki dzīvnieki, tad jāārstē tie visi: Barsik, kurš nervozi skrāpējas, un Murziks, kurš vēl nav sapratis, kas notiek.

- Stingri ievērojiet norādījumus uz zālēm un ievērojiet norādīto devu. Ja sāksiet mainīt devu pēc saviem ieskatiem, nebūs jēgas.

- Nejauciet apstrādes metodes. Ja ir rakstīts «pilieni uz skausta», tas nozīmē, ka šie pilieni jāievada uz ādas, nevis uz dzīvnieka kažokādas, pretējā gadījumā zāļu iedarbība ievērojami samazināsies.

- Ir svarīgi nepārtraukt apstrādi un neveikt procedūru vienu reizi. Pirmkārt, ir jāiznīcina pieaugušie, un pēc tam kāpuri un jauni dzīvnieki. Tie ir dažādi blusu attīstības posmi, un diemžēl tās nemirst uzreiz, bet paaudžu garumā. Mūsu uzdevums ir likvidēt visu populāciju, tāpēc ārstēšanai pret parazītiem jānotiek divos posmos ar 10 dienu intervālu.

- Ja esat ārstējis savu kaķi ar zālēm pret blusām, nekādā gadījumā nevajadzētu mazgāt dzīvnieku, ja vien to neatļauj instrukcija, pretējā gadījumā jūs izskalosit pašu zāļu iedarbību.

- Ārsti iesaka nemainīt ārstēšanas līdzekli. Ja jūsu zāles tiek galā ar savu uzdevumu un nogalina vairāk nekā vienu blusu paaudzi, nemeklējiet alternatīvu.

- Ja kaķis ļoti spēcīgi skrāpē ādu, pat līdz nopietniem bojājumiem, labāk nelietot pilienus uz skausta, lai vēl vairāk nekairinātu viņa ādu. Šajā gadījumā zāles tabletēs ir piemērotas jūsu mājdzīvniekam.

- Noņemam blusas gan dzīvniekiem, gan telpās. Tas ir svarīgi, jo atbrīvojoties no parazītiem tikai uz jūsu mājdzīvnieka, jūs tos tikai noņemat no galda. Neveicot nekādu profilaktisko apkopi

mājā, jūs dodat viņiem iespēju dzīvot brīnišķīgu dzīvi, mierīgi iekārtojoties siltās gultās un mīkstos šūpuļtīklos. Tāpēc pēc dzīvnieka apstrādes mēs rūpīgi iztīrām visu telpu.

- Ļoti svarīgs punkts! Ja jums mājās ir suns un uz tā atrodas blusu, nekādā gadījumā nevajadzētu ārstēt kaķi ar tādu pašu līdzekli kā suns. Preparāti suņiem bieži satur sastāvdaļas, kas ir indīgas kaķiem. Tāpēc katram mājdzīvniekam ir savs līdzeklis.

Tagad, zinot ienaidnieku apkarošanas specifiku, izdomāsim, cik bieži dzīvnieks jāārstē pret blusām.

Eiropas zinātnieki-parazitologi ir izstrādājuši ieteikumus, uz kuru pamata jūs varat saprast, kā jums vajadzētu rīkoties, ņemot vērā jūsu mājdzīvnieka īpašo dzīvesveidu. Dzīvnieki tika sadalīti četrās grupās.

Pirmā grupa. Mājas kaķis, kurš nezina skarbos ielas likumus un savu ķepu, nekad nav uzkāpis uz zāles. Šī ir viszemākā blusu invāzijas riska grupa. Profilaktiskais pasākums ir pārbaude un nepieciešamības gadījumā ārstēšana. Ja nelūgtais viesis netiek atklāts, tad nevajag lietot ne pilienus, ne apkakles.

Otrā grupa. Mājdzīvnieki, kas periodiski atstāj telpas un sazinās ar citiem dzīvniekiem. Šādos gadījumos apstrāde ir nepieciešama pēc vajadzības.

Ja kaķis pamet teritoriju un sāk kauties ar saviem ielas radniekiem, iespējamība, ka viņi kopā ar jūsu mājdzīvnieku dala blusas, ir ļoti liela. Pēc šādām sanāksmēm ir nepieciešama pretparazītu ārstēšana.

Bet, ja jums ir tīra nožogota teritorija, kur kaķis ir atstāts

pašplūsmā un nesazinās ar kaimiņiem, tad nav jāārstē, bet tikai tad, ja neesat atradis blusu.

Trešā grupa. Augsts riska līmenis. Tas ietver mājdzīvniekus, kas lielāko dzīves daļu pavada uz ielas, vai patversmēs, kur tiek turēti dzīvnieki. Šajā grupā ietilpst arī kaķi, kas dzīvo pirmajos stāvos. Māju, īpaši veco, pagrabos ir daudz blusu, kurām nebūs grūtības migrēt uz vienu stāvu augstāk. Šai dzīvnieku grupai ir nepieciešama ikmēneša parazitāru ārstēšana.

Ceturrtā grupa. Kad jūsu veterinārārsts diagnosticē blusu alergisko dermatītu. Šajā gadījumā jums jāvadās tikai pēc ārsta noteiktās ārstēšanas.

Helminthu profilakse

Viena no strīdīgākajām tēmām veterinārārstu, audzētāju un parastu kaķu īpašnieku vidū ir par to, cik bieži kaķim nepieciešama pretparazītu profilakse un vai tā vispār ir nepieciešama. Šajā jautājumā joprojām nav vienprātības.

Ja pajautāsi ārstiem, vieni teiks, ka vidēji tas jā dara reizi trijos mēnešos, otri, ka pietiek ar vienu reizi gadā pirms vakcinācijas, trešie atbildēs, ka dzīvniekam nekāda attārpošana nav vajadzīga, ja viņš visu sēž mājās. laiks. Pats pārsteidzošākais ir tas, ka visiem šiem cilvēkiem būs taisnība.

Vērsīsimies pie Eiropas Veterināro parazitologu zinātniskās padomes. Savā tīmekļa vietnē viņi ir snieguši ieteikumus par šo jautājumu. Viņi veica lielu skaitu pētījumu, pamatojoties uz

kuriem visi kaķi tika sadalīti četrās grupās atkarībā no viņu dzīvesvietas, dzīvesveida un pārtikas vēlmēm.

A grupa. Tajā ietilpst kaķi, kas dzīvo mājā vai dzīvoklī, neēd jēlu gaļu, ēd tikai komerciālu pārtiku un visā dzīvē ir redzējuši grauzējus tikai televīzijā. Šis ir parasts mājas kaķis, kurš lielāko daļu laika pavada uz palodzes, guļ ar tevi uz rokām un vakaros spēlējas ar taviem nerviem.

Šai dzīvnieku grupai fekālijas ieteicams ziedot 1—2 reizes gadā. Ja testi uzrāda parazītu klātbūtni, tad mājdzīvnieks jāārstē, kā norādījis ārsts.

B grupa. Kaķi, kas dodas ārā un medī peles. Diemžēl grauzēji ir ne tikai galvenais barības avots, bet arī visu veidu parazītu inficēšanās cēlonis. Šīs grupas kaķus ieteicams attārpot vismaz četras reizes gadā pret apaļtārpiem un lenteniem. Pārbaudes var nebūt vajadzīgas, taču ir jāveic profilakse.

C grupa. Kaķi, kas staigā paši, dodas ārā medīt un ēd jēlu gaļu. Šādiem «guleniem» ieteicams veikt attārpošanu vairāk nekā četras reizes gadā.

D grupa. Tajā ietilpst kaķi, kuri brīvi klīst pa ielu un pēc tam bez sirdsapziņas sāpēm atgriežas mājās, kur dzīvo mazi bērni vai veci cilvēki ar novājinātu imūnsistēmu. Šajā gadījumā jums noteikti reizi mēnesī ir jāziedo dzīvnieka izkārnījumi un jāārstē saskaņā ar iegūtajiem rezultātiem.

Ja jūsu kaķim ir paredzēta ikgadēja vakcinācija un tajā pašā laikā ir nepieciešama attārpošana, veterinārārsti iesaka veikt šīs divas procedūras ar 10–14 dienu intervālu. Parasti vakcināciju

veic pēc tam, kad kaķis ir novērsts no parazītiem.

Veterinārārsti bieži uzstāj, ka pirms vakcinācijas dzīvniekam jābūt attārpotam. Tas ir saistīts ar faktu, ka gadījumā, ja jūsu kaķis ir inficēts ar tārpiem, vakcinācija nedarbosies pilnībā, jo dzīvnieka ķermenis neradīs nepieciešamo antivielu daudzumu.

Mājdzīvniekiem, kuriem tika konstatēti parazīti, bet kuri netika atbilstoši ārstēti, pēc vakcinācijas ir bijušas blakusparādības. Bet šī «blakusparādība» dzīvniekam nav letāla. Labus rezultātus uzrādījusi arī Eiropas dzīvnieku tiesību aktīvistu pieredze ar vienlaicīgu vakcināciju un attārpošanu.

Ja jūsu kaķis ir mājsaimniece, jums nevajadzētu aizrauties ar pārāk biežu helmintu profilaksi un piebāzt viņu ar tabletēm un suspensijas. Bieži vien šīs zāles satur indi (neirotoksīnu), kas uzsūcas kaķa ķermenī un rada lielu slogu dzīvnieka aknām un nierēm. Rezultātā šie orgāni burtiski «izslēdzas». Turklāt bieža narkotiku lietošana bez vajadzības mājdzīvniekiem var izraisīt alerģiju.

Vakcinācija

Vakcinācijas tēma ir ļoti pretrunīga. Bieži vien kaķu īpašnieki ir pārliecināti, ka tie nav nepieciešami, jo viņu dzīvnieks ir aizsargāts ar mājas sienām un nevar noķert infekciju.

Piezīme: visi vīrusi, pret kuriem kaķis tiek vakcinēts, ir ļoti bīstami pavadoņi, jo tie var izraisīt postošas sekas, tostarp nāvi. Viņi ir agresīvi un rīkojas ātri. Jo jaunāks ir dzīvnieks, jo lielāka

iespēja, ka tas zaudēs, saskaroties ar vīrusu. Tas notiks pietiekami ātri, un ārstiem vienkārši nebūs laika palīdzēt, jo infekcijas redzamās sekas būs pamanāmas tikai tad, kad būs par vēlu glābt. Un diemžēl jūsu mājdzīvnieks kaķis var inficēties ar vīrusu pat tad, ja tas neiziet no dzīvokļa.

Šeit ir daži piemēri, kur nevakcinēts mājdzīvnieks var inficēties.

- Ja pēkšņi nolemjat doties uz laukiem vai ārpus pilsētas un nolemjat paņemt līdzi savu kaķi, dzīvnieks atradīsies paaugstināta riska zonā. Svaigā gaisā viņš var satikt ielas radniekus, kuri atalgos jūsu mājdzīvnieku ar visu vietējo infekciju. Pat ja jūsu teritoriju neapmeklē ielas kaķi un tā ir labi aizsargāta no nelūgtiem viesiem, pastāv iespēja, ka jūsu kaķis savā īpašumā sastapsies ar grauzējiem. Un arī peles un žurkas ir infekcijas nesēji.

- Neviens nav pasargāts no slimībām, un, ja jūsu nevakcinētais pūkains nejūtas labi, jums būs jādodas pie ārsta. Dzīvnieki klīniku apmeklē katru dienu. Viņu vidū ir veseli cilvēki, kuri ieradās vakcinēties, un ir arī slimi, kas ir infekciju un baktēriju pārnēsātāji. Jā, telpas tiek vēdinātas un dezinficētas, taču infekcijas koncentrācija tajās joprojām saglabājas augsta. Un pat izsaucot ārstu uz mājām, jūs riskējat, jo viņš ir starpnieks starp slimu dzīvnieku un veselu un var inficēt sevi.

- Gadās, ka kaķi izkrīt pa logiem uz ielas vai izskrien ieejā, lai brauktu uz muguras kopējā koridora putekļainākajā vietā. Šādās vietās viņus var sagaidīt briesmas.

- Jūsu mājdzīvnieks var tikt pakļauts vīrusiem, neizejot no mājas. Piemēram, suns dzīvo kaķa dzīvoklī un katru dienu staigā ārā. Pēc sarunas ar tuviniekiem pastaigā vai pagalma kaķu dzenāšanā suns var ienest mājā infekciju. Pat ja jūs to mazgājat katru reizi pēc pastaigas, jūs nevarēsiet pasargāt savu kaķi no bīstamas tikšanās.

- Vēl viens infekcijas avots ir kaķēni, kas ievesti ģimenē no ielas. Parasti cilvēks īsi apskata jauno viesi, secina, ka ar viņu viss ir kārtībā, un atstāj viņu pie ģimenes. Bet kaķēns var būt bīstams vīrusu pārnēsātājs, kas pēc tam iznīcinās citus mājdzīvniekus, jo tie nav vakcināti. Tāpēc, pirms spontāni pieņemat jaunu īrnieku, padomājiet par tiem, kas jau dzīvo kopā ar jums. Vai viņi ir pasargāti no tā, kas varētu nākt no ielas?

- Daži no visbīstamākajiem vīrusiem kaķiem ir panleikopēnija un kalceviroze. Panleikopēnija viegli iekļūst mājā uz mūsu apaviem un bieži vien var izraisīt dzīvnieka nāvi. Kalceviroze tiek pārnesta tikai tad, ja esat bijis kontaktā ar slimu dzīvnieku un pēc tam glāstījis savējo ar tām pašām rokām.

- Kaķi var inficēties pat noķerot kādu kukaini. Mēs visi zinām, ka tie ir lieliski infekciju pārnēsātāji, taču kaķim tas nerūp, kad viņš meklē kukaiņu. Tāpēc mūsu uzdevums ir pasargāt dzīvnieku no šādu medību sekām.

- Jūs pat varat atnest vīrusu no zooveikala, lai gan pirmajā mirklī šķiet, ka tam nav, no kurienes nākt. Viss ir vienkārši līdz banalitātei: jūs piegājāt pie pārtikas letes, jūsu roka pastiepās pret paku, kuru iepriekš bija izpētījis cits pircējs, slima dzīvnieka

īpašnieks. Nav nepieciešams uzaicināt vīrusu divas reizes. Infekcija šādā veidā nav fantāzija, bet fakts.

Ir vairāki maldīgi priekšstati par vakcināciju.

Daži kaķu īpašnieki ir pārliecināti, ka vakcīnas nedarbojas. Kad zāles pirmo reizi tika izstrādātas, to iedarbības procentuālais daudzums patiešām bija zems. Zinātnieki tagad ir pierādījuši, ka vakcīnas ir 95% efektīvas. Ņemot vērā, ka pasaulē nav nevienas zāles, kas garantētu 100% izārstēšanu, 95% ir ļoti labs rādītājs.

Vēl viens maldīgs priekšstats ir uzskatīt, ka dzīvnieks var nomirt vakcinācijas dēļ. Protams, nāves iespēja pastāv, taču nāve iestājas nevis vakcinācijas dēļ, bet gan tāpēc, ka tika traucēts pašas vakcīnas ražošanas tehnoloģiskais process.

Jūs bieži dzirdat no cilvēkiem: «Mūsu kaķi dzīvoja ciemos, nekad neslimo un nekad nav miruši no vīrusiem, kāpēc gan viņus vakcinēt?» Bet ciemos statistika vispār netika veikta, veterinārārsti kaķus neārstēja, tāpēc nav pārliecības, vai dzīvnieks miris no vīrusa vai no kaut kā cita. Tāpēc, ja ciemā nomira kaķis, tas tika skaidrots ar to, ka dzīvnieks novecojis, notriekts no automašīnas, viņam uzbrukuši suņi vai saindējies no kaimiņa. Neviens pat nenojauta, vai kaķis nomira no infekcijas vai no kaut kā cita.

Bīstamākais vīruss, ko dzīvnieks var dot cilvēkam, ir trakumsērga. Maskavā un Maskavas reģionā šīs infekcijas uzliesmojumi notiek diezgan bieži, tāpēc periodiski tiek slēgti veseli apgabali. Šis ir vīruss, kas vēl nav uzvarēts, un mēs dzīvojam tam līdzās. Eiropā, atšķirībā no Krievijas,

trakumsērgas uzliesmojumu tikpat kā nav, un vienīgais infekcijas avots ir dzīvnieki, kas atvesti no nelabvēlīgām valstīm. Saskaņā ar Eiropas tiesību aktiem dzīvniekus pret trakumsērgu vakcinē reizi trijos gados, bet Krievijā – reizi gadā. Tāpēc, ja jūsu pūkains nolems «auļot pa Eiropu» vai pārcelties uz pastāvīgu dzīvi, Eiropas muita lūgs jums uzrādīt trakumsērgas vakcinācijas ierakstu vai sertifikātu par titru klātbūtni dzīvnieka asinīs. Rūpīgi izpētiet noteikumus par iebraukšanu ar mājdzīvniekiem valstī, uz kuru dodaties.

Diezgan bieži pēc vakcinācijas kaķiem, īpaši pret trakumsērgu un leukēmijas vīrusu, var veidoties kamols (pēcinjekcijas sarkoma). Neuztraucieties, tā ir normāla ķermeņa reakcija, un pēc mēneša kamolam vajadzētu izzust. Bet, ja injekcijas veic diezgan bieži un tikai skaustā, tad šī vieta var iekaist un laika gaitā pat izveidoties par audzēju, tāpēc rūpīgi jāuzrauga, kā norit pēcvakcinācijas periods.

Ir divu veidu vakcīnas: «infekciozas» un «neinfekciozas».

Infekcijas vīrusi satur dzīvus vīrusus novājinātā formā. Tie izraisa vieglu infekciju un vairojas kaķa ķermenī, kas ļauj dzīvniekam izveidot efektīvu imunitāti pret šiem ienaidniekiem. Dzīvnieki šo vakcīnu diezgan viegli panes. Bet tajā pašā laikā dažu dienu laikā pēc infekciозās vakcinācijas kaķa ķermenis sāk «atbrīvot» vīrusu, citiem vārdiem sakot, tas burtiski kļūst par staigājošu infekciju, bet tikai saviem nevakcinētajiem radniekiem.

Neinfekciозās vakcīnas satur inaktivētu, tas ir, nogalinātu,

vīrusu. Šādi patogēni nav spējīgi inficēt kaķi un vairoties tā iekšienē. Kad dzīvnieka šūnas sastopas ar vīrusu, tās ražo pret to antivielas. Kaķis šo vakcīnu panes daudz smagāk nekā infekciozo. Bet ir gadījumi, kad tā lietošana ir vienkārši nepieciešama, jo pēc injekcijas kaķis «neizdala» vīrusu.

Veterinārārsti iesaka pamata vakcīnas, kas aizsargā pret kaķu parvovīrusu, kaķu herpesvīrusu-1, trakumsērgu, vīrusu rinotraheītu, panleikopēniju un kalkivirozi. Veterinārārsts nosaka, kādas vakcinācijas dot jūsu mājdzīvniekam. Viņš pieņem lēmumu, pamatojoties uz daudziem faktoriem: dzīvnieka vecumu, dzīvesveidu, iepriekšējo vakcināciju esamību un to derīguma termiņiem, mājdzīvnieka fizioloģisko stāvokli un to, vai tiek plānoti pēcnācēji.

Kastrācija un sterilizācija

Kādu dienu jūsu kaķis kļūs pilngadīgs. Nē, viņš neaizbrauks, lai iestātos augstskolā, un neizies no mājām. Viņš neatlaidīgi prasīs dzīvesbiedru. Protams, ir piemēri, kas piekopj gandrīz klosterisku dzīvesveidu un nevienam nejautā, taču tas notiek reti. Parasti īpašnieki iegūst vokālus paraugus, kas lieliski spēj marķēt. Turklāt pēdas atstāj ne tikai tēviņi, bet arī mātītes.

Kādā brīdī jums būs jāpieņem lēmums, vai sterilizēt/kastrēt savu dzīvnieku vai nē. Un tad gādīgo saimnieku sāk grauzt

šaubas: kādam šķiet, ka nav vērts iet pret dabu, bet kāds saprot, ka tas ir neizbēgami.

Apskatīsim kastrācijas/sterilizācijas plusus un mīnus.

Mīnusi

- Kastrācija/sterilizācija ir operācija, un tās sekas var būt gan pozitīvas, gan negatīvas. Slikts iznākums ir iespējams un galvenokārt saistīts ar anestēziju. Lai samazinātu šos riskus, ir jāveic dzīvnieka iepriekšēja pārbaude: jāveic sirds ultraskaņa vai jāveic asins analīze NT-proBNP (laboratorijas indikators sirds mazspējas diagnosticēšanai). Jā, kādu laiku kaķis pēc ultraskaņas izmeklēšanas staigās ar noskūtām krūtīm, bet, turot rokās testa rezultātus, ārsts varēs izvēlēties piemērotu anestēziju, lai mīlulis tiktu operēts un dzīvotu laimīgi mūžam..

- Pēcoperācijas aprūpe. Vīriešiem šis periods norit diezgan viegli, atšķirībā no mātītēm. Pēc kastrācijas kaķiem uz pāris dienām uzliek vāciņu, līdz šuves sadzīst. Kaķiem viss ir nedaudz sarežģītāk: viņiem tiek veikta sloksnes operācija vai laparoskopija. Šuvju uzlikšanai tiek izmantoti pašabsorbējoši pavedieni, un dzīšana norit bez problēmām. Pēc tam kaķi kādu laiku staigā segā. Obligāti jāārstē šuves un jānodrošina, lai tās neiekaistu un nepūstu, pretējā gadījumā iespējama komplikācija peritonīta formā. Bet ar pienācīgu aprūpi seku iespējamība ir ļoti maza.

- Aptaukošanās ir viena no blakusparādībām. Pēc kastrācijas/sterilizācijas dzīvnieks sāk piekopt pasīvu dzīvesveidu, tā aktivitāte samazinās, un var būt grūti piespiest kaķi atkal kustināt

ķepas. Mēs redzam šāda dzīvesveida sekas uz mājdzīvnieka noapaļoto vēderu un sāniem.

- Kastrētiem/sterilizētiem dzīvniekiem, kuru vecums pārsniedz 15 gadus, dažkārt tiek novērots senils vājprāts. Piemēram, jūsu mājdzīvnieks var sākt urinēt pārtikas bļodā, nevis pakaišu paplātē. Daudzi zinātnieki uzskata, ka ārprāta parādīšanās ir operācijas sekas. Bet, visticamāk, mēs runājam par blakusparādību, ka kaķis dzīvo pārāk ilgi, jo kastrāti dzīvo daudz ilgāk. Vecāka gadagājuma cilvēki dažkārt uzvedas dīvaini ar vecumu: viņi apmaldās, kaut ko aizmirst, sajauc priekšmetus un telpas, un jūsu vecais kaķis, kurš sasniedzis vecumu, var krist senils ārprāts.

- Urolitiāzes slimība. Kastrātiem urālu risks urīnā palielinās trīs reizes. Tāpēc kaķa saimnieka uzdevums ir uzraudzīt mājdzīvnieka fizisko veselību un ūdens patēriņu, tad nepatīkamās sekas var tikt samazinātas līdz minimumam.

plusi

- Pēc operācijas lielākā daļa kaķu pārtrauc iezīmēt savu teritoriju. Bet paliek 10–15% to biedru, kuri savus amatus neatdod. Parasti tie ir dzīvnieki, kas tika marķēti jau pirms kastrācijas, vai dominējošie indivīdi, kuriem «zvaniņu trūkums» netraucē sevi apliecināt.

- Pazudīs pievilcība pretējam dzimumam. Citiem vārdiem sakot, kaķis pārstās prasīt pāri un atkal visu uzmanību pievērsīs apkārtējai pasaulei un savam cilvēkam, jo, pēc šāda kaķa domām, cilvēkus nevar atstāt bez uzraudzības.

- Zinātnieki ir pierādījuši, ka kastrāti dzīvo daudz ilgāk. Tas ir saistīts ar faktu, ka viens kaķis pavada daudz laika, meklējot māti, un viņa veselību un enerģiju pārošanai ar viņiem. Visa kastrāta dzīve ir izplānota, un tajā nav vietas «sievietei». Viņš dzīvo sev, netērējot spēkus, lielāko daļu pienākumu novelkot uz savu personu.

- Pēc kastrācijas pazūd kaķa agresīvā uzvedība un rūpes par pretējo dzimumu. Viņš atceras, ka ir rotaļlietas, kompleksi, nobružāts dīvēns, viņš lēkā un lec, gandrīz kā bērns, aizmirstot, ka pirms tam terorizēja mājsaimniecību. Bieži vien var pamanīt, ka mīlulis ir pārvērties par tādu pašu labsirdīgu cilvēku, kādu mēs viņu atceramies pirms hormonu trakot.

- Kaķi kļūst par mājas ķermeņiem, un pazūd vēlme klīst, jo viņiem vairs nav jāmeklē dzīvesbiedrs.

Vēlamies atzīmēt, ar kādām sekām var saskarties Jūsu mīlulis, ja atliksiet šo operāciju vai neveiksiet to vispār.

Ir zinātniski pierādīts, ka, ja jūs sterilizējat savu kaķi pirms pirmā karstuma, viņas risks saslimt ar piena dziedzeru audzējiem samazināsies līdz 0,5%. Interesanti, ka pēc pirmā karstuma šis procents sāk eksponenciāli augt. Turklāt piena dziedzeru vēzis kaķiem veido 90% no visiem vēža gadījumiem.

Kastrācijas operācija ir obligāta kriptorhidejas kaķiem. Tie ir tie dzīvnieki, kuriem viens vai abi sēklinieki atrodas ārpus sēklinieku maisiņa un attīstās vēdera rajonā vai cirkšņa kanālos. Šādu kaķu saimnieki baidās, ka viņu mīluļiem būs jāveic sarežģīta operācija, un atsakās no tās veikšanas, taču velti.

Faktiski neveiksmīgs sēklinieks var attīstīties audzējā.

Viena no visbiežāk sastopamajām nesterilizētu kaķu slimībām ir piometra, strutains dzemdes iekaisums. Ja tas tiek atklāts, tad, kā likums, dzīvnieka dzemde tiek izņemta kopā ar olnīcām. Sterilizācija samazina šādu komplikāciju risku. Bet diemžēl dzemdes izņemšana piometras dēļ palielina dzīvnieka mirstības risku līdz pat 4%. Savukārt ar parasto sterilizāciju šis procents ir vairākas reizes mazāks.

Diezgan bieži, aiz žēluma, daudzi kaķu īpašnieki sāk meklēt alternatīvu operācijai.

Viens no risinājumiem, viņuprāt, ir pretdzimuma tabletes. Diemžēl šādas zāles parasti satur prohistīnus, kas negatīvi ietekmē mājdzīvnieka veselību. Bieži vien šīs tabletes izraisa piena dziedzeru audzējus ne tikai sievietēm, bet pat vīriešiem. Pēc ilgstošas lietošanas kaķiem var rasties piometra, un palielinās vēža attīstības iespējamība. Paši tablešu ražotāji neslēpj narkotiku lietošanas sekas, par tām sīkāk varat lasīt anotācijā. Diemžēl ir ļoti daudz nopietnu komplikāciju gadījumu ar nāvi.

Vēl viena alternatīva operācijai ir ķīmiskā kastrācija. Dzīvniekam tiek dota hormonu mikroshēma, kas darbojas kā līdzsvars tā dzimumhormoniem. Audzētāji bieži izmanto šo metodi. Viņi to dara, lai uz laiku apturētu kaķa enerģisko seksuālo aktivitāti un pēc tam atgrieztu viņu audzēšanas programmā. Šīs metodes trūkums ir ierobežots derīguma termiņš, tikai pusotrs gads. Šajā gadījumā par vienu procedūru

būs jāmaksā 5000–6000 rubļu. Turklāt šī metode negarantē, ka pēc mikroshēmas derīguma termiņa beigām kaķis turpinās efektīvi vairoties un atkal kliegt: «Mani bērni!»

Veterinārārsti iesaka mātītes sterilizēt 5–7 mēnešu vecumā, pirms tās pirmo reizi nokļūst karstumā. Diemžēl no kaķu īpašniekiem bieži var dzirdēt, ka pirms kaķim tiek veikta operācija, tam ir jādzemdē. Šis apgalvojums ir milzīgs nepareizs priekšstats, jo, pirmkārt, dzemdības nekad nevienam nav uzlabojušas veselību, otrkārt, ja kaķis netiek laikus sterilizēts, tā risks saslimt ar vēzi ievērojami palielinās.

Attiecībā uz kaķiem veterinārārsti iesaka kastrēt tēviņus 7–9 mēnešu vecumā pirms viņu teritorijas iezīmēšanas. Vienīgais brīdinājums ir tāds, ka pēc šīs operācijas kaķis pārstāj attīstīties, jo tas zaudē aktīvos vīrišķos hormonus, kas ļauj tam izveidot labus, lielus kaulus un veidot skeletu. Citiem vārdiem sakot, kaķis paliks tāds pats, kādu redzējāt pirms kastrācijas, un vairs neaugs, jo nav pastiprinājuma no dzimumhormoniem. Jums nevajadzētu brīnīties, ja, piemēram, jūsu kastrētajam britu kaķim atšķirībā no nekastrēta trīs gadus veca kaķa ir maza galva un bez vaigiem. Vienkārši otrajam paveicās, viņš piedzima bērnistabā, saglabāja savus «zvaniņus» un nobriedis. Tāpēc, ja tavš kaķis neapzīmē un neapgrūtina tevi ar nakts serenādēm, tad kastrāciju var uz kādu laiku atlikt, lai viņam būtu iespēja nobriest. Bet mēs vēlamies jūs brīdināt, ka viņa urīna smarža kļūs asāka.

Runājot par agrīnu sterilizāciju, ārstu viedokļi šajā jautājumā joprojām ir neskaidri. Šo operāciju veic kaķēniem aptuveni

7 nedēļu vecumā. Veterinārārsti konstatējuši, ka atsevišķos gadījumos kaķēnam nav laika pareizi izveidot uroģenitālo traktu dzimumhormonu trūkuma dēļ.

Urolitiāzes slimība

Urolitiāze ir veterinārs termins, kas norāda uz akmeņu klātbūtni jebkurā urīnceļu daļā. Urīns ir sarežģīts šķīdums, kas satur daudz dažādu vielu. Parasti šo vielu molekulas šķīdā veidā ir viegli izvadāmas no dzīvnieka ķermeņa.

Bet noteiktos apstākļos šīs vielas var izgulsnēties kristālu veidā, kas pēc tam savienojas viens ar otru un veido uralītus, tas ir, tos pašus akmeņus.

Kaķa organismā var veidoties dažāda veida akmeņi: struvīti, oksalāti, urāti, kalcija fosfāti, cistīni, silīcija dioksīdi. Parasti uzreiz tiek atklāti vairāki akmeņu veidi. Varētu domāt, ka urīnceļi ir sava veida juvelierizstrādājumu veikals, taču šāds «produkts» tikai kaitē mājdzīvnieka veselībai.

Diemžēl veterinārmedicīnas zinātnieki joprojām nevar viennozīmīgi pateikt, kāpēc veidojas noteikti akmeņi. Pētījumi liecina, ka akmeņu veidošanos ietekmē vairāku faktoru kombinācija: dzīvnieka šķirne, dzimums, vecums, anatomiskās īpašības un ģenētiskā predispozīcija. Cita starpā fizioloģija ietekmē: uzturu, infekcijas, kas var parādīties urīnceļos, un urīna

pH līmeni. Visas iepriekš minētās lietas veicina.

Lai izvairītos no problēmām ar šo slimību, zinātnieki iesaka ievērot vienkāršus profilakses pasākumus.

- Kustība ir dzīve. Zinātnieki ir atklājuši, ka kaķi, kas vada aktīvu dzīvesveidu, ir mazāk uzņēmīgi pret urolitiāzi (urolitiāzi). Tāpēc pavadiet vairāk laika spēlējoties ar savu mīluli, izveidojiet apstākļus medībām un kustībām. Spēle «cilvēks, met peli, un es skatīšos» nedarbosies. Atrodiet savam kaķim kaut ko jaunu, kas liktu viņam kratīt maizītes.

- Pārliecinieties, ka jūsu kaķis biežāk dodas uz tualeti. Jo mazāk laika urīns atrodas urīnpūslī, jo mazāks risks, ka tajā esošās vielas pārvērtīsies kristālos.

- Lai dzīvnieka urīns nebūtu pārāk koncentrēts, kaķim jādzer vairāk ūdens. Daudz šķidruma dzeršana stimulē normālu urinēšanu un samazina sāļu koncentrāciju urīnā.

- Cilvēki, kuri baro savus mājdzīvniekus ar dabīgu pārtiku, ir ievērojuši, ka urolitiāzes risks viņu dzīvniekiem ir gandrīz nulle. Tas vēlreiz pierāda, ka uzturs, kas ir tuvu dabiskajam, lieliski regulē kaķa veselību pat bez mūsu līdzdalības.

- Lai novērstu urolitiāzi, var lietot arī veterināro pārtiku, kas maina urīna pH. Ja jūsu kaķim ir diagnosticēts ICD un jūs precīzi zināt, kuri akmeņi traucē jūsu mājdzīvniekam, varat izvēlēties barību konkrētajam «mocītāja» veidam.

Ja akmeņi neizsprosto urīnceļus, tad slimība nekādā veidā neizpaužas un ir asimptomātiska. Šajā gadījumā urīna un asins analīzes, ultraskaņa un radiogrāfija palīdzēs atpazīt ICD.

Ja akmens ir sācis kustēties, jūs to pamanīsit. Pirmkārt, kaķis pārtrauks urinēt, viņš gandrīz zaudēs apetīti un dzīvnieks pārvērtīsies par nomāktu un mūžīgi miegainu radījumu.

Ja urīnceļi ir bloķēti, slimība izpaužas kā kolikas un apgrūtināta urinēšana. Dzīvnieks kļūst ļoti nemierīgs: sāk čīkstēt un vaidēt, mazā veidā mēģina aiziet uz tualeti, bet tas neizdodas. Šādu uzbrukumu ilgums var sasniegt vairākas stundas. Pārtraukumos starp tiem mājdzīvnieks gandrīz visu laiku guļ un cenšas nekustēties. Un, ja paskatās uz viņa urīnu, jūs pamanīsit, ka tas ir kļuvis tumšs ar sarkanīgu nokrāsu. Ja rodas šie simptomi, nekavējoties sazinieties ar veterinārārstu, lai saņemtu neatliekamo palīdzību, jo bloķēts urīnizvadkanāls ir ļoti sāpīgs stāvoklis jūsu mājdzīvniekam un var izraisīt urīnpūšļa plīsumu un nāvi. Jebkura pašārstēšanās kaitēs kaķim, šajā gadījumā var palīdzēt tikai ārsts.

ICD nav viena veida ārstēšanas. Tas viss ir atkarīgs no tā, kādu akmeni jūsu mīlulis ir izveidojis un kādā stadijā tas atrodas. Bieži vien ārstēšana ir vērsta uz urīna stagnācijas novēršanu un urīnceļu caurlaidības atjaunošanu. Uzreiz vēlamies atzīmēt, ka mums ir jāizvairās no recidīviem, jo ar šādu slimību tie notiek diezgan bieži, aptuveni 6—12 mēnešus pēc pēdējās lēkmes. Papildus ārstēšanai veterinārārsti nosaka īpašu diētu. Visbiežāk ieteicams barot ar mitru barību, aizliegt sauso barību un izrakstīt pārtiku ar augstu šķidruma saturu, jo ūdens samazina minerālvielu koncentrāciju, kas izraisa akmeņu veidošanos.

Alerģija

Dzīvnieki, tāpat kā cilvēki, cieš no alerģijām. Viņi arī niez, kļūst pārklāti ar brūcēm un kurn neapmierināti, pārvēršoties par ļoti nervoziem biedriem. Tas ir saprotams, nevienam nepatīk slimot un pavadīt brīvo laiku niezes kompānijā.

Alerģijas cēloņu nav tik daudz, galvenie ir: blusas, gaisā esošie alergēni, pārtikas un kukaiņu kodumi, un katrs no tiem tiek diagnosticēts savādāk.

Kad cilvēkam ir alerģija, viņš, protams, skrāpējas, bet tomēr cenšas savaldīties, saprotot sekas. Dzīvnieks nevar savaldīt savus impulsus, problēmu risina radikāli: iekož sevi, izrauļ kažokādas gabalus, pārāk aktīvi laiza sevi, līdz veidojas pliku plankumi; klīst pa māju, cenšoties saskrāpēt sevi uz visu iespējamo un neiespējamo; nožēlojami paskatīties acīs un ieplēst sāpošo vietu dziļās brūcēs, kur ar prieku iekļūs infekcija. Šajā gadījumā palīgā nāks apkakles un segas, kuras pārdod veterinārajās aptiekās. Tās ir lieliskas ierīces, kas aizsargā kairinātās vietas uz kaķa ķermeņa. Pirms neilga laika zooveikalos parādījās speciālas zeķes ar Velcro, kuras tiek uzvilktas uz dzīvnieka ķepām, nostiprinātas, un mīlulis vairs nevar izķemmēt sāpošās vietas. Daži kaķi alerģiju laikā neļaujas samīlot, jo jebkurš pieskāriens viņiem kļūst nepatīkams, lai gan pirms tam varēja ar prieku samīlot.

Šī vai cita alerģija uz dzīvnieka ķermeņa izpaužas dažādos veidos. Nezaudējiet griboni, ja uz jūsu mājdzīvnieka atrodat skrāpējumus vai čūlas. Galvenais ir noteikt alerģijas cēloni, lai

noteiktu pareizu ārstēšanas kursu. Tas jādara veterinārārstam, nevis jums. Tāpēc, ja pamanāt šādas izmaiņas kaķa ķermeņa ādā, nekavējoties vediet viņu uz vizīti.

- Pliki plankumi, kas veidojušies tāpēc, ka kaķis sevi pārāk daudz un uzmanīgi laizīja. Kaķa mēle ir diezgan raupja, un, nepārtraukti «ķemmējot» vienu un to pašu vietu, tur apmatojums nolūst, un vēlāk šī vieta kļūst pavisam plika. Veterinārārsti šādus pliku plankumus sauc par alopeciju. Visbiežāk tie rodas dzīvnieka vēdera un cirkšņa zonā.

- Vēl viens klīnisks alerģijas sindroms ir miliārs dermatīts. Izskatās pēc vairākām mazām brūcēm ar asins garozām. Daži no tiem dziedinās, un daži saplūdīs viens ar otru. Biežāk tos var atrast dzīvnieka mugurā vai kaklā. Bet, ja alopecija ir viegli pamanāma, tad miliāru dermatītu sajutīsiet tikai tad, kad samīļosiet kaķi, jo šīs brūces slēpjas zem kažokādas.

- Lēni dzīstošas čūlas, kas skar ādu uz lūpām, zoda, pakauškāju iekšējām pusēm, vēdera un cirkšņa. Tos sauc par eoziofīlām granulomām.

Papildus galvenajiem simptomiem ir arī citas alerģijas izpausmes, piemēram, ārējais otitis. Šajā gadījumā dzīvnieka ausīs parādās bagātīgi izdalījumi, un sākas nepatīkams nieze. Visbiežāk kaķu ausu iekšējās čaulas veidojas garozas, veidojot sarkanīgus bojājumus.

Vēl viena izpausme, kas var liecināt par alerģiju, ir pododermatīts. Kad kažoks starp kāju pirkstiem pazūd, šīs vietas kļūst manāmi iekaisušas un pietūkušas.

Pietūkumu nevar atņemt, lai gan tas nav raksturīgs visiem kaķiem. Bet ir šķirnes, kurās tas joprojām izpaužas. Alergologi to diezgan bieži diagnosticē britiem, un pietūkums var skart tikai vienu ķermeņa pusi.

Alerģijas simptomi dažkārt var būt konjunktivīts, astma un caureja.

Alerģiska kaķa portrets ir diezgan standarta, un tas ir balstīts uz statistikas datiem no veterinārajām klīnikām: pūkains kaķis ir jauns, vecumā no 2 līdz 5 gadiem, skaists un izlutināts, dzimumam nav nozīmes. Kaķēni ir daudz mazāk uzņēmīgi pret alerģijām. Parasti saimnieki ved savus mājdzīvniekus pie veterinārārsta, sūdzoties, ka viņu dzīvnieki pastāvīgi skrāpējas. Ja alerģija netiek apturēta, nieze tikai progresēs. Ārsta uzdevums ir noskaidrot, uz ko reaģē kaķa ķermenis, un veikt atbilstošus pasākumus. Sākotnēji tiek izslēgts visizplatītākais cēlonis – blusu dermatīts. Ja šāda veida alerģija ir izslēgta, bet mīlulis joprojām cieš no niezes, ārsts pieļauj, ka dzīvniekam, visticamāk, ir pārtikas alerģija. Veterinārārsts jautās, kādu barību, cik bieži un kādos daudzumos ēd jūsu mājdzīvnieks, un izrakstīs eliminācijas diētu, ko sauc arī par eliminācijas diētu. Tas nozīmē, ka dzīvnieka ēdienkartē tiek ievadīti ēdieni, kurus tas nekad agrāk nav ēdis. Piemēram, viens un tas pats kanādiešu ēdiens bieži satur strausu un krokodilu gaļu. Ja barojat dzīvnieku ar dabīgu pārtiku, tad olbaltumvielas, kas bija uztura pamatā, būs jāaizstāj ar citu. Visbiežāk alerģēns ir vistas gaļa; tā vietā varat izmēģināt tītaru vai trušu. Ja kaķis ēd rūpniecisko barību, tad

viņam papildus tiek nozīmēta barība no veterinārās līnijas. Tālāk ārsts novēro mājdzīvnieka veselības stāvokļa izmaiņu dinamiku. Ja dzīvnieks pārtrauc niezi, tas nenozīmē, ka slimību izraisīja pārtikas alerģija. Tāpēc viltīgam un gudram veterinārārstam būtu jāveic kontroles provokatīvs tests. Tas ir, viņš izņem ārstniecisko barību no kaķa uztura un atkal dod viņam veco. Divu nedēļu laikā novērojam, kā mainījies dzīvnieka stāvoklis. Ja pasliktināšanās ir acīmredzama, tas nozīmē, ka gaļa vai barība patiešām izraisīja alerģisku reakciju, un mājdzīvniekam tiek atkārtoti noteikta diēta. Tikai ar šādu darbību ķēdi var noteikt pareizu pārtikas alerģiju diagnozi. Bet, ja pēc kontroles provokācijas dzīvniekam nekas nav mainījies, tad veterinārārstam turpina meklēšanu, bet pie cita veida alerģijām.

Caureja

Caureja ikvienu no mums ir piemeklējusi visnepiemērotākajā brīdī. Atšķirība ir tāda, ka kaķim, atšķirībā no cilvēka, ir pilnīgi vienalga, kur notika tikšanās.

Šajā nodaļā mēs vēlamies pievērst uzmanību tam, ka caureja var būt nopietns trauksmes zvans jūsu mājdzīvnieka veselībai.

Veterinārārsti caureju iedala divos veidos: akūtā un hroniskā. Pēkšņi rodas akūts, var teikt: «Nekas neparedzēja nepatīkšanas, bet tad cieta kaķis.» Hronisks ilgst vairākas dienas, un zarnu iztukšošanās notiek 3—4 reizes dienā. Caurejas laikā dzīvnieka ķermenis zaudē milzīgu daudzumu ūdens. Tāpēc, ja dzīvnieka

izkārnījumi ir pasliktinājušies, steidzami rīkojamies, pretējā gadījumā tas draud ar dehidratāciju. Un mēs zinām, ka pat bez caurejas kaķi cīnās ar ūdens patēriņu.

Caurejas cēloņi ir daudz: zarnu vīrusi, uztura izmaiņas, infekcijas slimības, alerģiski stāvokļi, tārpi, saindēšanās ar ķīmiskām vielām. Dažreiz traucējumi rodas, kad mazi priekšmeti nonāk zarnās. No vienas puses, caureja ir laba, jo palīdz organismam attīrīties no kaitīgām vielām, bet, no otras puses, ilgstoša caureja rada neatgriezenisku kaitējumu dzīvnieka organismam.

Ja jūsu mājdzīvniekam pēkšņi sākas caureja un viņš to dara tik bieži, ka jums pat nav laika iztīrīt pakaišu kasti, vispirms ierobežojiet kaķa barības uzņemšanu. Ārsti neiesaka mājdzīvnieku barot apmēram dienu pēc caurejas sākuma. Tālāk mēs uzraugām kaķa stāvokli. Ja parādās tādas blakusparādības kā drudzis, vemšana, sāpes vēderā vai patoloģiskas slāpes, **NEKAVĒJOTIES** dodamies pie veterinārārsta. Aizmirstiet par informācijas meklēšanu internetā, zvanīšanu draugam un vecmātes palīdzību.

Ja jūsu kaķim caureja bija vienreizējs notikums un pēc tam viņš jūtas lieliski, rotaļīgs un dzīvespriecīgs, tomēr nevajadzētu pārslogot pūkainā vēderu ar barību, tas jāievada pakāpeniski, mazās porcijās. Nav nepieciešams bāzt kaķim visu, ko viņš iepriekš ēda. Dzīvniekam jāievēro uzturošā diēta. Tāpēc atkal uzvelkam priekšautu ar uzrakstu «roņi var jebko» un sagatavojam viņam īpašu ēdienkarti. Pārtikai jābūt dzīvnieku

olbaltumvielām: mājputnu gaļai, zivīm vai liesai jēra gaļai. Vāra kaķim rīsus un tvaicē malto gaļu. Var dot vārītu vistas krūtiņu, bet bez ādas. Maltās gaļas un rīsu attiecība ir viens pret diviem, tas ir, divas daļas rīsu uz vienu gaļas daļu. Šis ēdiens ir jābaro mājdzīvniekam ik pēc divām stundām, nelielās porcijās. Ja pēc šīs diētas kaķa izkārnījumi normalizējas, pēc divām dienām to var pāriet uz veco diētu. Pēc «rīsu un maltās gaļas» fiksējošās diētas kaķa ēdienkartē ieviešam šķiedrvielas. Tie palīdz veidot dzīvnieka izkārnījumus. Jūs varat tos iegādāties jebkurā zooveikalā vai iegādāties barību, kas satur lielu daudzumu šķiedrvielu. Tas lieliski absorbē visu zarnu saturu pēc saindēšanās un stimulē kuņģa peristaltiku.

Caureja izraisa strauju ķermeņa dehidratāciju, tāpēc būs nepieciešams arī papildināt ūdens trūkumu. Ja jūsu kaķis gandrīz nedzer, tas ir gadījums, kad ir pienācis laiks paņemt šļirci bez adatas un burtiski pabarot savu pūkainu. Tas jādara bieži, nelielās porcijās un ļoti uzmanīgi, lai dzīvnieks neaizrīsies un šķidrums nonāk tur, kur nepieciešams.

Ja kaķim ir hroniska caureja, veterinārārsti identificē vairākus tās rašanās iemeslus.

- Uztura maiņa. Hroniska caureja visbiežāk rodas, pārceļot kaķi no ekonomiskās klases barības uz augstākas kvalitātes barību. Tas notiek pārāk pēkšņu uztura izmaiņu dēļ. Fakts ir tāds, ka dzīvnieks, kurš ilgstoši ēd nepareizu, ar pastiprinātiem aromatizētu barību, pierod un pielāgo organisma darbību šādai barībai. Ieviešot labāku uzturu, mēs burtiski mainām vecos

ķermeņa iestatījumus, un attiecīgi tas var reaģēt uz šādu iekļaušanos ar caureju. Tāpēc jums pakāpeniski jāpārnes kaķis uz jaunu barību, lai viņa ķermenis pielāgotos.

- Jebkuras dzīvnieku barības sastāvdaļas alerģija vai nesagremojamība. Diezgan bieži daži proteīnu veidi izraisa caureju kaķiem pat super premium vai holistiskā barībā. Šādos gadījumos rīkojamies tieši tāpat kā alerģiju gadījumā, proti, pārvedam dzīvnieku uz eliminācijas diētu, ideālā gadījumā uz barību, kas satur jūsu reģionā reti sastopamu gaļu.

- Vīrusi. Caureja var būt viens no vīrusa klātbūtnes simptomiem kaķa ķermenī. Tāpēc, ja pamanāt, ka jūsu pūkainajam pastāvīgi ir caureja, tas ir iemesls doties pie veterinārārsta. Pieaugušam kaķim ir imunitāte un tas var kaut kā cīnīties pret vīrusu, bet pavisam mazs kaķēns, kura imūnsistēma ir veidošanās stadijā, var nenodzīvot pat vienu dienu.

- Vienšūņi un helminti. Šie organismi traucē kaķa gremošanas sistēmu. Lai diagnosticētu šo slimību, dzīvniekam tiek ņemti izkārnījumi un asinis, un, pamatojoties uz šo pārbažu rezultātiem, veterinārārsts nosaka ārstēšanu, parasti pretparazītu vai antibiotiku terapiju.

Aptaukošanās

Mūsdienu pasaulē aug ne tikai cilvēki, bet arī viņu mājdzīvnieki. Iepriekš cilvēks ar lieko svaru tika saistīts ar aptuveni 130 kilogramus smagu personāžu, izstieptā T-kreklā, ar

burgeru rokā. Tagad šīs bildes galvenajam varonim varam droši pievienot kaķi ar lieko svaru, kuram ir slinkums pat pakustināt ķepas. Diemžēl katru gadu veterinārārsti daudzās valstīs arvien biežāk diagnosticē mājdzīvnieku aptaukošanos. Šī slimība iegūst satraucošus apmērus. Neskatoties uz to, ka liekais svars nedod veselību, cilvēki un līdz ar to arī dzīvnieki kompānijai turpina ļauties gastronomiskajiem kārdinājumiem.

Ir daudzi faktori, kas veicina aptaukošanos, un tas ne vienmēr attiecas tikai uz pārtiku. Noskaidrosim, kur suns ir aprakts.

Pirmkārt, dzīvnieka vecumu nevar neievērot. Zinātnieki ir pamanījuši, ka risks kļūt resnam palielinās, kad kaķis sasniedz piecu gadu sliekšni.

Spay/neuter ir vēl viens aptaukošanās cēlonis. Tas ir saistīts ar faktu, ka pēc operācijas mainās dzīvnieka vielmaiņa un hormonālais līmenis. Bet ne tikai šī iemesla dēļ kaķis sāk iegūt lieko svaru. Daži veterinārārsti uzskata, ka turklāt sterilizēti/kastrēti dzīvnieki pēc operācijas paliek pie tās pašas diētas, kas vairs neatbilst viņu pašreizējam stāvoklim. Tāpēc dzīvnieka uzturs ir jāmaina, lai kaķis nekļūtu resns.

Droši vien maz cilvēku zina, bet tieši vīrieši, nevis sievietes, ir vairāk pakļauti aptaukošanās riskam.

Dažas kaķu šķirnes ir vairāk pakļautas svara pieaugumam nekā citas. Briti ir bagātīgas pārtikas cienītāji un ļoti viegli no maza kaķa pārvēršas mucā ar kājām. Siāmas-austrumu kaķi ir mazāk uzņēmīgi pret aptaukošanos, tas ir saistīts ar viņu pārāk aktīvo dzīvesveidu.

Vides faktori ietekmē arī lieko svaru. Piemēram, apstākļi, kādos dzīvnieks tiek turēts mājā, tajā pašā teritorijā dzīvojošo pūkaiņu skaits, kā arī suņu klātbūtne kaķa dzīvē. Jo vairāk kaķu uz kvadrātmetru, jo mazāk no tiem cieš no liekā svara. Tas ir saistīts ar to, ka saimniekam nav laika veltīt lielu uzmanību katram mājdzīvniekam atsevišķi, tāpēc tas tiek izdalīts visiem uzreiz. Ja jums ir viens mīļākais, jūsu roka pati sniedzas, lai to pabarotu. Šādos apstākļos no kaķa izaug īsts egoists, kurš veikli manipulē ar cilvēka vājumu.

Parasti kaķiem, kas dzīvo kopā ar suņiem, nav aptaukošanās. Visticamāk, tas notiek šo dzīvnieku savstarpējo attiecību īpatnību dēļ. Suns cenšas uzturēt sevi formā, samazinot kalorijas ikdienas pastaigās. Un šajā laikā kaķis izstrādā viltīgu plānu, kā saglabāt spēku savās ķepās, «dabūjot» suni, kad tas atgriežas mājās. Vai varat iedomāties, kāds šis ir enerģiju patērējošs pasākums?

Tie kaķi, kuri var atstāt māju un daļu sava laika pavadīt ārā, arī ir mazāk uzņēmīgi pret aptaukošanos. Viņiem ir daudz darāmā pagalmā: jācīnās ar tuviniekiem, jānoķer pele, jāparūpējas par kaķi ar to pašu peli zobos vai jānolauž kokam vairāki zari, lai pārlicinātos, ka ne visi. var izturēt kaķa svaru. Šādas fiziskās aktivitātes lieliski sadedzina kalorijas.

Neapšaubāmi, vēl viens svarīgs faktors ir cilvēks. Kaķu saimnieki mīl savu mīluli humanizēt, uzskatot, ka cilvēkiem raksturīgās lietas ir raksturīgas viņu pūkainajiem kaķiem. Lai saprastu problēmas mērogu, pietiek dzirdēt frāzi: «Es esmu

satraukts, mans kaķis mani ignorē.» Cilvēku maldīgs priekšstats ir tāds, ka, ja kaķis kaut ko lūdz, tam jābūt barībai. Tas ne vienmēr notiek; dažreiz mājdzīvniekam ir nepieciešama uzmanība vai rotaļu biedrs. Diemžēl aptaukojušos kaķu īpašnieki mazāk laika pavada spēlējoties ar saviem mīluļiem un dod priekšroku attiecību stiprināšanai ar kaķi, apbalvojot to ar gardumiem, kas ir pilnīgi nepareizi.

Tiklīdz dzīvnieks pieņemas svarā, slimības uznirst kā sēnes rudenī. Tas ietver tauku dziedzeru iekaisumu, alopeciju, dažādas dermatīta formas, pīlingu utt. Šim pušķim pievienosim diabētu un milzīgu skaitu muskuļu un skeleta sistēmas problēmu. Pieaugot ķermeņa masai, tiek novēroti vielmaiņas traucējumi, urolitiāze un, desertā, slodzes nepanesamība elpas trūkuma pavadībā. Rezultātā mēs iegūstam ne gluži veselīgu resnu kaķi, kurš ir pārāk slinks, lai pat pakustinātu ķepas. Nemiet vērā, ka šīs ir līdzīgas problēmas, ar kurām saskaras cilvēks ar lieko svaru.

Diemžēl papildu mārciņas nedod veselību ne cilvēkiem, ne dzīvniekiem.

Bieži vien veterinārārsti, atsaucoties uz kaķa svaru, stāsta saviem pacientiem, ka ir pienācis laiks zaudēt svaru. Taču ar vienu rādītāju – ķermeņa svaru – nepietiek, lai adekvāti novērtētu dzīvnieka resnumu. Jūs varat saprast, vai kaķis ir resns vai nē, ja ņemat vērā vairākus faktorus kopā: ķermeņa svara mērījumus, šķirni un dzīvnieka vizuālo novērtējumu. Attiecībā uz šķirni visi kaķi ir ļoti atšķirīgi. Un, ja kādam 3 kilogramu svars ir norma, piemēram, Singapūras kaķim, tad britam tas ir izteikts

nepietiekams svars. Katrai šķirnei ir vidējie ķermeņa masas rādītāji, kurus ir vērts ņemt vērā, taču kaķa resnuma rādītājs būs informatīvāks.

Tas ir balstīts uz vizuālu dzīvnieka novērtējumu. Mums ir jāskatās uz kaķi divās projekcijās: no sāniem un no augšas. Šis ķermeņa stāvokļa novērtējums raksturo piecus dzīvnieka stāvokļus: novājēšanu, liesumu, ideālu ķermeņa stāvokli, lieko svaru, aptaukošanos.

1. Izsīkums. Ja dzīvniekam ir nepietiekams uzturs, tā krūtis, mugurkauls, lāpstiņas un iegurņa kauli ir skaidri redzami. Ja paskatās uz kaķi no augšas, jūs redzēsiet, ka viņam gandrīz nebūs muskuļu masas. Krūškurvja apvidū zemādas tauki vispār nebūs sataustāmi, un ārēji kaķim tauku nogulsnes ir ļoti maz vai tās nav gandrīz nemaz.

2. Grauzdējums. To raksturo tas, ka krūtis, mugurkauls, lāpstiņas un iegurņa kauli ir redzamāki. Vēders tiks pievilkts, un viduklis piesaistīs aci. Vēdera rajonā ir minimāls zemādas tauku daudzums.

3. Ideāls resnums izskatās šādi: krūtis un mugurkauls nav redzami, bet tos var just. Vēders ir uzvilks, un, ja paskatās uz kaķi no augšas, viduklis joprojām būs pamanāms. Vēdera zonā ir neliels daudzums zemādas tauku. Atcerieties, ja atrodat vidukli, tas nozīmē, ka kaķis nav resns.

4. Liekais svars. Šādam dzīvniekam ir grūti palpēt ribas un mugurkaulu. Viņi aizmirsā par vidukli, jo tā nav vai drīzāk paslēpta zem palielinātā vēdera, neatkarīgi no tā, kā jūs skatāties

uz kaķi, no augšas vai no sāniem.

5. Ja jums ir aptaukošanās, jūs redzēsiet tauku nogulsnes uz ribām, mugurkaula un vēdera sienām. Šādā stāvoklī kaķis vairāk izskatās pēc bumbiņas ar galvu un bez kakla. Tajā pašā laikā viņa vēders kļūs liels un nokarens.

Ja jūs saprotat, ka jūsu kaķis ir ceturtajā grupā, jums vajadzētu izsaukt trauksmi un rīkoties, pretējā gadījumā viņš ātri pāriet uz piekto grupu.

Jebkuras svara zaudēšanas programmas mērķis ir panākt pakāpenisku tauku krājumu samazināšanos organismā bez sekām. Ja pēc šīs nodaļas izlasīšanas atklājat, ka jūsu mājdzīvniekam ir liekais svars, jums tas nav uzreiz jāliek uz skrejceļņa. Pārāk strauja barības zaudēšana ir bīstama dzīvniekam, jo tā insulīna un hemoglobīna līmenis sāk pazemināties. Pēc lielākās daļas zinātnieku domām, vidējam svara zuduma ātrumam jābūt 1% no kopējā ķermeņa svara nedēļā. Lai palīdzētu jūsu kaķim zaudēt svaru, mēs veicam visaptverošus pasākumus.

- Paaugstinām dzīvnieka aktivitātes līmeni un pielāgojam tā dzīvesveidu. Parasti mājdzīvnieki ar aptaukošanos ļoti maz vingro un daudz ēd. Ja jūsu dzīvniekam ir laba aptaukošanās stadija, nekādā gadījumā nevajadzētu viņam nekavējoties dot milzīgas slodzes, bet vingrinājumus ieteicams veikt katru dienu. Sākotnēji tiek parādīta neliela aktivitāte, kas ilgst tikai 2–3 minūtes. Rotāļlietas var jums palīdzēt šeit. Jūs paņemat konfekšu iesaiņojumu un mēģināt panākt, lai kaķis to nomedītu.

Ja jūsu dzīvnieks ir slinks un nevēlas spēlēties, vismaz ļaujiet tam apgulties un kustināt ķepas. Tas ir labāk nekā kaķis vispār nekustas. Vingrošanas priekšrocības ir tādas, ka tās palīdz sadedzināt liekās kalorijas, attīstīt muskuļus un palielināt vielmaiņas ātrumu. Galvenais uzdevums ir sākt vismaz kādu fizisko aktivitāti.

- Papildus fiziskajām aktivitātēm mēs mainām dzīvnieka ēšanas paradumus. Lai nepalaistu garām pārtikas patēriņa normu, vienmēr nosveram to uz svariem. Šo daļu nevar dot vienu reizi. Sadaliet to 2—4 pieejās dienā, pretējā gadījumā kaķis apēdīs visu uzreiz un pēc tam nomirs badā, un tas ir nepareizi. Ja nevarat pretoties mājdzīvnieka skumjām acīm, jums palīdzēs elektroniskās bļodas ar sensoriem iestatījumiem. Tie ļauj barot dzīvnieku pa stundām, noteiktās porcijās, un viņiem nerūp nožēlojami skatieni.

- Kaķim vēlams sākt ēst lēnām, tas ir, barību nevis norīt, bet strādāt pie tās sakošļāšanas. Var, piemēram, nopirkt pārtiku, kurā ir lielākas kroketes, tad tās būs jākošļā, nevis jāšūta uz kurtuvi veselu gabalu. Tādā veidā sāta sajūta nāks ātrāk. Centieties nedot savam mājdzīvniekam kārumus vai galda atgriezumus. Vienojieties ar visu ģimeni, ka jūsu kaķis tagad piekopj veselīgu dzīvesveidu, lai visi atbalstītu mājdzīvnieku, bet ne ar kārumiem, bet, piemēram, ar rotaļām. Pārlicinieties, ka pūkains nenozog no galda, diēta jūs neuzspiedīs uz šādiem varoņdarbiem.

- Pārlicinieties, ka kaķis sāk saņemt barību, nevis saņem

to no bļodām, kad tas uzskata par piemērotu. Lai to izdarītu, jums ir jāizmanto triks. Pērciet īpašas barotavas. Tie izskatās kā vienkāršas dobās bumbiņas, bet tikai pēc izskata. Tie ir piepildīti ar pārtiku. Tur ir caurumi, un, lai kaķis dabūtu barību, viņam būs jāpieliek pūles. Izrādās, ka mājdzīvnieks medī pirms ēdienreizes, sadedzinot kalorijas, un tikai pēc tam apēd savu laupījumu. Kā saka, zivis no diķa nevar noķert bez grūtībām.

- Ja jūsu kaķis ievēro dabisku uzturu, tad nekādā gadījumā nevajadzētu samazināt olbaltumvielu daudzumu un aizstāt tos ar ogļhidrātiem. Olbaltumvielām uzturā jāpaliek tādā pašā procentuālā daudzumā kā pirms diētas, jo tie piesātina ķermeni. Ja proteīnus aizstājat ar ogļhidrātiem, jūsu kaķis pastāvīgi būs izsalcis, jo viņa ķermenim vienkārši nebūs no kurienes iegūt barības vielas. Tāpēc ir nepieciešams samazināt tauku daudzumu.

Lai saprastu sava kaķa ideālo svaru, pēc kura viņam jātiecas tievēšanas procesā, vienkārši atcerieties, kāds viņš bija pusotra līdz divu gadu vecumā. Tiek uzskatīts, ka līdz šim vecumam dzīvnieks ir sasniedzis savu optimālo ķermeņa svaru, kas tam būtu jāsaaglabā visu atlikušo mūžu.